

Standaard

Europese Cultuurvogels

Deel 1 Zaadeters 2012-2024

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: Zomer 2023

Revisie 16 augustus 2023

Index kleurslagen

Inhoud

Revisie 15 augustus 2023	1	Tekeningpatroon	17	Bruin-agaat pastel	36
Index kleurslagen	4	Kleurstandaard Frater man en pop:.....	18	Kleurstandaard Huismus pop:	38
Voorwoord	3	Wildkleur man	18	Satinet	38
Voorwoord 2018-2020	4	Wildkleur pop	18	Opaal	38
Voorwoord 2024	4	Soortbeschrijving: Europese roodmus	20	Bruin opaal	38
Europese kanarie, (<i>Serinus serinus</i>)	5	Ondersoorten	20	Agaat opaal	38
Algemeen:	5	Erfelijkheid en veerstructuur	20	Kleurstandaard Huismus pop:	40
Ondersoorten:	5	Fysieke standaard	20	Phaeo	40
Erfelijkheid en veerstructuur:	5	Herkenning omschrijving:	21	Bruin phaeo	40
Fysieke standaard:	5	Europese roodmus man	21	Kleurstandaard Huismus pop:	42
Tekeningpatroon:	6	Europese roodmus pop	21	Eumo	42
Kleurstandaard Europese kanarie Man	7	Huisumus (<i>passer d. domesticus</i>)	22	Zwartborst	42
Wildkleur	7	Ondersoorten	22	Zwartborst bruin	42
Agaat	7	Erfelijkheid en veerstructuur	22	SL ino	42
Kleurstandaard Europese kanarie Pop	8	Fysieke standaard	22	Ringmus (<i>Passer montanus</i>)	44
Wildkleur	8	Tekeningpatroon	23	Ondersoorten	44
Agaat	8	Kleurstandaard Huismus man:	24	Erfelijkheid en veerstructuur	44
Soortbeschrijving: Citroensijs (<i>Carduelis citrinella</i>)	10	Wildkleur	24	Fysieke standaard	44
Ondersoorten	10	Bruin	24	Tekeningpatroon	45
Erfelijkheid en veerstructuur	10	Agaat	24	Kleurstandaard Ringmus man en pop:	46
Fysieke standaard	10	Bruin-agaat	24	Wildkleur	46
Herkenning omschrijving Citroensijs:	11	Kleurstandaard Huismus man:	26	Bruin (geslacht gebonden)	46
Citroensijs man	11	Pastel	26	Roodbruin (recessief)	46
Citroensijs pop	11	Bruin pastel	26	Kleurstandaard Ringmus man en pop:	48
Soortbeschrijving: Roodvoorhoofd kanarie	12	Agaat pastel	26	Pastel	48
(<i>Serinus pusillus</i>)	12	Bruin-agaat pastel	26	Pastel roodbruin	48
Fysieke standaard	12	Kleurstandaard Huismus man:	28	Opaal	48
Herkenning omschrijving:	13	Satinet	28	Roodbruin opaal	48
Roodvoorhoofd kanarie man en pop	13	Opaal	28	Soortbeschrijving: Spaanse mus,	50
Kneu, (<i>Linaria c. cannabina</i>)	14	Bruin opaal	28	Ondersoorten	50
Ondersoorten	14	Agaat opaal	28	Erfelijkheid en veerstructuur	50
Erfelijkheid en veerstructuur	14	Kleurstandaard Huismus man:	30	Fysieke standaard	50
Fysieke standaard	14	Phaeo	30	Herkenningsomschrijving Spaanse mus:	51
Tekeningpatroon	14	Bruin phaeo	30	Spaanse mus man	51
Kleurstandaard, Kneu Man en Pop	15	Kleurstandaard Huismus man:	32	Spaanse mus pop	51
Wildkleur man	15	Eumo	32	Soortbeschrijving: Italiaanse mus (<i>Passer domesticus</i>	52
Pastel man	15	Zwartborst	32	(<i>italiae</i>)	52
Wildkleur pop	15	Zwartborst bruin	32	Ondersoorten	52
Pastel pop	15	SL ino	32	Erfelijkheid en veerstructuur	52
Frater (<i>Linaria flavirostris flavirostris</i>)	17	Kleurstandaard Huismus pop:	34	Fysieke standaard	52
Ondersoorten	17	Wildkleur	34	Herkenning omschrijving Italiaanse mus:	53
Erfelijkheid en veerstructuur	17	Bruin	34	Italiaanse mus man	53
Fysieke standaard	17	Agaat	34	Italiaanse mus pop	53
Tekeningpatroon	17	Bruin-agaat	34	Geelgors (<i>Emberiza citrinella</i>)	54
Fysieke standaard	17	Kleurstandaard Huismus pop:	36	Ondersoorten	54
Tekeningpatroon	17	Pastel	36	Erfelijkheid en veerstructuur	54
Fysieke standaard	17	Bruin pastel	36	Fysieke standaard	54
Tekeningpatroon	17	Agaat pastel	36	Tekeningpatroon	54

Kleurstandaard Geelgors man en pop:.....	55	IJsgors man.....	70	Kleurstandaard Keep man en pop:.....	90
Wildkleur man	55	IJsgors pop.....	70	Wildkleur man	90
Wildkleur pop	55	Vink (<i>Fringilla c. coelebs</i>).....	71	Wildkleur pop	90
Rietgors (<i>Emberiza schoeniclus</i>).....	57	Ondersoorten	71	Kruisbek (<i>Loxia</i>).....	92
Ondersoorten	57	Erfelijkheid en veerstructuur.....	71	Ondersoorten	92
Erfelijkheid en veerstructuur.....	57	Fysieke standaard	71	Erfelijkheid en veerstructuur.....	92
Fysieke standaard	57	Tekeningpatroon	72	Fysieke standaard:.....	93
Bevedering:.....	57	Kleurstandaard Vink man:.....	73	Tekeningpatroon:.....	93
Tekeningpatroon	57	Wildkleur	73	Kleurstandaard Kruisbek man:.....	94
Herkenning omschrijving Rietgors man en pop: ...	58	Bruin.....	73	Gewone Kruisbek.....	94
Rietgors wildkleur man	58	Agaat.....	73	Grote Kruisbek	94
Rietgors wildkleur pop	58	Bruin-agaat.....	73	Schotse Kruisbek	94
Grauwe gors (<i>Emberiza c. calandra</i>).....	60	Kleurstandaard Vink man:.....	75	Witband Kruisbek.....	94
Ondersoorten	60	Pastel	75	Kleurstandaard Kruisbek pop:.....	95
Erfelijkheid en veerstructuur.....	60	Pastel-bruin	75	Gewone kruisbek	95
Fysieke standaard	60	Pastel-agaat	75	Grote kruisbek.....	95
Tekeningpatroon	60	Pastel bruin-agaat.....	75	Schotse Kruisbek	95
Herkenning omschrijving Grauwe gors man en pop:.....	61	Kleurstandaard Vink man:.....	77	Witband kruisbek.....	95
Grauwe gors man en pop	61	Opaal	77	Haakbek (<i>Pinicola enucleator</i>).....	97
Soortbeschrijving: Ortolaan (<i>Emberiza hortulana</i>).....	63	Bruin opaal.....	77	Ondersoorten	97
Ondersoorten	63	Agaat opaal.....	77	Erfelijkheid en veerstructuur.....	97
Erfelijkheid en veerstructuur.....	63	Kleurstandaard Vink man:.....	79	Fysieke standaard	97
Fysieke standaard	63	Dominant EF pastel.....	79	Tekeningpatroon:.....	97
Herkenning omschrijving Ortolaan man en pop:....	64	Dominant EF pastel bruin.....	79	Kleurstandaard Haakbek man en pop:.....	98
Ortolaan man	64	Dominant EF pastel agaat.....	79	Wildkleur man	98
Ortolaan pop	64	Kleurstandaard Vink pop:.....	81	Wildkleur pop	98
Soortbeschrijving: Cirlgors (<i>Emberiza cirius</i>).....	65	Wildkleur	81	Appelvink (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>).....	100
Ondersoorten	65	Bruin.....	81	Ondersoorten	100
Erfelijkheid en veerstructuur.....	65	Agaat.....	81	Erfelijkheid en veerstructuur.....	100
Fysieke standaard	65	Bruin-agaat.....	81	Fysieke standaard	100
Herkenning omschrijving Cirlgors man en pop: ...	66	Kleurstandaard Vink pop:.....	83	Tekeningpatroon	100
Cirlgors man.....	66	Pastel	83	Kleurstandaard Appelvink man en pop:.....	101
Cirlgors pop.....	66	Pastel bruin	83	Wildkleur man	101
Soortbeschrijving: Sneeuwgorz (<i>Plectrophenax nivalis</i>).....	67	Pastel agaat	83	Wildkleur pop	101
Ondersoorten	67	Pastel bruin-agaat.....	83	WILDE KANARIE, (<i>Serinus canaria</i>).....	103
Erfelijkheid en veerstructuur.....	67	Kleurstandaard Vink pop:.....	85	Algemeen:.....	103
Fysieke standaard	67	Opaal	85	Fysieke standaard:.....	103
Herkenning omschrijving Sneeuwgorz man en pop:.....	68	Bruin opaal.....	85	Tekeningpatroon:.....	103
Sneeuwgorz man	68	Agaat opaal.....	85	Kleurstandaard Wilde kanarie:.....	104
Sneeuwgorz pop	68	Kleurstandaard Vink pop	87	Man Wildkleur	104
Soortbeschrijving: IJsgors (<i>Calcarius lapponicus</i>).....	69	Dominant EF pastel.....	87	Pop Wildkleur.....	104
Ondersoorten	69	Dominant EF pastel bruin.....	87		
Erfelijkheid en veerstructuur.....	69	Dominant EF pastel agaat.....	87		
Fysieke standaard	69	Keep (<i>Fringilla montifringilla</i>).....	89		
Herkenning omschrijving ijsgors man en pop:.....	70	Ondersoorten	89		
		Erfelijkheid en veerstructuur.....	89		
		Fysieke standaard	89		
		Tekeningpatroon	89		

[Terug naar index](#)

Voorwoord

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuur Vogels in 1984

Tot voor kort zagen wij in Nederland maar sporadisch Europese wildzangvogels op de tentoonstellingen. Voor het verkrijgen van eigendomsbewijzen, tevens vervoersvergunning, kwamen in hoofdzaak alleen de liefhebbers in aanmerking, die laatstelijk in 1955 hun bij de Vogelwetgeving toegestane "kooivogels" hadden laten voorzien van een speciale daartoe bestemde vaste pootring.

Door natuurlijk verloop werd de 'groep 1955' steeds kleiner en daarmee in overeenstemming het aantal inzendingen op de tentoonstellingen. Een allesbehalve bevredigende toestand. Dit niet alleen voor de liefhebber/kweker, maar ook voor de tentoonstellingsbezoeker, die ook wel eens een Europese vogel van dichtbij wilde zien. Door een wat soepeler beleidsvoering met betrekking tot het verstrekken van een vergunning door het toenmalige Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk, thans Landbouw en Visserij, hebben we op de grotere tentoonstellingen al kunnen constateren, dat we niet meer over een sporadisch voorkomen behoeven te spreken. Te verwachten is, dat het aantal inzendingen jaarlijks zal toenemen.

De gunstige ontwikkeling in deze tak van sport in aanmerking nemende, is het te voorzien, dat de keurmeesters - ook op de afdelingstentoonstellingen - steeds meer Europese "kooivogels" ter beoordeling aangeboden krijgen. Op grond daarvan heeft de Technische Commissie gemeend voor de betreffende toegestane "kooivogels" standardeisen op te stellen, met de daarbij behorende keurtechnische gegevens. Ook voor wat betreft de keuring van hun bastaarden worden de benodigde richtlijnen gegeven. In de standaard worden tevens enkele andere wildzangsoorten opgenomen, die in Nederland niet, doch in de ons omringende landen wel toegelaten zijn. We beperken ons echter tot de aldaar meest voorkomende. De opname daarvan is noodzakelijk omdat de Nederlandse C.O.M. keurmeesters ter gelegenheid van een Wereldtentoonstelling in het buitenland ook die vogels ter keuring aangeboden krijgen.

De T. C. Tropische vogels,
Maart 1984.

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuurvogels in 1996

Bij het goed functioneren van een standaard hoort een periodieke herziening. Niet alleen de vogelliefhebberij is voortdurend in beweging en er komen nieuwe kleurslagen bij, dan wel blijkt in de praktijk, dat reeds beschreven kleurslagen niet geheel juist zijn omschreven of zich verder hebben ontwikkeld, ook de wetgeving is aan verandering onderhevig.

Enkele jaren geleden werd de 'K-ringen regeling' door het huidige Ministerie van Landbouw en Visserij opnieuw door een voor ons zeer acceptabele regeling vervangen. Iedere bonafide liefhebber boven de 18 jaar kan thans onder bepaalde voorwaarden voor de in zijn bezit zijnde eigen kweek 'cultuurvogels'

[Terug naar index](#)

- Vink, Putter, Sijs, Kneu, Groenling, Geelgors en Merel.

Mits geringd met een van bondswege verstrekte, goed passende, gesloten voetring waarop:

- het kweeknummer van de betrokken vogelhouder
- het jaartal en
- een volgnummer

zijn vermeld, een vervoersvergunning verkrijgen. De nieuwe vervoersvergunning dekt niet alleen het vervoer van de daarop vermelde vogels naar en van de tentoonstellingen, maar ook het vervoer van één of meerdere van de daarop vermelde vogels naar een nieuwe eigenaar. Een voor de Europese cultuurvogel, voorheen wildzangvogel genoemd, zeer positief uitgevallen wijziging dus.

Bij de indiening van de wijzigingsvoorstellen voor de Vogelwet 36 is er bij de overheid op aangedrongen het woord "kooivogel" te vervangen door het woord "cultuurvogel". Met cultuurvogel wordt namelijk beter aangegeven dat het hier handelt om vogels die afwijken van hun soortgenoten uit de natuur.

Via een motie van D66 is dat ook gebeurd en ook de N.B.v.V. is er al eerder toe overgegaan op advies van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels in haar artikelen, aanduidingen en vraagprogramma het woord "kooivogel" te vervangen door "cultuurvogel".

We spreken dan ook over de nieuwe standardeisen voor Europese cultuurvogels.

In september 1994 ging een aantal wetswijzigingen m.b.t. de Europese cultuurvogels in. Zo werd het aantal vogels, dat men mocht houden, uitgebreid met de goudvink, de barmsijs, de ringmus en de zanglijster. Ook de destijds voorwaardelijk onbeschermd spreuw en de onvoorwaardelijk onbeschermd huismus werden gerekend tot de Europese cultuurvogels. Tevens werd bepaald, dat de alle Europese cultuurvogels moeten zijn voorzien van een vaste voetring van een bepaalde maat, met daarop een letter, die de maat van de ring weergeeft. Daarnaast dient de ring een kweeknummer van de kweker, een volgnummer en het jaartal weer te geven.

Europese cultuurvogels, die van een dergelijke ring zijn voorzien, mag men houden, vervoeren, tentoonstellen etc. Hieraan is verder geen vergunningseis verbonden.

Volledigheidshalve zijn tevens standaardbeschrijvingen gemaakt van veel soorten Europese cultuurvogels, die in Nederland niet, maar in het buitenland wel als cultuurvogel zijn toegestaan. Deze zijn in deze standaard opgenomen.

De behandeling daarvan is noodzakelijk, omdat de Nederlandse C.O.M.-keurmeester ter gelegenheid van een wereldtentoonstelling in het buitenland ook deze vogels naar waarde moet kunnen beoordelen. Deze standaard wil echter meer zijn dan louter een beschrijving van vogelsoorten. Vandaar dat ook een overzicht wordt gegeven van de ondersoorten van elke soort en de opgetreden mutaties voor zover die bekend zijn. Verder is aandacht besteed aan de vogelterminologie, waardoor het eenvoudiger wordt geconstateerde afwijkingen tijdens de keuring bij de juiste naam te noemen.

Zoals elke standaard zal ook deze van tijd tot tijd herzien en/of aangevuld moeten worden, wat geen bezwaar mag zijn, aangezien de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Deze geheel herziene standaard voor de Europese cultuurvogels is tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Technische Commissie van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels, die op haar beurt samenwerkt met de Werkgroepen Europese Vogels (W.E.V.) in België.

Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg hartelijk dank zeggen. Tenslotte spreekt de T.C. de hoop uit, dat deze (herziene) standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen in de kweek van de Europese cultuurvogels.

Bergen op Zoom, Januari 1996.

De Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten.

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuurvogels in 2006

Amper 10 jaar na het verschijnen van de volledig herziene versie Europese cultuurvogels is het goed om opnieuw een volledig aangepaste versie te publiceren. De wetgeving rond het houden van Europese Cultuurvogels is op 1 april 2002 met de inwerkingtreding van de nieuwe Flora en Fauna wet verder versoepeld. Alle in Europa voorkomende vogels mogen gehouden, gekweekt, gekocht en geshowd worden mits voorzien van een voor de soort bestemde passende gesloten voeding uitgegeven door ondermeer de N.B.v.V. Deze versoepeling van de wetgeving is voor de houder van Europese Cultuurvogels van geweldige stimulans geweest. Tal van soorten die tot nu toe niet of nauwelijks gehouden en gekweekt werden worden de laatste jaren door kwekers geshowd. Door de veelvuldige kweek heeft ook een verdere uitbreiding van mutaties en de daarmee verbonden kleurkweek plaatsgevonden. In 2006 verschijnt dan ook een nieuwe standaard Europese Cultuurvogels in drie delen.

Het steeds verder uitbreiden van de standaardseisen heeft de KMV (Keurmeester Vereniging) Tropische vogels en parkietachtige doen besluiten de standaardseisen een andere lay-out te geven. In afwijking tot eerder uitgebrachte standaardseisen zullen kleurslagen niet langer afzonderlijk worden beschreven maar worden vanaf heden opgenomen in een overzichtelijke matrixvorm.

Ook wordt niet langer in iedere standaardseis uitgebreid ingegaan op de erfelijkheid gedragingen en uiterlijke gevolgen van mutaties Voor deze aspecten wordt verwezen naar een speciaal opgestelde standaard die voor alle soorten gaat gelden.

Ook nu weer is deze geheel herziene standaard voor de Europese cultuurvogels tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Technische Commissie van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels, die onder de bezielende drive van keurmeester Piet de Dreu de inhoudelijke informatie heeft verstrekt voor deze nieuwe versie. Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg hartelijk dank zeggen.

Tenslotte spreekt de KMV de hoop uit, dat deze (herziene) standaard stimulerend mag blijven werken op de ontwikkelingen in de kweek van de Europese cultuurvogels.

Januari 2006.

De Keurmeester Vereniging Tropische vogels en Parkieten.

Bij het verschijnen van de standaard Europese Cultuurvogels in 2012

De lay-out in matrixvorm zoals deze met het verschijnen van de standaard in 2006 werd ingevoerd heeft geleid tot een meer detaillistische zienswijze. Daarnaast waren

ook enkele fouten in de versie 2006 geslopen. In de versie 2012 is aan beide aspecten volop aandacht gegeven. Ook zijn ook een aantal kleurslagen toegevoegd aan de standaard zo maken bij de goudvink de combinaties met geel nu deel uit van de standaard. Bij de putter is de mutatiennaam aminent doorgevoerd. De topaas mutatie bij de sijs die nog zeer beperkt gekweekt wordt is nog niet opgenomen in de standaard. Ook de beoordeling van de sijs man zonder beftekening is aangepast. Tenslotte is de wetenschappelijk naam van de citroensijs aangepast aan de huidige zienswijze.

Ook nu weer is de standaard voor de Europese cultuurvogels tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de Technische Commissie van de Speciaalclub Europese Cultuurvogels, die informatie heeft verstrekt voor deze nieuwe versie. Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg hartelijk dank zeggen.

Tenslotte spreekt de KMV de hoop uit, dat deze (herziene) standaard stimulerend mag blijven werken op de ontwikkelingen in de kweek van de Europese cultuurvogels.

December 2012.

De Keurmeester Vereniging Tropische vogels en Parkieten.

Voorwoord 2018-2020

- De bestaande standaard 2012 lay-out aangepast om beter te kunnen lezen op een tablet.
- Hyperlinks aangebracht
- Index verder uitgebreid.
- Update standaard omschrijving Europese kanarie.
- Toegevoegd de standaard omschrijving van de Wilde kanarie.
- Aanpassing wetenschappelijke namen (in rood aangegeven)
- Ringmaten verwijderd met verwijzing naar de vogelindex op de website van de NBvV.

Noot: Wijzigingen zijn in Rood aangegeven.

Voorwoord 2024

In samenwerking met de speciaalclub SEC is de standaard aangevuld met de matrixen welke in het vraagprogramma 2025-2029 staan.

Enkele kleurslagen die niet in het vraagprogramma zijn opgenomen zijn als herkenning omschrijving opgenomen.

Volgorde van kleurslagen is nu vrijwel gelijk aan het vraagprogramma 2025-2029.

De Keurmeester Vereniging Tropische vogels en Parkieten.

[Terug naar index](#)

Europese kanarie, (*Serinus serinus*)

Algemeen:

Nederlands:	Europese kanarie
Duits:	Girlitz
Engels:	European Serin
Frans:	Serin cini

De Europese kanarie heeft als verspreidingsgebied het gehele vasteland van Europa, uitgezonderd de Scandinavische landen. Ook komt hij voor en overwintert in Noord West-Afrika, van Marokko tot West -Libië en Klein -Azië. De Europese kanarie wordt ook wel "girlitz" genoemd, dit is zijn Duitse naamgeving.

Ondersoorten:

Twee nauwverwante soorten zijn:

Serinus pusillus: Verspreidingsgebied; standvogel van het Kaukasisch hooggebergte. Nederlandse naamgeving: Roodvoorhoofd kanarie. Lijkt op Europese kanarie, doch zwarte kop met oranje voorhoofd, stuit oranje geel. De pop is in het geheel bleker.

Serinus citrinella: Verspreidingsgebied; Alpen en Midden -Spanje. Nederlandse naamgeving: Citroensijs. Met het model van de Europese Kanarie, maar grijsachtig in de nek en zonder pigment bestreping. Man en pop zijn gelijk. Twee geelgroene vleugelstrepen.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Europese Kanarie is naast het eumelanine en het phaeo melanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Europese Kanarie sprake van een blauwstructuur zoals we dat kennen uit de bevedering van de gedomesticeerde kleurkanarie. Door middel van transmutatie is de agaatmutatie vanuit de Gedomesticeerde kleurkanarie over gekweekt. Er zijn al meerdere pogingen met deze transmutaties gedaan teneinde de kleur vast te leggen bij de Europese kanarie maar na de derde generatie treed er onvruchtbaarheid op, de natuur heeft zijn eigen barrières. De ontwikkeling hiervan is nu zover dat tot een eigen kleurstandaard is overgegaan. Voor de vererving en het gevolg van de agaatmutatie wordt verwezen naar de standaard erfelijkheid en veerstructuur. In Spanje is de afgelopen jaren in het wild de bruinmutatie ontstaan. Ook deze mutatie zal binnen korte tijd beschikbaar zijn voor de kweek maar wordt nog niet beschreven in deze standaard. Bij de heer Versteeg is een bonte Europese kanarie geboren ook hiervan is de kweek nog dermate experimenteel dat deze niet is opgenomen in deze standaard.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Europese Kanarie is ± 11,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Europese Kanarie is een volslanke geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een Europese Kanarie dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat: [Zie vogelindex NBV website](#)

Snavel: Een klein, kort en vrij zwaar kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering: Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Tekeningpatroon:

De tekeningonderdelen van de Europese kanarie zijn:

- **Voorhoofdband:** 5 mm breed, de pop mist deze streep.
- **Wenkbrauwstreep:** Deze loopt om de wang en oor streek heen, vloeit in de nek in elkaar en vormt een halve maan.
- **Onder snavelstreep:** Deze loopt door tot in de nek.
- **Zwarte lengtestreepjes:** Op de mantel.
- **Borsttekening:** Op de borst bij de pop is een fijne streep-tekening aanwezig, deze tekening mist de man.
- **Flanktekening:** Op de flanken is fijne streep-tekening aanwezig.
- **Manteltekening:** Op de mantel zijn zware lengte streepjes aanwezig.
- **Stuittekening:** Op de stuit is een minimale streep-tekening aanwezig.
- **Buitenvlagzoom vleugelpennen:** de vleugelpennen, zijn gezoomd.
- **Toppen van de vleugeldekveren:** De toppen van de vleugeldekveren zijn iets lichter van kleur dan de rest van deze veren hierdoor ontstaan op het vleugel twee lichte bandjes.
- **Buitenvlagzoom staartpennen :** De staartpennen zijn omzoomd.
- **Onderstaartdek tekening:** Op de onderstaartdekveren is een streep-tekening aanwezig.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Europese kanarie Man

Kleurslag	Wildkleur	Agaat
Kleur		Herkenning omschrijving
Schedel	Groen	Groen
Wangen en hals	Groen, met grijze waas	Groen, met grijze waas
Keel	Helder geel	Helder geel
Nek	Olijfgroen	Olijfgroen
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Heldergeel Groengeel Gebroken wit	Heldergeel Groengeel Wit
Rugdek/mantel	Olijfgroen	Groen
Stuit	Helder geel	Helder geel
Hand- en armpennen. Middelste- en grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Zwartgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart bovenzijde	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Grijs
Bovenstaart dekveren	Geelgroen	Geelgroen
Onderstaart dekveren	Bruingrijs	Beige grijs
Poten	Hoornkleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Licht hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / zwart
Tekeningkleur		
Voorhoofdband 5mm breed	Helder geel	Helder geel
Wenkbrauwstreep, loopt om de wang- en oorstreek heen en vloeit in de nek in elkaar, vormt een halve maan	Helder geel	Helder geel
Ondersnavel streep loopt door tot de nek	Olijfgroen	Groen
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwartbruin	Zwartgrijs
Flanken streep-tekening	Zwartbruin	Zwartgrijs
Stuit minimale bestreping	Zwartbruin	Zwartgrijs
Buitenvlag vleugelpennen gezoomd	Geelgroen	Geelgroen
Toppen vleugeldekveren	Zijn lichter, waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan	Zijn lichter, waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Licht geelgroen	Licht geelgroen
Onderstaart veren streep-tekening	Lichtgrijs	Grijs

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Europese kanarie Pop

Kleurslag	Wildkleur	Agaat
Kleur		Herkenning omschrijving
Schedel en achterhoofd	Olijfgroen	Olijfgroen
Wangen en hals	Diep olijfgroen, iets bruin bewaasd	Diep olijfgroen
Keel	Geel	Geel
Nek	Olijfgroen	Olijfgroen
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Geel, Gebroken wit, bruin bewaasd Gebroken wit	Geel Wit Wit
Rugdek/ mantel	Olijfgroen	Groen
Stuit	Geel met groene waas	Geel
Hand- en armpennen. Middelste- en grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Zwartgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart bovenzijde	Zwartbruin	Zwartgrijs
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Grijs
Bovenstaart dekveren	Olijfgroen	Groen
Onderstaart dekveren	Bruingrijs	Beige grijs
Poten	Hoornkleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Licht hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig	Donker hoornkleurig
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / zwart
Tekeningkleur		
Wenkbrauwstreep, loopt om de wang- en oorstreek heen en vloeit in de nek in elkaar, vormt een halve maan	Geel	Geel
Ondersnavel streep loopt door tot de nek	Olijfgroen	Groen
Op de borst een fijne streep-tekening	Zwartbruin	Zwartgrijs
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart bruin	Zwartgrijs
Flanken streep-tekening	Zwartbruin	Zwartgrijs
Stuit minimale bestreping	Zwartbruin	Zwartgrijs
Buitenvlag vleugelpennen gezoomd	Geelgroen	Geelgroen
Toppen vleugeldekveren	Zijn lichter, waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan	Zijn lichter, waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Licht geelgroen	Licht geelgroen
Onderstaart veren streep-tekening	Lichtgrijs	Grijs

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Europese kanarie Man en Pop

Wildkleur	<p>In het najaar verkleurt de Europese kanarie van zijn "prachtkleed" naar zijn "rustkleed". Aangezien het TT. seizoen in de winter valt, dient hier rekening mee te worden gehouden. Zowel bij man als pop vervaagt de gele kleur dan en wordt flets. Wel geniet de diepst gekleurde de voorkeur. Het type moet goed "vol" zijn, smalle vogels dienen te worden bestraft bij model. Speciaal dient er op de kleuregaliteit gelet te worden, deze is vooral op de borst vaak vlekkelig. De lichaamstekening moet scherp zijn. Regelmatig voorkomende fouten zijn; de flank die onregelmatig en niet symmetrisch is, de koptekening en vleugelbandtekening die onderbroken is. Ook mogen de staartpennen geen gele binnenvlag tonen.</p>
Agaat	<p>Mutaties dienen gelijk van formaat en model te zijn, als de wildkleur. De agaatumutatie ontstaat door een factor die de werking van het phaeomelanine reduceert, we mogen eisen dat een agaat Europese kanarie geen bruine waas mag tonen, in geen enkel veerveld. Op het mantel / rugdek is vaak nog een bruine waas te zien dit is een kleurfout, maar voorlopig daar soepel mee omgaan, omdat deze kleurslag nog volop in ontwikkeling is. De vleugel- en staartpennen moeten zo diep mogelijk zwart zijn, lichte pennen bestraffen bij kleur. Vleugelbanden dienen helder te zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>NOOT: Deze kleurslag is niet in het vraagprogramma opgenomen, mocht hij ter keuring worden aangeboden dan gaarne de TC van T&P op de hoogte stellen.</p>

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Citroensijs (*Carduelis citrinella*)

De citroensijs wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Citroensijs is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven, maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningmiddel.

De Citroensijs komt voor in Midden- en Zuidwest Europa in berggebieden boven de 900 m. Op Corsica en Sardinië leeft het ras *corsicanus* in brem- en heidegebieden. Voor hun voedsel zijn ze afhankelijk van sparrenzaden en andere zaaddragende planten, in de alpenweiden. Hun overwintering gebieden liggen op 400 m hoogte. De citroensijs wordt ook vaak citroenkanarie genoemd.

Ondersoorten

De citroensijs kent een ondersoort, de *Carduelis corsicanus*. Verspreidingsgebied; standvogel van Corsica en Sardinië. Naast verschillen in afmeting, zang, roep en kleur blijkt dat het biotoop waarin de twee soorten in de natuur voorkomen totaal verschillend is. Mantel is donkerder gestreept en de buik is helderder geel. Rug en mantel warmbruin.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de citroensijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de citroensijs sprake van een blauwstructuur zoals we dat kennen uit de bevedering van de kanarie. Van de citroensijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De citroensijs is ± 12,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De citroensijs is een volslanke geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een citroensijs dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Citroensijs:

	Citroensijs man	Citroensijs pop
Kleur		
Kop	Bovenschedel asgroen, overgaand in de asgrijze nek. De wangen zijn olijfgeel, overgaand in asgrijs. De keel is olijfgeel	Vanaf bovensnavel tot en met de nek, grijsgroen. De wangen zijn grijsgroen. De keelkleur is zacht olijfgeel, deze kleur is wat minder sprekend dan bij de man.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is olijfgeel met groene waas en asgrijze krans rond de afscheiding borst en hals. Onderlijf/aarsstreek olijfgeel. De flanken zijn groen met grijze waas, op een olijfgele ondergrond. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit grijsgroen. De stuit is helder geel.	De borst, welke loopt vanaf de keel, is grijsgroen van kleur op een olijfgele ondergrond overgaand in het olijfgele met groene waas van onderlijf/aarsstreek. De flanken zijn groengeel, iets grijs bewaasd. Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit grijsgroen. De stuit is mat geelgroen.
Vleugelpennen	Zwartbruin	Zwartbruin
Staart	Zwartbruin	Zwartbruin
Snavel	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur.	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur.
Poten	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin.	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Een klein olijfgeel masker, dat loopt over het voorhoofd rond het oog en onder de snavel.	Voorhoofd, rond het oog en op de keel geel in de vorm van een klein masker. Bij de poppen is dit masker iets kleiner en minder fel geel.
Lichaam	Op het grijsgroene rugdek loopt een zwakke zwartbruine bestreping, maar deze dient wel een regelmatig verloop te hebben. Op de stuit is een nog minimale bestreping waarneembaar.	Op het grijze rugdek loopt een zwakke zwartbruine bestreping, maar deze dient wel een regelmatig verloop te hebben. Op de stuit is nog een vage tekening waarneembaar. Bij de poppen is deze tekening iets beter waarneembaar.
Vleugels	De buitenvlag is geelgroen gezoomd. De toppen van de vleugeldekeren zijn lichter van kleur waardoor er twee brede geelgroene met asgrijze toppen vleugelbanden ontstaan.	De buitenvlag is geelgroen gezoomd. De toppen van de vleugeldekeren zijn lichter van kleur, waardoor er twee geelgroene vleugelbanden ontstaan.
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een lichte geelgroene zoom. Op de onderstaartveren bevinden zich nog minimale lengtestreepjes.	Op de staartpennen bevinden zich aan de buitenvlaggen een geelgroene zoom. Op de onderstaartveren bevinden zich nog minimale lengtestreepjes.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Roodvoorhoofd kanarie

(*Serinus pusillus*)

De Roodvoorhoofd kanarie wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Roodvoorhoofd kanarie is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

De roodvoorhoofd kanarie heeft als verspreidingsgebied; Oostenrijk, centraal en zuid -Turkije, Himalaya Tibet, India, Pakistan en noordwest China. Bewoont berghellingen en bergweiden tussen de 2000 en 4600 meter hoogte. Foerageert vaak op de grond en overwintert minder hoog in gebieden met jenever bessen en rododendrons,

Ondersoorten

Er zijn van de Roodvoorhoofd Kanarie geen ondersoorten bekend.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de roodvoorhoofd Kanarie is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Bij de Roodvoorhoofd Kanarie zijn geen ondersoorten bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De roodvoorhoofd kanarie is 11 - 12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De roodvoorhoofd kanarie is een geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop is vrij groot ten opzichte van de rest van het lichaam en moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een roodvoorhoofd kanarie dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Klein, kort dik kegelvormig snaveltje. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving:

Roodvoorhoofd kanarie man en pop.	
Kleur	
Kop	Bovenschedel vanaf de snavel tot halfweg de schedel rood, overgaand in de zwarte nek. De wangen zijn zwart. De keel is zwart.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is zwart overgaand in een gebroken witte onderlijf/aarsstreek. De flanken zijn geelachtig. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit zwart. De stuit is oranjegeel .
Vleugelpennen	Vleugelpennen zwart. Op de schouders hebben de zwarte veren een zeemkleurige omzoming. De kleine- en middelste vleugeldekveren zijn aan de basis donkerbruin en vertonen een zeemkleurige omzoming.
Staart	Staartpennen donkerbruin.
Snavel	Donkerbruin tot zwart.
Poten	Donkerbruin, nagels donkerbruin.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart. Grijsachtige oogring.
Tekening	
Kop en nek	De voorhoofdsband, welke zich net boven de snavel bevindt en ± 10mm breed is, is oranjerood van kleur. Baardstrepen zijn donkergrijs.
Lichaam	Op het zwarte rugdek loopt een brede zeemkleurige omzoming. Op de gebroken geelachtige flanken loopt een zwarte bestreping welke onderbroken dient te zijn. Deze loopt iets door in het onderlijf en het borstgedeelte. Deze bestreping dient een regelmatig verloop te hebben. Op de stuit is nog minimale bestreping waarneembaar.
Vleugels	De buitenvlag is oranjegeel gezoomd. De armpennen zijn zeemkleurig gezoomd. De ondervleugeldekveren zijn geelachtig. Twee witachtige vleugelstrepen
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen, een oranjegele omzoming. Op de onderstaartveren bevinden zich zwarte punten.

[Terug naar index](#)

Kneu, (*Linaria c. cannabina*)

Het verspreidingsgebied van de kneu is geheel Europa, met uitzondering van het hoge noorden. De kneu is in Nederland een jaarvogel; de hier broedende kneuen hebben hun winterkwartier in België en zuidwest Frankrijk. De meest noordelijke populatie overwintert hier. In Nederland is de kneu een talrijke broedvogel, zowel op de heide- en zandgronden als het polderlandschap. Het nest bevindt zich op ± 1 m. van de grond.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm *Linaria c. cannabina* die voorkomt in Europa, noordelijk en westelijk Azië en noordelijk Afrika kent men de ondersoorten:

Linaria c. autochthona: Verspreidingsgebied; Schotland. Donkerder en zwaarder bestreept.

Linaria c. nana: Verspreidingsgebied; Madeira. Donkerder en dieper van tint.

Linaria c. meadowaldoi: Verspreidingsgebied; West-Canarische Eilanden. Kleur als *nana*, forser van bouw met zwaardere snavel.

Linaria c. harterti: Verspreidingsgebied; Oost-Canarische Eilanden.

Linaria c. bella: Verspreidingsgebied; Klein-Azië, Zuidwest Azië, Egypte, Noord-India. Over het geheel genomen lichter van kleur. Stuitkleur wit. Zeer fijne lichaamsbestreping

Linaria c. yemenensis: Verspreidingsgebied; Zuidelijk en westelijk Arabië.

Linaria c. johannes: Verspreidingsgebied; Noordelijk en oostelijk Somalië

Erfelijkheid en veerstructuur

De Kneu bezit zwart melanine en roodbruin phaeomelanine in zijn bevedering, bovendien bezit de man ook rood carotenoïde. Van de kneu is een pastelmutatie bekend. Voor de vererving en de werking van de mutatie wordt verwezen naar de algemene mutatie standaard.

Fysieke standaard

Formaat:

De kneu is 14 cm lang gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de kneu is volslank, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De staart is licht gevorkt. De kop wordt iets opgericht gedragen en heeft een licht gewelfde schedellijn, met het oog centraal ten opzichte van de schedel. De overgang van de kop naar de nek moet geleidelijk verlopen, zonder nekinval.

Houding:

Rechtopzittend, iets gedrukt. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste. Wanneer de kneu niet in goede conditie verkeerd komt deze niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter.

Ringmaat: Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

De snavel is vrij spits. Onder en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten, en onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij de kneu strak en aaneengesloten gedragen te worden zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de kneu onrustig blijven en mentale de veerstructuur van de vleugel en staart beschadigen.

Tekeningpatroon

De tekeningonderdelen van de Kneu zijn:

- Op de kop bevinden zich lengtestreepjes.
- De oogring.
- Keeltekening; op de voorkant van de wangen is de baardstreep aanwezig daarnaast lopen twee keelstrepen uit naar de borst.
- Borstbestreping.
- Flankbestreping.
- De bestreping op het rug- en vleugeldek.
- De vleugelspiegels.
- Bestreping op de stuit.
- Bestreping van de bovenstaartdekveren.
- De schachten van de onderstaartdekveren, die de V-tekening vormen.

Kleurstandaard, Kneu Man en Pop

Kleurslag	Wildkleur man	Pastel man	Wildkleur pop	Pastel pop
Kleur				
Schedel	Bruin, met kaneelkleurige ondergrond	Lichtbruin, op lichtbeige/bruine ondergrond	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Wangen	Grijsbruin	Licht bruingrijs	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Nek	Bruingrijs	Licht bruingrijs	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Keel	Kaneelbruin	Beigebruin	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Handpennen	Zwart	Grijs	Zwart	Grijs
Armpennen,	Zwart, met kastanjebruin	Grijs, met beigebruin	Kastanjebruin	Licht kastanjebruin
Kleine- en middelste vleugeldekveren	Zwart	Grijs	Zwart	Grijs
Grote vleugeldekveren	Kastanjebruin	Beigebruin	Kastanjebruin	Lichtbruin, toppen iets lichter
Staartpennen	Zwart	Grijs	Zwart	Grijs
Bovenstaartdekveren	Zwart	Grijs	Zwart, met bruine omzoming	Lichtbruin, met lichte omzoming
Stuit	Kastanje bruin	Beigebruin	Kastanjebruin	Beigebruin
Onderstaartdekveren	Lichtcrème	Lichtcrème	Lichtcrème, met bruine omzoming	Lichtcrème, met lichtbruine omzoming
Rugdek van koptekening tot stuit	Kastanjebruin	Beigebruin	Kastanjebruin	Beigebruin
Flanken	Lichtbruin	Lichtbruin	Bruin	Lichtbruin
Borst	Kaneelbruin, met grijze waas	Licht kaneelbruin, met lichtgrijze waas	Kaneelbruin, met grijze waas	Licht beigebruin
Buik	Crème	Lichtcrème	Crème	Lichtcrème
Aars	Lichtcrème	Lichtcrème	Lichtcrème	Lichtcrème
Poten / nagels	Donker vleeskleurig / zwart	Donker vleeskleurig / zwartgrijs	Donker vleeskleurig / zwart	Donker vleeskleurig / zwartgrijs
Snavel	Grijs, iets lichter aan de basis	Lichtgrijs, aan de basis iets lichter	Grijs, iets lichter aan de basis	Lichtgrijs, aan de basis iets lichter
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart
Tekeningkleur				
Koptekening	Donkerbruine lengtestreepjes	Lichtcrème lengtestreepjes	Donkerbruine lengtestreepjes	Lichtcrème lengtestreepjes
Oogring	Kaneelkleurig	Lichtcrème	Kaneelkleurig	Licht bruingrijs
Keeltekening	Donkerbruin	Lichtbruin	Donkerbruin	Lichtbruin
Baardstreep	Vaal donkerbruin/grijs	Vaal donkerbruin/grijs	Bruingrijs	Bruingrijs
Borstbestreping	Donkerbruin, met kaneelkleurige omzoming	Lichtbruin, met karmijnrode waas en met lichtcrème omzoming	Donkerbruin, met kaneelkleurige omzoming	Lichtbruin, met lichtcrème omzoming
Flankbestreping	Donkerbruin gestreept	Lichtbruin gestreept	Bruin gestreept	Lichtbruin gestreept
Rug en vleugeldek	Zwartbruine bestreping, lichtbruin omzoomd	Grijsbruine bestreping, lichtcrème omzoomd	Zwartbruine bestreping, lichtbruin omzoomd	Bruine bestreping, lichtcrème omzoomd
Vleugelspiegels	Wit	Wit	Wit	Wit
Stuit	Zwartbruine bestreping, met lichtbruine omzoming	Grijsbruine bestreping, met lichtcrème omzoming	Zwartbruine bestreping, met lichtbruine omzoming	Bruine bestreping, met lichtcrème omzoming
Bovenstaartdekveren	Zwart gestreept	Grijs gestreept	Zwart gestreept	Grijs gestreept
Staartspiegels	Wit	Wit	Wit	Wit
Onderstaartdekveren	De schachten zwart, hierdoor ontstaat de V-tekening	De schachten zijn grijs, hierdoor ontstaat een zwakke V-tekening	De schachten zwart, hierdoor ontstaat de V-tekening	De schachten zijn grijs, hierdoor ontstaat een zwakke V-tekening

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kneu man en pop

Wildkleur	<p>De kneu is van nature een zeer beweeglijke vogel. Maar zal op de keuring niettemin moeten zijn afgericht om hem naar behoren te kunnen beoordelen. Wanneer hij niet goed afgericht is, zal hij hiervoor moeten worden gestraft bij houding.</p> <p>In de broedtijd bezit de kneu man een karmijnrode kruin- en borstkleur. De kopkleur is dan grijzer en de snavel dieper.</p> <p>Aangezien het tentoonstellingsseizoen buiten het broedseizoen valt is in de standaard de karmijnrode kleur niet opgenomen. Maar indien aanwezig geniet deze wel de voorkeur, mits de rode kleur diep en egaal is.</p> <p>De poppen mogen helemaal geen rood vertonen.</p> <p>Let er ook op dat de kneu geen rood vertoont op andere plaatsen dan op de kruin en borst, dit moet anders bestraft worden bij kleur.</p> <p>De rug-, vleugel- en flanktekening moeten regelmatig en symmetrisch afgetekend zijn.</p> <p>Een regelmatige en symmetrische witte omzoming van de grote slag- en staartpennen, welke vleugel- en staartspiegels vormen.</p> <p>Soms worden er poppen van kruisingen van de kneu en kanarie ingezonden als kneu. Deze zullen echter afwijken in borsttekening, kop- en snavelmodel en de witte vleugel- en staartspiegels zijn niet of nauwelijks aanwezig.</p> <p>Als men een kruising aantreft tussen de kneuen, moet men deze bestraffen bij model, kleur en tekening.</p> <p>Laat bij uw bemerkingen duidelijk blijken dat het geen raszuivere vogel betreft .</p>
Pastel	<p>De pastefactor veroorzaakt een reductie van 50%, zowel in het eumelanine als het phaeomelanine.</p> <p>Het rode carotenoïde bij de man wordt niet aangetast. Ideaal is wanneer de pastefactor voor 50% werkt.</p> <p>Hiermee verkrijgen we een egaal gekleurde kneu, wat als ideaal mag worden gezien. Vaak zien we dat vooral op het vleugeldekk de kleur vlekkerig is.</p> <p>Het rood bij de man is door de reductie van het eumelanine beter waarneembaar dan bij de wildkleur.</p> <p>De lichaamstekening is net als bij de wildkleur, maar dient in gereduceerde vorm aanwezig te zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Frater (*Linaria flavirostris flavirostris*)

Het verspreidingsgebied van de frater is de kuststreek van Noord-, West-Europa en Zuid-Rusland, Afghanistan. Broedt op hoog gelegen heidevelden of aan de kust. Lijkt qua verschijning op de barmsijs en kneu, maar mist het karmijnrood op de kop en borst. Het mannetje heeft echter wel een paarsrode stuit en de snavelkeur van de frater is strogeel. Wordt ook wel steenkneuter of bergkneuter genoemd.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm *Linaria f. flavirostris* die voorkomt in Scandinavië en Groot-Brittannië kent men de ondersoorten:

- *Linaria f. pipilans* Schotland, Ierland, Hybriden-, Orkey- en Shetlandeilanden.
- *Linaria f. brevirostris* Midden-Azië en Tibet.
- *Linaria f. altaica* Rusland en Mongolië.
- *Linaria f. korejevi* Afghanistan en Kazakstan.
- *Linaria f. miniakensis* China.
- *Linaria f. montanella* Kasjmir en Pakistan.
- *Linaria f. rufostrigata* Pakistan India Tibet en Nepal.
-

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Frater is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Van de frater is er één mutatie bekend. Het internationale overleg orgaan ISEC, heeft vederonderzoek laten verrichten, naar deze mutant. Hieruit kwam naar voren dat het een eumo mutant betreft.

Fysieke standaard

Formaat:

De Frater is ± 13,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Frater is een volslanke geblokte vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een frater dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De frater is van nature niet schuw, eerder rusteloos. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Typisch zijn de lange nagels waarover de frater beschikt. Tijdens de keuring dient met hier rekening mee te houden, echter storend lange en/of gekrulde nagels dienen bestraft te worden bij de poten.

Ringmaat: [Zie vogelindex NBV website](#)

Snavel:

Kleine, fijne en puntige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering: Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Frater zijn:

- Op de kop bevinden zich lengtestreepjes.
- De teugel.
- De borstbestreping, bij de vleugels is deze tekening iets grover.
- De flankbestreping.
- De bestreping op het rug- en vleugeldek.
- De vleugelspiegels waarbij de binnenvlag een smalle- en de buitenvlag een brede witte zoom tonen.
- De staartspiegels die als een zoom om de middelste pennen worden getoond.
- De omzoming om de onderstaartdekveren.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Frater man en pop:

Kleurslag:	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur:		
Schedel	Okerbruin.	Okerbruin.
Wangen	Okerbruin.	Okerbruin.
Nek / keel	Mat bruin licht okerbruin.	Mat bruin licht okerbruin.
Handpennen	Bruinzwart.	Bruinzwart.
Armpennen, kleine- en middelste vleugeldekveren en grote vleugeldekveren	Bruinzwart.	Bruinzwart.
Staartpennen en bovenstaartdekveren	Bruinzwart.	Bruinzwart.
Onderstaartdekveren	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Stuit	Paarsrood.	Bruingrijs.
Rugdek van koptekening tot stuit	Mat bruin.	Mat bruin.
Flanken	Okerbruin.	Okerbruin.
Borst	Okerbruin.	Okerbruin.
Buik en aars	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Poten	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Nagels	Zwart.	Zwart.
Snavel	Strogeel in de winter, grijsgeel in de zomer. Met een zwarte punt.	Strogeel in de winter, grijsgeel in de zomer. Met een zwarte punt.
Ogen / pupil	Donkerbruin / zwart.	Donkerbruin / zwart.
Tekeningkleur:		
Koptekening	Zwartbruine lengtestreepjes.	Zwartbruine lengtestreepjes.
Teugel	Roestbruin.	Roestbruin.
Borst	Zwartbruin gestreept, iets grover bij de vleugels.	Zwartbruin gestreept, iets grover bij de vleugels.
Flanken	Donkerbruine lengtestreepjes.	Donkerbruine lengtestreepjes.
Rug- en vleugeldek	Zwartbruine bestreping.	Zwartbruine bestreping.
Vleugelspiegels	Buitenvlag een smalle witte zoom, binnenvlag een brede witte zoom.	Buitenvlag een smalle witte zoom, binnenvlag een smalle witte zoom.
Bovenstaartdekveren	Geelbruin gezoomd.	Geelbruin gezoomd.
Staartspiegels	Buitenvlag, een witte zoom om de middelste pennen.	Buitenvlag, een witte zoom om de middelste pennen.
Onderstaartdekveren	Lichtbruine zomen.	Lichtbruine zomen.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Frater man en pop

Wildkleur	<p>Aangezien de stuitkleur tijdens de keuring moeilijk waarneembaar is, is er geen aparte standaard voor de pop gemaakt. In het algemeen zijn de mannen intenser van kleur en zijn de smalle witte zomen van de slagpennen sprekender, dan bij de pop. De mannen zijn daarom in het algemeen meer geschikt als tentoonstelling vogel. De vleugel- en staartspiegels dienen wel goed zichtbaar te zijn, maar zijn minder scherp dan bij de kneu. De lichaamskleur dient egaal te zijn. Er dient op gelet te worden dat de borst- en flankbestreping een regelmatig verloop tonen. De stuitkleur bij de man kan variëren van karmijnroze tot paarsrood, de diepst gekleurde geniet de voorkeur.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn:</p> <ul style="list-style-type: none">• Een platte kop,• Een erg bleke pootkleur,• Erg licht van lichaamskleur en ook heeft de frater aanleg om zwaar van borstmodel te worden.
------------------	---

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Europese roodmus, (*Carpodacus erythynus*)

De Europese roodmus wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Europese roodmus is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving, die gebruikt kan worden als herkenningmiddel. De Europese roodmus heeft als verspreidingsgebied Midden Europa met als biotoop; vochtig terrein met berken, elzen, wilgen bosjes, struikgewas, open gemengde bossen en parken.

De roodmus lijkt veel op de Mexicaanse roodmus zeker met de poppen is verwarring mogelijk. De poppen van de Europese roodmus zijn echter minder zwaar getekend op het rugdek, borst en flanken. De man is echter goed te herkennen, deze heeft een geheel rode kop met een bruine teugel doorlopend onder het oog, een rode borst en stuit. Jonge zijn te herkennen aan een warmere olijfbroene tint en zwaarder en donkerder gevlekt. De vleugelstrepen zijn beige wit. Twijfelt u of het een Europese roodmus is of een Mexicaanse roodmus is kijk dan of er een Mexicaanse roodmus op de tentoonstelling aanwezig is en vergelijk de vogels dan is het vlug duidelijk.

Ondersoorten

Carpodacus e. synoicus: Naamgeving Sinai roodmus. Verspreidingsgebied; bergwoestijnen. Formaat 13-14 cm. De mannen hebben een zilverwitte schedel, rode wangen en borst welke uitloopt in het onderlichaam. Het rood lijkt onder een bepaald licht inval meer roze. Poppen zijn bruingrijs met een iets bruinere kop de zomen van de vleugels zijn iets lichter dan de vleugels. Snavel iets kleiner en minder gekromd.

Carpodacuse e. rubicilla: Naamgeving grote roodmus. Verspreidingsgebied; Kaukasus en het hoog gebergte van Centraal-Azië. Formaat is 19-20 cm.. Mannen op borst en onderlichaam frambozen rood met fijne witte vlekjes. Poppen grijsbruin met duidelijke streep-tekening op borst en flanken.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Europese roodmus is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoïde te vinden. Van de Europese roodmus zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Europese roodmus is ± 14,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Europese roodmus is een goed gevulde vogel, met een vrij ronde kop. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een Europese roodmus dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat.

[Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Zware snavel die iets gekromd is. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving:

	Europese roodmus man	Europese roodmus pop
Kleur		
Kop	Bovenschedel rood met lichte omzoming, overgaand in de roodbruine nek. De wangen zijn rood met een grijze waas aan de achterzijde. De keel is karmijnrood, met een lichte omzoming uitlopend op de borst.	Bovenschedel bruingrijs, overgaand in de bruine nek. De wangen zijn grijsbruin. De keel is zacht bruingrijs.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is rood met een lichte omzoming overgaand in een witachtig roze overgoten buik. De flanken zijn wit met roze overgoten, bij de vleugelbocht iets dieper. Rugdek en mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit roodbruin. De stuit is diep roodbruin.	De borst, welke loopt vanaf de keel, is zacht bruingrijs. Overgaand in een witachtige buik en aarsstreek. De flanken zijn geel bruinachtig. Rugdek en mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit vaal bruinachtig grijs. De stuit is bruingrijs.
Vleugelpennen	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugeldekveren grijsbruin.	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugeldekveren grijsbruin.
Staat	Staartpennen bruin. Onderstaartdekveren roestbruin.	Staartpennen zwartbruin. Onderstaartdekveren roestbruin.
Snavel	Donker hoornkleurig, bruin.	Hoornkleurig, bruin.
Poten	Bruinachtig hoornkleurig. Nagels donkerbruin	Bruinachtig hoornkleurig. Nagels donkerbruin
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De gehele kop is licht gezoomd. Teugelstreep tot aan het oog en doorlopend onder het oog bruin. Boven het oog een diep egaal rode streep	De gehele kop heeft een zwakke streeptekening.
Lichaam	De nek heeft een karmijnrode omzoming. De rug heeft een bruinrode omzoming. De borst heeft een karmijnrode omzoming.	De nek heeft een zwakke streeptekening. De rug heeft een zwartbruine streeptekening. Op de borst en flanken, in de winter, een grijze streeptekening.
Vleugels	De buitenvlag is geelbruin gezoomd. De grote vleugeldekveren hebben een roodbruine omzoming.	De buitenvlag is roze gezoomd. De grote vleugeldekveren hebben een roodbruine omzoming. Twee smalle onopvallende lichte vleugelstrepen.
Staat	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle witgrijze zoom.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle grijsbruine zoom.

[Terug naar index](#)

Huismus (*passer d. domesticus*)

De huismus behoort tot de sub-familie *Passerinae*, een tak van de grote familie *Ploceidae*. De huismus treft men bijna overal aan waar mensen wonen, hij is dan ook alom bekend. Er worden 14 ondersoorten beschreven. Naast de *P. d. domesticus* komen in Europa ook de *P. d. italiae* (Italiaanse mus), de *P. d. hispaniolensis* (Spaanse mus) en de *P. montanus* (ringmus) voor. De Italiaanse- en Spaanse mus wordt gezien als een ondersoort van onze huismus. De meeste huismuspopulaties zijn standvogels. Ze verwijderen zich zelden van hun geboorteplaats. In ons land zeer algemene en talrijke broedvogel op allerlei terreinen. Zeer sterk aan de mens gebonden en vaak ook afhankelijk van de mens.

Ondersoorten

- P.d. domesticus:*** Verspreidingsgebied; Europa, Noord-Azië, Noord- en Zuid-Amerika, Zuid-Afrika en Australië. De naam is huismus.
- P.d. italiae:*** Verspreidingsgebied; Zuid-Frankrijk, Italië, en Kreta. Italiaanse mus. Heeft een kastanjebruine schedel in plaats van de grauwgrijze. Is ook iets kleiner.
- P.d. hispaniolensis:*** Verspreidingsgebied; Spanje, dwaalgast Zuid-Frankrijk en Corsica, Griekenland en de Balkan en Tenerife. Spaanse mus. Heeft een kastanjebruine schedel, als de Italiaanse mus, uitgebreider zwart aan keel en krop, zwarte strepen in de flank en op mantel en rugdek.
- P.d. tingitanus:*** Verspreidingsgebied; Noord-Afrika.
- P.d. biblicus:*** Verspreidingsgebied; Klein-Azië, Zuid-Arabië, Iran en de Kaukasus.
- P.d. hufufae:*** Oost-Arabië.
- P.d. niloticus:*** Verspreidingsgebied; Noordoost-Afrika.
- P.d. rufidorsalis:*** Verspreidingsgebied; Soedan.
- P.d. indicus:*** Verspreidingsgebied; Zuid-Afghanistan, Pakistan, India, Birma en Bangladesh.
- P.d. hyrcanus:*** Verspreidingsgebied; Transcasoia en Noord-Iran.
- P.d. bactrianus:*** Verspreidingsgebied; Zuid-Centraal-Azië.
- P.d. parkini:*** Verspreidingsgebied; Himalaya-gebergte.
- P.d. hufufae:*** Verspreidingsgebied; Arabië.
- P.d. transcaspicus:*** Verspreidingsgebied; Kaukasus, India en Iran

Erfelijkheid en veerstructuur

De bevedering van de huismus is nog niet op wetenschappelijke manier onderzocht, zodat niet per veer(veld) gezegd kan worden welke pigmenten zich daarin bevinden. Gelet op de verschijningsvormen van de mutanten kan met zekerheid worden gesteld dat de huismus in zijn bevedering zwart- en bruin eumelanine, roodbruin phaeomelanine en geel carotenoïde heeft.

Bij de huismus is een negental primaire mutaties bekend. De laatste jaren is het houden en tentoonstellen van Europese cultuurvogels in een stroomversnelling

gekomen en vele bijzondere kleurslagen die tot voorheen voor onmogelijk zijn gehouden verschenen op de tentoonstellingen. Daarnaast zijn veel van deze, voor de meeste tot dan toe volkomen onbekende, kleurslagen uit het buitenland geïmporteerd. Deze mutaties zijn: bruin, agaat, ino, geslachtgebonden pastel, opaal, zwartborst, phaeo, eumo autosomaal isabel, Voor de vererving en de werking van deze mutaties wordt verwezen naar de algemene mutatie standaard.

Fysieke standaard

Formaat:

De huismus moet een forse indruk maken en moet 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart

Model:

Robuust, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-buik lijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen lijn vormen. Van voor gezien dient de borst vol en rond te zijn. Het achterlichaam mag niet de indruk wekken uitgezakt te zijn. De rug moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De kop moet een regelmatig gebogen lijnen vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel. De schedel is iets afgeplat.

Houding:

De huismus dient rustig op stok te zitten. Ondanks de wat "gedrukte" houding dient het lichaam los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren, met aan elke teen een iets gekromde nagel.

Snavel:

Spits, onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn.

[Terug naar index](#)

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. Bij een "ongetrainde" huismus zullen vooral de vleugel- en staartpennen beschadigd zijn.

Tekeningpatroon

De tekening onderdelen van de Mus zijn:

- Voorhoofdband, deze mist de pop.
- Wenkbrauw bij de man en de wenkbrauwstreep bij de pop.
- Teugelstreep, deze mist de pop.
- Kinvlek, deze mist de pop.
- Lengtestrepen op de mantel, deze zijn bij de pop wat breder van vorm.
- Omzoming van de mantel en alle vleugelveren.
- Vleugelband, gevormd door de toppen van de middelste vleugeldekveren.
- Vleugelband, gevormd door de toppen van de kleine vleugeldekveren.
- Omzoming van de buitenvlaggen van de staartpennen.
- Onderstaarttekening, die een V-vorm toont.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus man:

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Bruin-agaat
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Grauwgrijs	Beigebruin	Licht grijsbruin	Beigebruin
Wangen en hals	Beige grijs	Crème	Beige grijs	Crème
Oorstreek	Grijs	Crème	Beige grijs	Crème
Nek	Kastanjebruin	Diep roodbruin	Grijsbruin	Roodbruin
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Grauwgrijs, met bruine waas. Borst in de broedtijd meer zwart.	Beigebruin Borst In de broedtijd meer bruin.	Beige grijs Borst in de broedtijd donkergrijs.	Licht beigebruin Borst in de broedtijd bruin, met beige waas.
Rugdek / mantel	Kastanjebruin	Diep warmbruin, met bruinrode waas	Grijsbruin	Licht beigebruin, met roodbruine waas
Onderrug en stuit	Bruingrijs	Bruin	Beige	Licht beigebruin
Hand-, armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Licht beigebruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Kastanjebruin	Roodbruin	Grijs, met een lichtbruine waas	Licht beigebruin, met roodbruine waas
Staart bovenzijde	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Licht beigebruin
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Beigebruin	Grijs	Iets lichter beige bruin
Bovenstaart dekveren	Bruin	Warmbruin	Beige grijs	Lichtbeige
Onderstaart dekveren	Bruingrijs	Beige bruin	Beige grijs	Licht beige bruin
Poten	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Donkerhoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig. Zwart in de broedtijd	Hoornkleurig bruine aanslag. Donkerbruin in de broedtijd	Donker hoornkleurig geel aan basis in broedtijd zwart	Hoornkleurig broedtijd donkerder
Ogen	Donkerbruin,	Donkerbruin	Donkerbruin	Rood
Pupil	Zwart	Zwart	Zwart	Bruin
Tekeningkleur				
Voorhoofdband	Zwartbruin	Donkerbruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Wenkbrauw	Crème wit	Crème wit	Wit	Crème
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Teugelstreep, gaat over in kleur achter het oog	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Kinvlek	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Matbruin
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Lichtbruin
Mantelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Beigebruin
Alle vleugelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Crémewit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Grijsachtig bruin.	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeige
Onderstaart tekening V-vorm	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Beigebruin

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Huismus man:

Wildkleur	<p>Hoewel de huismus van nature een beweeglijke vogel is, is hij zeer goed af te richten, zodanig dat hij zich goed showt. Gelet dient te worden dat het model niet slank is en de houding niet erg gedrukt.</p> <p>Het rugdek dient zo warm en egaal mogelijk te zijn. Ook de borst- en buikkleur moet egaal zijn en niet vlekkerig. Regelmatig zien we dat de flankkleur erg bleek is ten opzichte van de buikkleur.</p> <p>De borsttekening van de man dient een zo regelmatig mogelijk verloop te hebben, deze heeft in rustkleed uitlopers. Hoewel deze uitlopers niet bestraft mogen worden, geniet de strakst afgelijnde tekening de voorkeur.</p> <p>De vleugel- en rugbestreping dient een regelmatig verloop te hebben en mag niet onderbroken zijn.</p> <p>De vleugelband van de kleine vleugeldekkveren moet helder wit zijn zonder crème- of bruine waas.</p> <p>De vleugelband van de middelste vleugeldekkveren mag wel een wat crème waas laten zien, de helderste geniet de voorkeur.</p> <p>Achter het oog laten de mannen een klein wit vlekje zien en boven het oog een fijn wit streepje dit is soorteigen en mag dus niet bestraft worden.</p> <p>De poot- en snavelkleur zijn in de broedtijd dieper van kleur dan in rustkleed, hier dient rekening mee te worden gehouden.</p> <p>Mannen zijn forser dan de poppen, hier rekening mee houden tijdens de kleuring.</p>
Bruin	<p>Bij mutanten moeten wij speciaal letten op het model, ze mogen niet smal worden.</p> <p>Het bruine eumelanine, in combinatie met het roodbruine phaeomelanine, geeft het bruin van de lichaamsbevedering een warmbruine kleur.</p> <p>Wij moeten streven naar een dergelijk warm en egaal mogelijke lichaamskleur.</p> <p>De lichaamstekening moet duidelijk aanwezig en niet onderbroken zijn.</p> <p>Een uitzondering is de borsttekening van de man, deze is in het TT -seizoen niet strak afgelijnd.</p> <p>De borsttekening is optimaal in het broedseizoen.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Agaat	<p>Er moet naar gestreefd worden dat de agaat totaal geen bruine waas meer toont en dat grijze en donkergrijze veervelden zo donker mogelijk van kleur zijn.</p> <p>Voorlopig moeten wij echter een iets bruine waas met enige soepelheid beoordelen.</p> <p>De helderst gekleurde agaat geniet de voorkeur.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn; vlekkerig op de borst, onregelmatige borsttekening, erg bleke flanken ten opzichte van de borst, de vleugelstrepen en rugtekening die onregelmatig is. Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin-agaat	<p>Er dient op gelet te worden dat bruin-agaten niet erg hard van kleur worden.</p> <p>De lichaamskleur dient egaal te zijn en alle tekeningonderdelen, zoals we die bij de wildkleur kennen, moeten, zij het in gereduceerde vorm, aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus man:

Kleurslag	Pastel	Bruin pastel	Agaat pastel	Bruin-agaat pastel
Kleur				Herkenning omschrijving
Schedel en achterhoofd	Grauwgrijs	Licht beigebruin	Licht zilvergrijs	Crème
Wangen en hals	Licht beige grijs	Licht crème	Licht beige grijs	Crème
Oorstreek	Lichtgrijs	Licht crème	Licht beige grijs	Crème
Nek	Licht kastanjebruin	Roodbruin	Licht beige grijs	Licht roodbruin
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Licht grauwgrijs, met licht bruine waas. Borst in de broedtijd grijs.	Licht beigebruin Borst In de broedtijd meer beigebruin.	Licht beige grijs Borst in de broedtijd grijs.	Crème
Rugdek / mantel	Licht kastanjebruin	Bruin, met licht roodbruine waas	Lichtgrijs	Crème, met licht roodbruine waas
Onderrug en stuit	Licht bruingrijs	Lichtbruin	Beige	Crème
Hand-, armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Grijs, met bruine waas	Lichtbruin	Grijs	Crème
Kleine vleugeldekveren en schouders	Licht kastanjebruin	Licht roodbruin	Licht beige grijs	Crème, met licht roodbruine waas
Staart bovenzijde	Grijs, met bruine waas	Lichtbruin	Grijs	Crème
Staart onderzijde	Licht grauwgrijs	Licht beige bruin	Lichtgrijs	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Lichtbruin	Bruin	Licht beige grijs	Crème
Onderstaart dekveren	Licht beige grijs	Licht beige bruin	Licht beige grijs	Gebroken wit
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Hoornkleurig donkere aanslag in de broedtijd zwart	Hoornkleurig bruine aanslag bruin in de broedtijd	Donker hoornkleurig geel aan basis in broedtijd zwart	Hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Rood
Pupil	Zwart	Zwart	Zwart	
Tekeningkleur				
Voorhoofdband	Zwart	Bruin	Grijs	Licht beigebruin
Wenkbrauw	Wit	Licht crèmewit	Wit	Wit
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	Zwart	Bruin	Grijs	Licht Beigebruin
Teugelstreep, gaat over in kleur achter het oog	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Licht beigebruin
Kinvlek	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Licht matbruin
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwartgrijs	Donkerbruin	Grijs	Licht beigebruin
Mantelveren omzoming	Licht beigebruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin
Alle vleugelveren omzoming	Licht beigebruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Minimaal zichtbaar
Toppen middelste vleugeldek-veren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbeige	Licht beigebruin	Lichtgrijs	Gebroken wit
Onderstaart tekening V-vorm	Lichtgrijs	Lichtbruin	Lichtgrijs	N.v.t.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Huismus man:

Pastel	<p>Met betrekking tot de pastefactor weten we dat deze nogal wisselend kon optreden. Als ideale pastel stellen we ons een vogel voor die 40 - 60% is gereduceerd. Te weinig of te veel gereduceerde vogels dienen bij kleur te worden bestraft. Gestreefd dient eveneens te worden naar een zo egaal mogelijke kleur. Het is bekend dat de pastefactor nogal wat vlekkerigheid veroorzaakt, vooral in de mantel en vleugelpennen. Het zwarte eumelanine wordt wel wat opgebleekt maar blijft voor het oog toch zwart, wat vooral tot uiting komt in de zwarte bestreping op het rugdek die voor een pastel prominent aanwezig blijft. Vaak zien wij echter dat de toppen van deze grijze veren donkerder zijn, wat dus aangemerkt moet worden als een kleurfout.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur</p>
Bruin pastel	<p>De toppen van de vleugel- en staartpennen zijn het meest gereduceerd, daaraan is dan ook goed te zien dat we met een bruin pastel te maken hebben. De lichaamskleur is wel gereduceerd maar veel minder dan we zouden verwachten. De ideale bruin pastel is voor 40- 60 % op gebleekt. De lichaamstekening moet wel zichtbaar blijven. De bruine kleur mag niet vlekkelig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Agaat pastel	<p>De agaat pastel is ontstaan door twee factoren, de pastel en de agaat te combineren. Egaliteit van de kleur is een eerste vereiste. de tekeningpatronen moeten wel gereduceerd zijn, maar wel duidelijk zichtbaar blijven. Ideaal is dat de vogel in totaal voor 40-60% gereduceerd is. Het zwart eumelanine is wel opgebleekt maar komt nog steeds als zwart naar voren. Een bruine was op het rug of vleugeldek is een kleurfout en dient bestraft te worden bij kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin-agaat pastel Herkenning omschrijving	<p>De zeer licht gekleurde bruin-agaat pastel is ontstaan door de combinatie van bruin -, agaat-, en pastel en lijkt op de satinet. Alleen heeft de pastel bruin-agaat een warmere lichaamskleur. Een pastel bruin-agaat dient een lichte vogel te zijn waarbij de lichaam tekening nog zwak waarneembaar is. De onderstaart tekening ontbreekt. Vaak wordt deze kleurslag ingeschreven als bruin pastel wat een verkeerde naam is voor deze kleurslag. Het ideaalbeeld is dat de vogel in totaliteit voor 40- 60 % gereduceerd is.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>NOOT: Deze kleurslag is niet opgenomen in het vraagprogramma</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus man:

Kleurslag	Satinet	Opaal	Bruin opaal	Agaat opaal
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Gebroken wit	Blauwgrijs	Lichtbruin	Lichtgrijs
Wangen en hals	Koud roomkleurig	Licht zilvergrijs	Crème	Vuilwit met grijze waas
Oorstreek	Koud roomkleurig	Zilvergrijs	Crème	Vuilwit met grijze waas
Nek	Licht roodbruin	Grauwgrijs, met beige waas	Lichtbruin met crème waas	Grijs met crème waas
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Koud roomkleurig	Zilvergrijs, met gele waas	Licht crème	Vuilwit met een zachtgele waas
Rugdek / mantel	Roomkleurig, met licht roodbruine waas	Grauwwit, met gele waas	Crème met een beige waas	Grauw wit met gele waas
Onderrug en stuit	Koud roomkleurig	Zilvergrijs	Crème	Vuilwit
Hand- en armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Koud roomkleurig	Lichtgrijs, met iets gele waas	Licht beige bruin met gele waas	Lichtgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Roomkleurig, met licht roodbruine waas	Licht zilvergrijs, met iets beige waas	Lichtbeige	Licht grijs
Staart bovenzijde	Koud roomkleurig	Zilvergrijs	Licht beige	Licht grijs
Staart onderzijde	Gebroken wit	Grijs	lichtbruin	Grijs met dwars tekening
Bovenstaart dekveren	Roomkleurig	Licht zilvergrijs	Crème	Zilvergrijs
Onderstaart dekveren	Wit	Grijs	Lichtbruin	Licht grijs
Poten	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Nagels	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig. In de broed-tijd blauwzwart	Hoornkleurig met bruine waas	Hoornkleurig met grijze waas
Ogen en Pupil	Pruimrood	Donkerbruin en Zwart	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin en zwart
Tekeningkleur				
Voorhoofdband	Wit, vaag waarneembaar	Grijs	Licht beige bruin	Grijs
Wenkbrauw	Wit	Crème wit	Licht beige bruin	Crème
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw.	N.v.t.	Zwart	Lichtbeige	Lichtgrijs
Teugelstreep, gaat over in kleur achter oog.	Wit	Opgebleekt roodbruin	Licht beige	Lichtgrijs
Kinvlek	Licht matbruin	Grijs		Grijs
Op mantel zware lengtestreepjes	Vaag lichtbruin	Blauwgrijs	Lichtbeige bruin	Grijs met gele waas
Mantelveren omzoming	N.v.t.	Blauwgrijs	Lichtbeige bruin	Licht grijs
Alle vleugelveren omzoming	N.v.t.	Licht zilvergrijs	Lichtbruin	Licht grijs
Toppen middelste vleugeldek-veren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	N.v.t.	Geelachtig	Geelachtig	Geelachtig
Onderstaart tekening V-vorm	N.v.t.	Donkergrijs	Licht bruin	Licht grijs

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Man

Satinet	<p>Bij een satinet dien we er goed op te letten dat alle tekeningvelden, zoals we die bij de wildkleur kennen, zij het in zwakke vorm aanwezig zijn. De grondkleur moet egaal zijn. Een satinet is vrij koud van kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Opaal	<p>Bij de opaal moet speciaal gelet worden op een egale kleur en dat de tekening niet teveel opgebleekt is. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. Doordat intensieve vogels de standaard beter benaderen zien we vaak opalen met dunne bevedering op de vleugenbochten en in de wangen, ook maken deze vogels een iele indruk, wat niet gewenst is.</p> <p>Opaal kleurslag is vrijwel altijd te herkennen aan de onderstaart kleur welke dieper kleur is dan de bovenstaartdekveren, De onderstaart is vaak voorzien van een dwars tekening kenmerkend voor vrijwel alle voorkomende opaal mutaties. Het is geen verplichte tekening onderdeel maar mag aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin opaal	<p>Bij de bruin opaal moet er op gelet worden dat de kop, mantel en vleugel tekening aanwezig is. Een fout is dat de tekening niet meer zichtbaar is. De onderstaart is dieper van kleur dan de boven staart- en de onderstaart is vaak voorzien van een dwars tekening</p> <p>Zie ook opaal wildkleur</p>
Agaat opaal	<p>Bij de agaat opaal moet er op gelet worden dat de kop, mantel en vleugel tekening aanwezig is . De onderstaart is dieper van kleur dan de boven staart- en de onderstaart is vaak voorzien van een dwars tekening</p> <p>Zie ook opaal wildkleur</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus man:

Kleurslag	Phaeo	Bruin phaeo
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Beigebruin	Licht beigebruin
Wangen en hals	Beigebruin	Beigebruin
Oorstreek	Beigebruin	Beigebruin
Nek	Kastanjebruin	Diep roodbruin
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Grijs Roomkleurig, met iets grijze waas	Roomkleurig, met iets gele waas
Rugdek / mantel	Roomkleurig, met een zwartgrijze waas	Roomkleurig
Onderrug en stuit	Lichtbruin	Lichtbruin
Hand- en armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Licht beigebruin	Roomkleurig
Kleine vleugeldekveren en schouders	Bruin	Diep roodbruin
Staart bovenzijde	Beigebruin	Beigebruin
Staart onderzijde	Beigebruin	Beigebruin
Bovenstaart dekveren	Beigebruin	Lichtbruin
Onderstaart dekveren	Iets lichter beigebruin	Iets lichter bruin
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Donker hoornkleurig, met zwarte punt.	Hoornkleurig, met bruine aanslag.
Ogen en Pupil	Donkerbruin en Zwart.	Donkerbruin en Bruin
Tekeningkleur		
Voorhoofdband	Bruin	Roodbruin
Wenkbrauw	Crème wit	Crème wit
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw.	Wit	Wit
Teugelstreep, gaat over in kleur achter oog.	Bruin	Diep roodbruin
Kinvlek	Beigebruin	Bruin
Op mantel zware lengtestreepjes	N.v.t.	N.v.t.
Mantelveren omzoming	Bruin	Roodbruin
Alle vleugelveren omzoming	Bruin	Diep roodbruin
Toppen middelste vleugeldek-veren vormt vleugelband	Crème wit	Crème wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bruin	Roodbruin
Onderstaart tekening V-vorm	Lichtbruin	Lichtbruin

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Man

Phaeo	<p>De naamgeving is opmerkelijk te noemen omdat deze mutatie zwarte ogen heeft en alle andere phaeo mutanten die we kennen rode ogen hebben. Zo lang er nog geen betere naam is zal deze mutatie bij de huismus phaeo genoemd worden.</p> <p>Gestreefd moet worden naar een dergelijk maximaal mogelijke phaeo omzoming.</p> <p>Speciaal moet er op gelet worden dat de vleugel- en staartpennen deze omzoming tonen.</p> <p>Vaak zien we op het rugdek en op de borst nog een zwartgrijze waas, dit moeten we soepel behandelen.</p> <p>in de snavel zien we nog een restje zwart pigment.</p> <p>Het zwarte pigment is in de snavel, rug en borst zo sterk aanwezig dat de phaeo mutatie dit niet in totaliteit weghaalt.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin phaeo	<p>Ook deze kleurslag heeft nog bruine ogen met een zwarte pupil.</p> <p>Maar bezit geen zwart eumelanine meer in zijn bevedering, waardoor de totale lichaamskleur veel helderder is en het bruin van de koptekening en omzoming van de vleugel- en staartpennen is warm roodbruin.</p> <p>Ook de snavel is vrij van eumelanine dus we zien een blanke snavel.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus man:

Kleurlag	Eumo	Zwartborst	Zwartborst bruin	SL ino
Kleur	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Schedel en achterhoofd	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Wangen en hals	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Oorstreek	Grijs	Grijs	Crème	Helder wit
Nek	Grijs, met een bruine waas	Bruin	Roomwit	Helder wit
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Grauw wit	Grauwgrijs. Borst in de broedtijd meer grijs	Beigebuin. Borst In de broedtijd meer bruin	Helder wit
Rugdek / mantel	Grauwwit, met bruine waas	Vuilwit, met grijze waas	Roomwit. met gele waas	Helder wit
Onderrug en stuit	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Hand- en armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Grauwwit, met donkere schacht en gele waas	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grauwwit, met donkere schacht	Vuilwit, met grijze waas	Roomwit	Helder wit
Staart bovenzijde	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Staart onderzijde	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Bovenstaart dekveren	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Onderstaart dekveren	Wit	Grauwwit	Roomwit.	Helder wit
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Hoornkleurig In broedtijd Gitzwart.	Donker hoornkleurig Zwart in de broedtijd.	Hoornkleurig, met bruine aanslag. Donkerbruin in de broedtijd	Hoornkleurig
Ogen en Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin en Zwart	Donkerbruin en Zwart	Helder rood
Tekeningkleur				
Voorhoofdband	Grijs	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Wenkbrauw	Bruin	Bruin	Wit / beige	N.v.t.
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw.	Lichtbruin	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Teugelstreep, gaat over in kleur achter oog.	N.v.t.	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Kinvlek	N.v.t	Zwartgrijs	Lichtbruin	N.v.t.
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Mantelveren omzoming	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Alle vleugelveren omzoming	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t	N.v.t.
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbruin	Grauwgrijs	Lichtbruin	N.v.t.
Onderstaart tekening V-vorm	Grauwwit	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Man:

<p>Eumo Herkenning omschrijving</p>	<p>Wat het eerst opvalt bij de eumo is dat er buiten de broedtijd geen verschil zit tussen man en pop. In de broedtijd heeft de man een klein bruin streepje achter het oog. De zo kenmerkende tekening van kop en borst is bij deze kleurslag niet aanwezig. De manteltekening moet wel zichtbaar blijven, evenals de omzoming van de vleugel- en staartpennen. Alle phaeomelanine is uit de bevedering verdwenen, er ontstaat een vogel die vrij koud van kleur is. Deze kleurslag is enkel in de broedtijd te seksen, buiten de broedtijd zijn man en pop gelijk.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>NOOT: Deze kleurslag is niet opgenomen in het vraagprogramma.</p>
<p>Zwartborst Herkenning omschrijving</p>	<p>Wat het eerst opvalt, is dat zowel de man als de pop borsttekening bezitten. Dat het lichaam geen tekening meer laat zien en dat de koptekening in takt blijft. Er moet dan ook op gelet worden dat de koptekening bijna hetzelfde is van vorm en kleur als bij de wildkleur. Het rugdek en mantel moeten zo helder mogelijk van kleur zijn, zonder tekening. Het rugdek van de zwartborst wildkleur zal grauwwit van kleur zijn, ook laten deze vogels vaak nog wat resttekening zien op de vleugeldekeren. Dit de eerste tijd soepel beoordelen. Uiteraard gaat de vogel met het helderste dek voor. Ook zien we vaak een gele waas op het rugdek en mantel, dit is toegestaan maar gaat de gele kleur overheersen dan is dit een kleurfout die bestraft moet worden bij kleur. Het weggeweken van het geel is een kwestie van selectie.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Zwartborst bruin Herkenning omschrijving</p>	<p>Ook bij deze kleurslag laten de mannen en poppen borsttekening zien. Ook hier is het zaak dat de koptekening in takt blijft. Bij deze kleurslag is het makkelijker een egaal gekleurde mantel en vleugeldek te behalen. Ook hier zien we vaak een resttekening op de vleugeldekeren, wat niet gewenst is, maar voorlopig nog soepel behandeld dient te worden. De gele waas op het rugdek en mantel is toegestaan maar gaat de gele kleur overheersen dan is dat een kleurfout. vogel met het egaalst roomkleurig dek heeft de voorkeur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur</p>
<p>SL ino Herkenning omschrijving</p>	<p>De SL ino huismus heeft totaal geen zichtbaar pigment meer in zijn bevedering. De ogen zijn helderrood. Alle tekening is verdwenen. Vaak zien we een gele waas over deze vogels liggen dit is soorteigen, omdat de huismus van nature geel in zijn bevedering heeft en mag daarom niet gestraft worden. Een ino met een smetteloos wit veren pak heeft uiteraard de voorkeur. Ook dienen we er op te letten dat de wangen en vleugelbochten voldoen dik bevederd zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus pop:

Kleurlag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Bruin-agaat
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Grauwbruin	Warmbruin	Grauwgrijs	Beigebruin
Wangen en hals	Grauwbruin	Bruin	Grauwgrijs	Crème
Oorstreek	Grijs	Bruin	Grauwgrijs	Crème
Nek	Grauw bruin	warmbruin	Grauwgrijs	Crème
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Bruinachtig grijs, Aarsstreek iets lichter	Beigebruin Aarsstreek iets lichter	Grijs Aarsstreek iets lichter	Zacht beige
Rugdek / mantel	Matbruin	Warmbruin, met bruinrode waas	Grauwgrijs	Zacht beige bruin
Onderrug en stuit	Bruinachtig grijs	Bruin	Grauwgrijs	Zacht beige bruin
Hand- en armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Donkerbruin	Diepbruin	Zwartgrijs	Beige bruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Mat grauwbruin	Matbruin	Matgrijs, met lichtbeige waas	Beige bruin
Staart bovenzijde	Donkerbruin	Bruin	Zwartgrijs	Beige bruin
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Beigebruin	Grijs	Crème beigebruin
Bovenstaart dekveren	Lichtbruin	Warmbruin	Beigegrijs	Zacht beige
Onderstaart dekveren	Grauwgrijs	Beige bruin	Grauwgrijs	Crème
Poten	Geelbruin	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Hoornkleurig
Nagels	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Aan de basis geelachtig, verder licht grijsbruin	Hoornkleurig, aan de basis geelachtig	Hoornkleurig, aan de basis geelachtig	Hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Zwart	Zwart	Bruin
Tekeningkleur				
Wenkbrauwstreep	Lichtbruin	Lichtbruin	Licht beigegrijs	Wit
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	Beigebruin	Bruin	Lichtgrijs	Beigebruin
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart	Donkerbruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Mantelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeigebruin
Alle vleugelveren omzoming	Lichtbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeige
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Crème wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbruin.	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeigebruin
Onderstaart tekening V-vorm	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Licht beige

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Huismus pop:

Wildkleur	<p>Hoewel de huismus van nature een beweeglijke vogel is, is hij zeer goed af te richten, zodanig dat hij zich goed showt. Gelet dient te worden dat het model niet slank is en de houding niet erg gedrukt.</p> <p>Het rugdek dient zo warm en egaal mogelijk te zijn.</p> <p>de borst- en buikkleur moet egaal zijn en niet vlekkelig.</p> <p>Regelmatig zien we dat de flankkleur erg bleek is ten opzichte van de buikkleur.</p> <p>De borsttekening van de man dient een zo regelmatig mogelijk verloop te hebben, deze heeft in rustkleed uitlopers.</p> <p>Hoewel deze uitlopers niet bestraft mogen worden, geniet de strakst afgelijnde tekening de voorkeur.</p> <p>De vleugel- en rug bestreping dient een regelmatig verloop te hebben en mag niet onderbroken zijn.</p> <p>De vleugelband van de kleine vleugeldekveren moet helder wit zijn zonder crème- of bruine waas.</p> <p>De vleugelband van de middelste vleugeldekveren mag wel een wat crème waas laten zien, de helderste geniet de voorkeur.</p> <p>Achter het oog laten de mannen een klein wit vlekje zien en boven het oog een fijn wit streepje dit is soorteigen en mag dus niet bestraft worden.</p> <p>De poot- en snavelkleur zijn in de broedtijd dieper van kleur dan in rustkleed, hier dient rekening mee te worden gehouden.</p> <p>Mannen zijn forser dan de poppen, hier rekening mee houden tijdens de kleuring.</p>
Bruin	<p>Bij mutanten moeten wij speciaal letten op het model, ze mogen niet smal worden.</p> <p>Het bruine eumelanine, in combinatie met het roodbruine phaeomelanine, geeft het bruin van de lichaamsbevedering een warmbruine kleur.</p> <p>Wij moeten streven naar een dergelijk warm en egaal mogelijke lichaamskleur.</p> <p>De lichaamstekening moet duidelijk aanwezig en niet onderbroken zijn.</p> <p>Een uitzondering is de borsttekening van de man, deze is in het TT -seizoen niet strak afgelijnd.</p> <p>De borsttekening is optimaal in het broedseizoen.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Agaat	<p>Er moet naar gestreefd worden dat de agaat totaal geen bruine waas meer toont en dat grijze en donkergrijze veervelden zo donker mogelijk van kleur zijn.</p> <p>Voorlopig moeten wij echter een iets bruine waas met enige soepelheid beoordelen.</p> <p>De helderst gekleurde agaat geniet de voorkeur.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn; vlekkelig op de borst, onregelmatige borsttekening, erg bleke flanken ten opzichte van de borst, de vleugelstrepen en rugtekening die onregelmatig is.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin-agaat	<p>Er dient op gelet te worden dat bruin-agaten niet erg hard van kleur worden.</p> <p>De lichaamskleur dient egaal te zijn en alle tekeningonderdelen, zoals we die bij de wildkleur kennen, moeten, zij het in gereduceerde vorm, aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus pop:

Kleurslag	Pastel	Bruin pastel	Agaat pastel	Bruin-agaat pastel
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Licht grauwbruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Wangen en hals	Licht grauwbruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Iets donkerder Crème
Oorstreek	Licht grauwbruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Nek	Licht grauwbruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Beigegrijs, aarsstreek iets lichter	Licht beigebruin. Aarsstreek iets lichter	Licht beigegrijs Aarsstreek iets lichter	Crème
Rugdek / mantel	Mat lichtbruin	Bruin	Licht grauwgrijs	Crème
Onderrug en stuit	Licht beigegrijs	Beigebruin	Licht grauwgrijs	Crème
Hand- en armpennen, Middelste en grote vleugeldekveren.	Opgebleekt bruin	Lichtbruin	Grijs	Crème
Kleine vleugeldekveren en schouders	Licht grauwbruin	Lichtbruin	Licht beigegrijs	Crème, met minimaal roodbruine waas
Staart bovenzijde	Grijsbruin	Lichtbruin	Licht grauwgrijs	Crème
Staart onderzijde	Licht grauwgrijs	Beigebruin	Iets lichter grauwgrijs	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Lichtbeige	Bruin	Licht beigegrijs	Crème
Onderstaart dekveren	Licht grauwgrijs	Licht beigebruin	Licht grauwgrijs	Gebroken wit
Poten	Geelbruin	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Aan de basis geelachtig, verder licht beigegrijs	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder donker hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder licht hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Rood
Pupil	Zwart	Zwart	Zwart	
Tekeningkleur				
Wenkbrauwstreep	Lichtbeige	Beigebruin	Licht beigegrijs	Wit
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	Vuil wit	Licht beigebruin	Wit/grijs	Wit
Op mantel zware lengtestreepjes	Grijs	Donkerbruin	Grijs	Lichtbeige
Mantelveren omzoming	Licht beigebruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin
Alle vleugelveren omzoming	Licht beigebruin	Beigebruin	Lichtgrijs	Minimaal zichtbaar.
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbeige	Licht beigebruin	Lichtgrijs	Gebroken wit
Onderstaart tekening V-vorm	Lichtgrijs	Lichtbruin	Lichtgrijs	N.v.t.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Huismus pop:

Pastel	<p>Er moet naar gestreefd worden dat de pastel totaal geen bruine was meer toont en dat grijze en donkergrijze veervelden zo donker mogelijk van kleur zijn. Voorlopig moeten wij echter een iets bruine was met enige soepelheid beoordelen.</p> <p>De helderst gekleurde pastel geniet de voorkeur.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn; vlekkerig op de borst, onregelmatige borsttekening, erg bleke flanken ten opzichte van de borst, de vleugelstrepen en rug tekening die onregelmatig is.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin pastel	<p>De toppen van de vleugel- en staartpennen zijn het meest gereduceerd, daaraan is dan ook goed te zien dat we met een bruin pastel te maken hebben.</p> <p>De lichaamskleur is wel gereduceerd maar veel minder dan we zouden verwachten.</p> <p>De ideale bruin pastel is voor 40- 60 % op gebleekt.</p> <p>De lichaamstekening moet wel zichtbaar blijven.</p> <p>De bruine kleur mag niet vlekkerig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Agaat pastel	<p>De pastel agaat is ontstaan door twee factoren, de pastel en de agaat te combineren.</p> <p>Egaliteit van de kleur is een eerste vereiste. de tekeningpatronen moeten wel gereduceerd zijn, maar wel duidelijk zichtbaar blijven.</p> <p>Ideaal is dat de vogel in totaal voor 40-60% gereduceerd is.</p> <p>Het zwart eumelanine is wel opgebleekt maar komt nog steeds als zwart naar voren</p> <p>Een bruine was op het rug of vleugeldekk is een kleurfout en dient bestraft te worden bij kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin-agaat pastel	<p>De zeer licht gekleurde pastel bruin-agaat is ontstaan door de combinatie van bruin -, agaat-, en pastel en lijkt op de satinet.</p> <p>Alleen heeft de pastel bruin-agaat een warmere lichaamskleur.</p> <p>Een pastel bruin-agaat dient een lichte vogel te zijn waarbij de lichaam tekening nog zwak waarneembaar is.</p> <p>De onderstaarttekening ontbreekt.</p> <p>Vaak wordt deze kleurslag ingeschreven als bruin pastel wat een verkeerde naam is voor deze kleurslag</p> <p>Het ideaalbeeld is dat de vogel in totaliteit voor 40- 60 % gereduceerd is.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus pop:

Kleurlag	Satinet	Opaal	Bruin opaal	Agaat opaal
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Gebroken wit	Blauwgrijs	Crème	Lichtgrijs met gele waas
Wangen en hals	Koud roomkleurig	Licht blauwgrijs	Crème	Lichtgrijs
Oorstreek	Koud roomkleurig	Licht blauwgrijs	Crème	Lichtgrijs
Nek	Gebroken wit	Blauwgrijs	Crème	Lichtgrijs met gele waas
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs, aarsstreek iets lichter	Vuilwit	Vuil wit
Rugdek / mantel	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Crème	Vuil wit met lichtgrijze waas
Onderrug en stuit	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Crème	Vuil wit met licht grijze waas
Hand- en armpennen, middelste en grote vleugeldekveren.	Koud roomkleurig	Licht blauwgrijs	Licht beige	Vuil wit met licht grijze waas
Kleine vleugeldekveren en schouders	Roomkleurig, met minimale roodbruine waas	Licht blauwgrijs, met iets beige waas	Licht beige	Vuil wit met licht grijze waas
Staart bovenzijde	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Crème	Vuilwit met lichtgrijze waas
Staart onderzijde	Wit	Grijs	Licht beige	Lichtgrijs
Bovenstaart dekveren	Koud roomkleurig	Zilver blauwgrijs	Licht crème	Vuilwit
Onderstaart dekveren	Wit	Grijs	Crème	Lichtgrijs
Poten	Vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Nagels	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder donker hoornkleurig	Licht hoornkleurig	Hoornkleurig met grijze waas
Ogen Pupil	Pruimrood	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Bruin	Donkerbruin Zwart
Tekeningkleur				
Wenkbrauwstreep	Wit	Licht grijs	Licht beige	Crème
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	N.v.t.	Grijswit	Licht beige	Lichtgrijs
Op mantel zware lengtestreepjes	Licht beigebruin	Blauwgrijs	Licht beige bruin	Lichtgrijs
Mantelveren omzoming	N.v.t.	Blauwgrijs	Licht beige bruin	Lichtgrijs met gele waas
Alle vleugelveren omzoming	N.v.t.	Licht zilvergrijs	Licht beige bruin	Lichtgrijs met gele waas
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	N.v.t.	Geelachtig	Geel bewaasd	Geel bewaasd
Onderstaart tekening V vorm.	N.v.t.	Grijs	Licht beige bruin	Licht grijs

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Huismus pop:

Satinet	<p>Bij een satinet dien we er goed op te letten dat alle tekeningvelden, zoals we die bij de wildkleur kennen, zij het in zwakke vorm aanwezig zijn. De grondkleur moet egaal zijn. Een satinet is vrij koud van kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Opaal	<p>Bij de opaal moet speciaal gelet worden op een egale kleur en dat de tekening niet teveel opgebleekt is. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. Doordat intensieve vogels de standaard beter benaderen zien we vaak opalen met dunne bevedering op de vleugenbochten en in de wangen, ook maken deze vogels een iele indruk, wat niet gewenst is.</p> <p>Opaal kleurslag is vrijwel altijd te herkennen aan de onderstaart kleur welke dieper kleur is dan de bovenstaartdekveren, De onderstaart is voorzien van een dwars tekening kenmerkend voor alle voorkomende opaal mutaties.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin opaal	<p>Bij de bruin opaal moet er op gelet worden dat de kop, mantel en vleugel tekening aanwezig is. Een fout is dat de tekening niet meer zichtbaar is. De onderstaart is dieper van kleur dan de boven staart en de onderstaart is voorzien van een dwars tekening.</p> <p>Zie ook opaal wildkleur</p>
Agaat opaal	<p>Bij de agaat opaal moet er op gelet worden dat de kop, mantel en vleugel tekening aanwezig is . De onderstaart is dieper van kleur dan de boven staart en de onderstaart is voorzien van een dwars tekening</p> <p>Zie ook opaal wildkleur</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus pop:

Kleurslag	Phaeo	Bruin phaeo
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Beigebruin	Licht beigebruin
Wangen en hals	Beigebruin	Beigebruin
Oorstreek	Beigebruin	Beigebruin
Nek	Beigebruin	Diep roodbruin
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Beigebruin, aarsstreek iets lichter	Roomkleurig, met iets gele waas
Rugdek / mantel	Beigebruin	Roomkleurig
Onderrug en stuit	Beigebruin	Lichtbruin
Hand- en armpennen, middelste en grote vleugeldekveren.	Licht beigebruin	Roomkleurig
Kleine vleugeldekveren en schouders	Mat beigebruin	Diep roodbruin
Staart bovenzijde	Beigebruin	Bruinbeige
Staart onderzijde	Licht beigebruin	Beigebruin
Bovenstaart dekveren	Beigebruin	Lichtbruin
Onderstaart dekveren	Beigebruin	Beigebruin
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin
Tekeningkleur		
Wenkbrauwstreep	Wit	Crèmewit
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	Wit	Wit
Op mantel zware lengtestreepjes	N.v.t.	N.v.t.
Mantelveren omzoming	Bruin	Roodbruin
Alle vleugelveren omzoming	Bruin	Diep roodbruin
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Crèmewit	Crèmewit
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bruin	Roodbruin
Onderstaart tekening V vorm.	Lichtbruin	Lichtbruin

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen Huismus pop:

Phaeo	<p>De naamgeving is opmerkelijk te noemen omdat deze mutatie zwarte ogen heeft en alle andere phaeo mutanten die we kennen rode ogen hebben. Zo lang er nog geen betere naam is zal deze mutatie bij de huismus phaeo genoemd worden.</p> <p>Gestreefd moet worden naar een maximaal mogelijke phaeo omzoming.</p> <p>Speciaal moet er op gelet worden dat de vleugel- en staartpennen deze omzoming tonen.</p> <p>Vaak zien we op het rugdek en op de borst nog een zwartgrijze waas, dit moeten we soepel behandelen.</p> <p>Ook in de snavel zien we nog een restje zwart pigment.</p> <p>Het zwarte pigment is in de snavel, rug en borst zo sterk aanwezig dat de phaeo mutatie dit niet in totaliteit weghaalt.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin phaeo	<p>Ook deze kleurslag heeft nog bruine ogen met een zwarte pupil.</p> <p>Maar bezit geen zwart eumelanine meer in zijn bevedering, waardoor de totale lichaamskleur veel helderder is en het bruin van de koptekening en omzoming van de vleugel- en staartpennen is warm roodbruin.</p> <p>Ook de snavel is vrij van eumelanine dus we zien een blanke snavel.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Huismus pop:

Kleurslag	Eumo	Zwartborst	Zwartborst bruin	SL ino
Kleur	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Schedel en achterhoofd	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Wangen en hals	Grijs	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Oorstreek	Grijs	Grijs	Crème	Helder wit
Nek	Grijs, met een bruine waas	Grauwgrijs	Roomwit	Helder wit
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Grauwwit	Grauwgrijs Grauwwit	Beigebruin Roomkleurig	Helder wit
Rugdek / mantel	Grauwwit, met bruine waas	Vuil wit, met grijze en gele waas	Roomwit, met gele waas	Helder wit
Onderrug en stuit	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Hand- en armpennen, middelste en grote vleugeldekveren.	Grauwwit, met donkere schacht en gele waas	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grauwwit, met donkere schacht	Grauwwit, met grijze waas	Roomwit	Helder wit
Staart bovenzijde	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Staart onderzijde	Wit	Grauwwit	Roomwit	Helder wit
Bovenstaart dekveren	Grauwwit	Grauwwit	Wit	Helder wit
Onderstaart dekveren	Wit	Grauwwit	Roomwit.	Helder wit
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Hoornkleurig, met een gele waas	Aan de basis geelachtig, verder donker hoornkleurig	Aan de basis geel, verder hoornkleurig	Aan de basis geelachtig, verder hoornkleurig
Ogen Pupil	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Donkerbruin Zwart	Helder rood
Tekeningkleur				
Wenkbrauwstreep	N.v.t.	Bruin	Beigebruin	N.v.t.
Om het oog, als onderbreking wenkbrauw	N.v.t.	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Mantelveren omzoming	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Alle vleugelveren omzoming	Bruin	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Toppen middelste vleugeldekveren vormt vleugelband	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Toppen kleine vleugeldekveren vormt vleugelband	Grauwwit	N.v.t.	N.v.t.	N.v.t.
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbruin	Grauwgrijs	Lichtbruin	N.v.t.
Onderstaart tekening V vorm.	Grauwwit	Zwartgrijs	Bruin	N.v.t.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen huismus pop:

<p>Eumo Herkenning omschrijving</p>	<p>Wat het eerst opvalt bij de eumo is dat er buiten de broedtijd geen verschil zit tussen man en pop. In de broedtijd heeft de man een klein bruin streepje achter het oog. De zo kenmerkende tekening van kop en borst is bij deze kleurslag niet aanwezig. De manteltekening moet wel zichtbaar blijven, evenals de omzoming van de vleugel- en staartpennen. Alle phaeomelanine is uit de bevedering verdwenen, er ontstaat een vogel die vrij koud van kleur is. Deze kleurslag is enkel in de broedtijd te seksen, buiten de broedtijd zijn man en pop gelijk.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur. NOOT: Deze kleurslag is niet opgenomen in het vraagprogramma.</p>
<p>Zwartborst Herkenning omschrijving</p>	<p>Wat het eerst opvalt, is dat zowel de man als de pop borsttekening bezitten. Dat het lichaam geen tekening meer laat zien en dat de koptekening in takt blijft. Er moet dan ook op gelet worden dat de koptekening bijna hetzelfde is van vorm en kleur als bij de wildkleur. Het rugdek en mantel moeten zo helder mogelijk van kleur zijn, zonder tekening. Het rugdek van de zwartborst wildkleur zal grijswit van kleur zijn, ook laten deze vogels vaak nog wat resttekening zien op de vleugeldekken. Dit de eerste tijd soepel beoordelen. Uiteraard gaat de vogel met het helderste dek voor. Ook zien we vaak een gele waas op het rugdek en mantel, dit is toegestaan maar gaat de gele kleur overheersen dan is dit een kleurfout die bestraft moet worden bij kleur. Het weggeweken van het geel is een kwestie van selectie.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Zwartborst bruin Herkenning omschrijving</p>	<p>Ook bij deze kleurslag laten de mannen en poppen borsttekening zien. Ook hier is het zaak dat de koptekening in takt blijft. Bij deze kleurslag is het makkelijker een egaal gekleurde mantel en vleugeldeks te behalen. Ook hier zien we vaak een resttekening op de vleugeldekken, wat niet gewenst is, maar voorlopig nog soepel behandeld dient te worden. De gele waas op het rugdek en mantel is toegestaan maar gaat de gele kleur overheersen dan is dat een kleurfout. De vogel met het egaalst roomkleurig dek heeft de voorkeur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>SL ino Herkenning omschrijving</p>	<p>De SL ino huismus heeft totaal geen zichtbaar pigment meer in zijn bevedering. De ogen zijn helderrood. Alle tekening is verdwenen. Vaak zien we een gele waas over deze vogels liggen dit is soorteigen, omdat de huismus van nature geel in zijn bevedering heeft en mag daarom niet gestraft worden. Een ino met een smetteloos wit veren pak heeft uiteraard de voorkeur.</p> <p>Ook dienen we er op te letten dat de wangen en vleugelbochten voldoende dik bevederd zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Ringmus (*Passer montanus*)

De ringmus komt in geheel Europa, met uitzondering van het hoge noorden, voor. In Nederland talrijk in open velden en bosrijke omgeving. Is minder aan de mens gebonden dan de huismus. De ringmus is direct te herkennen aan grijswitte nekkring, chocoladebruine schedel en zwarte wangvlekken ten opzichte van de huismus. De huismus is ook iets groter dan de ringmus.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm *Passer m. montanus* die voorkomt in geheel Europa met uitzondering van het hoge noorden kent men de volgende ondersoorten:

<i>P. m. dilutus:</i>	Verspreidingsgebied; Iran, China
<i>P. m. tibetanus:</i>	Verspreidingsgebied; Tibet, Noord-Himalaya, China
<i>P. m. saturatus:</i>	Verspreidingsgebied; Japan, Taiwan, Zuid Korea
<i>P. m. hepaticus:</i>	Verspreidingsgebied; Assam, Birma
<i>P. m. transcaucasicus:</i>	Verspreidingsgebied; Kaukasus, Noord Iran
<i>P. m. iubilaeus:</i>	Verspreidingsgebied; Oost-China
<i>P. m. kasuensis:</i>	Verspreidingsgebied; Noord-Tsangai, Kansoe
<i>P. m. malaccensis:</i>	Verspreidingsgebied; Himalaya, Java
<i>P. m. zaissanensi:</i>	Verspreidingsgebied; Centraal-Azië, Mongolië

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de ringmus wordt zwart- en bruin eumelanine en roodbruin phaeomelanine aangetroffen. Bij de ringmus is een aantal mutaties vastgelegd. Een van deze mutaties is bruin, deze mutatie kennen we al langer en is gelegen op een autosomaal chromosoom. Het laatste jaar is echter ook een geslachtgebonden en recessief verervende (echte) bruine mutatie vastgelegd. Dit wil zeggen dat nu de naamgeving in het gedrang komt, want twee op verschillende manier verervende (bruine) ringmussen, bruin noemen schept verwarring. Daarom is besloten om werknamen voor deze (bruine) mutaties en de combinaties te gebruiken tot dat er door middel van veeronderzoek duidelijkheid over de naamgeving is. We spreken nu over de geslachtgebonden bruine (de nieuwere mutatie) en de roodbruine (de oude recessief autosomaal recessief verervende bruinmutatie) Daarnaast worden erkend de geslachtgebonden pastel, en de opaalmutant. De namen bruin en roodbruin zijn voorlopig nog werknamen, de definitieve benaming wordt bekend nadat er een veeronderzoek/ kweekonderzoek heeft plaats gevonden. Het is de bedoeling om op de keurbriefjes de naam ringmus mutant te zetten.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

en dan tussen haakjes (bruin, roodbruin, pastel roodbruin of roodbruin opaal) al naar gelang de kleurslag. Als voorbeeld ringmus mutant (bruin) de werknaam geldt dus enkel voor de kleuren bruin en roodbruin en de combinaties van deze kleur.

Fysieke standaard

Formaat:

De ringmus is 14 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De ringmus is ietwat volslank van model. Van opzij gezien moet de borst-buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen verloop hebben. De rug moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de ringmus niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De schedel is vrij plat, maar toch moet de kop een regelmatig gebogen lijn vormen, met centraal ten opzichte van de schedel het oog.

Houding:

Wat gedrukt, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren, met aan elke teen een iets gekromde nagel.

Snavel:

Enigszins puntig. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn

[Terug naar index](#)

Ringmaat:

Zie vogelindex NBvV website

Tekeningpatroon

De tekeningonderdelen van de ringmus zijn:

- Het masker wordt gevormd door de kinvlek de teugel en het smalle voorhoofdbandje van ongeveer 1mm.
Dit bandje loopt door aan de zijkant en bovenkant van de snavel en het bandje wat loopt onder de kopkleur boven de wangvlek.
- Wangvlek.
- Nekband.
- Kinvlek.
- Teugel en oogstreep.
- Lengtestreepjes op de mantel.
- Gezoomde buitenvlaggen van de arm- en handpennen.
- Spiegel, gevormd door de toppen van de grote vleugeldekveren.
- Omzoming van de grote vleugeldekveren.
- Vleugelband gevormd door de top van de middelste vleugeldekveren en kleine vleugeldekveren.
- Schouderbestreping.
- Buitenvlaggen van de staartpennen, die een zoom tonen.
- Onderstaart die een V-tekening toont

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Ringmus man en pop:

Kleurslag	Wildkleur	Bruin (geslacht gebonden)	Roodbruin (recessief)
Kleur			
Schedel en achterhoofd	Chocoladebruin	Mat chocoladebruin	Roodbruin
Wangen en hals	Grijswit	Crèmewit	Wit
Borst en flanken	Grauwgrijs	Lichtbruin	Beigebruin
Buik, dijen en aarsstreek	Grauw grijsbruin	Crème	Crème
Rugdek / mantel	Bruin	Koudbruin	Warmbruin
Onderrug en stuit	Grauwbruin, op grijze ondergrond	Lichtbruin	Beigebruin
Hand- en armpennen. Grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Bruin, iets opgebleekt	Bruin
Kleine en middelste vleugeldekveren en schouders	Warmbruin	Koudbruin	Warmbruin
Staartpennen	Zwartbruin	Bruin, iets opgebleekt	Bruin
Bovenstaart dekveren	Donker grauwbruin	Koudbruin	Warmbruin
Onderstaart dekveren	Roodbruin	Lichtbruin	Roodbruin
Poten	Donker hoornkleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Hoornkleurig tot bruin	Hoornkleurig tot bruin
Snavel	Zwart, geelachtig aan de basis	Donkerbruin, geelachtig aan de inplant.	Bruin, geelachtig aan de inplant.
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Bruin
Tekeningkleur			
Masker, lopend als voorhoofdsband	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin
Wangvlek	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin
Nekband	Grijswit	Wit	Wit
Kinvlek	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin
Tegel en oogstreep	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwart	Donkerbruin	Donkerbruin
Buitenvlag hand- en armpennen gezoomd	Lichtcrème	Lichtcrème	Gebroken wit
Toppen middelste en grote vleugeldekveren. Spiegeltekening	Geelbruin	Bruin	Beigebruin
Grote vleugeldekveren omzoomt. Eindzoom	Geelbruin witachtig	Bruin	Beigebruin Wit
Middelste vleugeldekveren vormen een vleugelband. Eindzoom	Zwart	Matbruin	Donkerbruin
Op de kleine vleugeldekveren een vleugelband. Eindzoom	Wit, vormt twee vleugelbanden	Wit, vormt twee vleugelbanden	Wit, vormt twee vleugelbanden
Op de kleine vleugeldekveren een vleugelband. Eindzoom	Zwart	Zwartbruin	Donkerbruin
Schouderbestreping	Wit	Wit	Wit
Schouderbestreping	Zwart	Donkerbruin	Donkerbruin
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Geelbruin	Bruin	Beigebruin
Onderstaarttekening V-vorm	Zwartbruin	Lichtbruin	Lichtbruin

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Ringmus man en pop

Wildkleur	<p>Er is geen uiterlijk verschil tussen man en pop ringmus. Hoewel de ringmus van nature een erg beweeglijke vogel is moet hij/zij naar behoren te beoordelen zijn. Onrustige vogels worden dan ook bestraft bij houding met de opmerking beter africhten. De ringmus is minder geblokt dan de huismus maar mag zeker niet smal zijn. De borstkleur, deze moet egaal van kleur zijn en niet vlekkelig. De flanken dienen dieper van kleur te zijn dan de buik. De tekening van de wangvlek moet strak zijn, evenals de kinvlek. De rugtekening moet een regelmatig verloop hebben. De vleugelband op de kleine vleugeldekveren is het scherpst van kleur. De V-vormige onderstaarttekening ontstaat door een lichte buitenrand van de veer waar de tekening op aanwezig is.</p>
Bruin	<p>De bruine ringmus moet zo egaal mogelijk bruin zijn, de kleur komt over als koud bruin. De tekening is nog vrij donker zwartbruin van kleur. De slagpennen en staartpennen zijn altijd wat lichter bruin van kleur, dan mantel/rugdek en het vleugeldek.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Roodbruin	<p>De roodbruine ringmus moet zo egaal en diep mogelijk warm bruin zijn. Een veel voorkomende fout is dat de tekeningpatronen onduidelijk worden en dat de vogels door direct zonlicht opleken en vlekkelig worden. Opmerkelijk is dat de roodbruine ringmus niet geslachtsgebonden maar recessief vererft, dus autosomaal recessief.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Ringmus man en pop:

Kleurslag	Pastel	Pastel roodbruin	Opaal	Roodbruin opaal
Kleur		Herkenning omschrijving		Herkenning omschrijving
Schedel en achterhoofd	Donkerbruin	Licht roodbruin	Blauwgrijs	Beigebruin
Wangen en hals	Wit	Wit	Wit	Wit
Borst en flanken	Lichtgrijs	Licht beigebruin	Zilvergrijs	Crème
Buik, dijen en aarsstreek	Lichtgrijs	Licht beigebruin	Zilvergrijs	Crème
Rugdek / mantel	Lichtbruin	Diepbruin	Witgrijs	Witcrème
Onderrug en stuit	Licht grauwbrown, op grijze ondergrond	Licht beigebruin	Zilvergrijs	Lichtbeige
Hand- en armpennen. Grote vleugeldek veren.	Opgebleekt zwartbruin	Lichtbruin	Lichtgrijs	Lichtbeige
Kleine en middelste vleugeldekveren en schouders	Diepbruin	Bruin	Lichtgrijs	Lichtbeige
Staartpennen	Opgebleekt zwartbruin	Lichtbruin	Licht zilvergrijs	Licht beigebruin
Bovenstaart dekveren	Grauwbruin	Diepbruin	Licht zilvergrijs	Licht beigebruin
Onderstaart dekveren	Diepbruin	Licht roodbruin	Grijs	Beige
Poten	Hoornkleurig	Vleeskleurig	Donkervlees kleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Hoornkleurig	Donker hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Donkerbruin, geelachtig aan de basis	Lichtbruin,geelachtig aan de basis	Donker hoornkleurig, geelachtig aan de basis	Lichtbruin, geelachtig aan de basis
Ogen en pupil	Donkerbruin Zwart			
Tekeningkleur				
Masker, lopend als voorhoofdsband	Opgebleekt zwart	Bruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Wangvlek	Opgebleekt zwart	Bruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Nekband	Wit	Wit	Witgrijs	Wit
Kinvlek	Zwartgrijs	Bruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Tegel en oogstreep	Zwartgrijs	Bruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwartgrijs	Bruin	Zwart	Beigebruin
Buitenvlag hand- en armpennen gezoomd	Licht beigebruin	Gebroken wit	Lichtcrème	Gebroken wit
Toppen middelste en grote vleugel dekveren. Spiegeltekening	Licht beigebruin	Beige	Geelbruin	Lichtbeige
Grote vleugeldekveren omzoomt. Eindzoom	Wit Witachtig	Beige	Geelbruin	Lichtbeige
Middelste vleugeldekveren vormen een vleugelband.Eindzoom	Opgebleekt zwart Wit, vormt twee vleugelbanden	Bruin Wit, vormt twee vleugelbanden	Blauwgrijs Wit, vormt twee vleugelbanden	Beigebruin Wit, vormt twee vleugelbanden
Op de kleine vleugeldekveren een vleugelband. Eindzoom	Opgebleekt zwart Wit	Bruin Wit	Blauwgrijs Wit	Beigebruin Wit
Schouderbestreping	Opgebleekt zwart	Bruin	Blauwgrijs	Beigebruin
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Geelbruin	Beige	Geelachtig	Crème
Onderstaarttekening V-vorm	Crèmebruin		Heel lichtgrijs	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Ringmus man en pop

<p>Pastel</p>	<p>Met betrekking tot de pastelfactor weten we, dat deze nogal wisselend kon optreden. Als ideale pastel stellen we ons een vogel voor die 40 - 60% is gereduceerd. Bij de ringmus doet het vreemde verschijnsel voor dat er twee soorten pastellen zijn, bij de eerste is de pastelfactor te zien in de vleugel- en staartpennen de lichaamskleur is zeer zwak gereduceerd. De tweede verschijningsvorm geeft een reductie te zien over het hele lichaam. Beide pastellen vererven geslachtsgebonden. Alleen kweekt je uit twee donkere pastellen nooit een licht pastel en uit twee lichte pastellen nooit een donkere. Gestreefd dient eveneens te worden naar een zo egaal mogelijke kleur, het is bekend dat de pastelfactor nogal wat vlekkerigheid veroorzaakt, vooral in de mantel en vleugelpennen. Het zwarte eumelanine wordt wel wat opgebleekt maar blijft voor het oog toch zwart, wat vooral tot uiting komt in de zwarte bestreping op het rugdek die voor een pastel prominent aanwezig blijft. Vaak zien wij echter dat de toppen van deze grijze veren donkerder zijn, wat dus aangemerkt moet worden als een kleurfout.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel roodbruin Herkenning omschrijving</p>	<p>De toppen van de vleugel- en staartpennen zijn het meest gereduceerd daaraan is dan ook goed te zien dat we met een bruin pastel te maken hebben. De lichaamskleur is wel gereduceerd maar veel minder dan we zouden verwachten. De ideale bruin pastel is voor 40 - 60 % op gebleekt. De lichaamstekening moet wel zichtbaar blijven. De bruine kleur mag niet vlekkerig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>NOOT: Deze kleurslag is niet opgenomen in het vraagprogramma.</p>
<p>Opaal</p>	<p>Speciaal moet gelet worden op een egale kleur en dat de tekening niet te veel is opgebleekt. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. De onderstaarttekening is zwak waarneembaar. Vaak zien we dat de vogels dun bevederd zijn achter de ogen en op de vleugelbochten. Dun bevederde vogels maken een iele indruk.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Roodbruin opaal Herkenning omschrijving</p>	<p>Speciaal moet gelet worden op een egale bruin crème kleur en dat de tekening niet te veel is opgebleekt. Een ernstige fout is als de tekening niet meer zichtbaar is. De onderstaarttekening is zeer zwak waarneembaar. Vaak zien we dat de vogels dun bevederd zijn achter de ogen en op de vleugel bochten. Dun bevederde vogels maken een iele indruk.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p> <p>NOOT: Deze kleurslag is niet opgenomen in het vraagprogramma.</p>

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Spaanse mus, (*Passer d. hispaniolensis*)

De Spaanse mus wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Spaanse mus is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

Broed plaatselijk, net als de huismus, in nissen van gebouwen, maar is vaker te vinden in hoog struikgewas of boomgroepen, meestal aan rivieren of aan moerasranden en vaak in grote kolonies. Bouwt gesloten nest van stro en twijgen, nestelt bovendien in takkennesten van roofvogels en ooievaars. Standvogel of korte afstandstrekker in het Westen. Dwaalgast in Noordwest-Europa. Tijdens de trek overdag in voor- en najaar in Zuidoost-Europa (Balkan landen) in typische dichte zwermen. Hybridiseert met de huismus vooral in Noord-Afrika. Deze bastaarden vertonen kenmerken van beide soorten in de bevedering, vooral wat betreft de zwarte tinten op de mantel en in enkele strepen op de flanken.

De Spaanse mus heeft, nog meer dan onze huismus, een duidelijk broed- en winterkleed, aangezien de meeste vogels in rustkleed geshowd zullen worden zal de tekening en kleur matter zijn. Bij de beoordeling van deze vogels dient men hier rekening mee te houden. De pop van de Spaanse mus lijkt veel op de pop van de huismus, de snavel is wat forser, een meer duidelijke en donkerdere schubtekening op de rug en in de flanken.

De teugels zijn meer uitgesproken en ze heeft een wat zwaardere lichaamsbouw. De Spaanse mus pop heeft een witachtige zone vanaf de buik tot op de onderstaartdekveren.

Ondersoorten

De Spaanse mus is geen soort op zich, het is een ondersoort van de huismus (*Passer d. domesticus*) Voor een overzicht van de ondersoorten wordt naar de standaard van de huismus verwezen

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Spaanse mus is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er is een bruine mutant van de Spaanse mus bekend, maar daar zijn nog zo weinig vogels van dat het nog niet zinvol is deze te beschrijven

Fysieke standaard

Formaat:

De Spaanse mus is 14,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Spaanse mus is een goed gevulde vogel, de kop is tamelijk groot, plat wat ingetrokken en breed. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een Spaanse mus dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

De bovensnavel is iets langer. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenningsoomschrijving Spaanse mus:

Kleur	Spaanse mus man	Spaanse mus pop
Kop	Schedel en nek in de zomer diep kastanjebruin. In de winter matter van tint. Wangen wit met een grijze waas.	Schedel en nek bruin met grijze waas. In de winter matter van tint. Wangen grijs.
Lichaam	Buik grijs, witachtig. Flanken grijswit. Mantel, zwart geschubd op een heldere beige ondergrond. De stuit is donkergrijs.	Buik grijs, witachtig. Flanken grijswit. Mantel, zwart geschubd op een heldere beige ondergrond. De stuit is donker grijs.
Vleugels	Vleugelpennen zwartgrijs, grote vleugeldekveren zwartgrijs.	Vleugelpennen zwartgrijs, grote vleugel dekveren zwartgrijs.
Staat	Staartpennen zwartgrijs. Onderstaartdekveren grijsachtig.	Staartpennen zwartgrijs. Onderstaartdekveren grijsachtig.
Snavel	Bruin tot grijsachtig, in de winter geelachtig aan de basis. In de broedtijd zwart	Grijsachtig met bruine punt, onder snavel strogeel.
Poten	Grijsbruin. Nagels grijszwart.	Grijsbruin. Nagels grijszwart.
Ogen	Zwart, met smalle bruine iris.	Zwart, met smalle bruine iris.
Tekening		
Kop en nek	Boven het oog een witte streep, vanaf de snavelbasis loopt door het oog de zwarte teugel. Keel volledig egaal zwart. De diep kastanjebruine nektekening verbreedt zich en loopt aan de basis van de achterwang spits uit.	Boven het oog een witte streep, vanaf de snavelbasis loopt, door het oog, de zwarte teugel. Een uitgesproken wenkbrauwstreep, deze loopt over de oordekveren tot de neksijden en is strak afgelijnd en zeemkleurig.
Lichaam	Borst, aan de basis zwart overgaand in zwarte schubtekening. Flanken grijswit met een duidelijke zwarte schubtekening. Rugdek en mantel zwaar zwart geschubd.	De borst heeft een waarneembare donkergrijze schubtekening. Flanken grijswit met een duidelijke grijze schubtekening. Rugdek en mantel zwaar zwart geschubd.
Vleugels	De grijszwarte vleugelpennen hebben een kastanjebruine omzoming. De omzoming van de armpennen zijn breder roseachtige. De vleugel dekveren hebben witte omzomingen die op de primaire vleugeldekveren breder worden waardoor er een vleugelband ontstaat.	De grijszwarte vleugelpennen hebben een bruine omzoming. De omzoming van de armpennen zijn breder . De vleugeldekveren hebben een lichte omzoming, die op de primaire vleugel dekveren breder worden waardoor er een vleugelband ontstaat. Toppen middelste vleugeldekveren zwart.
Staat	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine omzoming .	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine omzoming .

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Italiaanse mus (*Passer domesticus italiae*)

De Italiaanse mus wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Italiaanse mus is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningmiddel.

De Italiaanse mus komt voor in Italië, Corsica, Malta en Kreta. Broed plaatselijk, net als de huismus, in nissen van gebouwen, maar is vaker te vinden in hoog struikgewas of boomgroepen, meestal aan rivieren of aan moerasranden en vaak in grote kolonies. Bouwt gesloten nesten van stro en twijgen, nestelt bovendien in takkennesten van roofvogels.

Vrij stabiele hybride populaties komen onder meer voor op Malta en Sicilië de Italiaanse mus wordt veelal als een aparte soort beschouwt waar het onduidelijk is of het een nauw verwante soort betreft.

Ondersoorten

De Italiaanse mus is geen soort op zich het is een ondersoort van de huismus (*passer d. domesticus*) Voor een overzicht van de ondersoorten wordt naar de standaard van de huismus verwezen.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Italiaanse mus is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er zijn geen mutaties van de Italiaanse mus bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Italiaanse mus is 14-16 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Italiaanse mus is een goed gevulde vogel, met een kop die tamelijk robuust en plat is. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een Italiaanse mus dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat

[Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Zware snavel waarvan de bovensnavel iets langer is. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Italiaanse mus:

Kleur	Italiaanse mus man.	Italiaanse mus pop
Kop	Voorhoofd, schedel en nek zijn bruinroze. Wangen wit, met een grijze waas.	Gehele bovenschedel, nek en wangen grauwbruin. Kin en keelstreek grijsachtig
Lichaam	Borst; bovendeeel, zwart overgaand in grijs op de buik en onderlichaam. Flanken grijs tot witachtig. Rugdek en Mantel, bruin. Stuit grijsachtig beige.	Borst, buik, flanken en dijen grijsachtig. Aarsstreek iets lichter. Mantel / rugdek bruin, met grijze waas. Stuit grijs beige.
Vleugels	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugel dekveren zwartbruin. De schouderdekveren zijn roze van kleur	Vleugelpennen zwartbruin, grote vleugeldekveren zwartbruin
Staat	Staatpennen zwartbruin. Onderstaartdekveren grijsachtig.	Staatpennen zwartbruin. Onderstaartdekveren grijsachtig
Snavel	Bruin tot zwartachtig. In de broedtijd donkerder.	De ondersnavel is strogeel van kleur de bovensnavel heeft een bruine punt.
Poten	Grijsbruin. Nagels, donker hoornkleurig.	Grijsbruin. Nagels, donker hoornkleurig
Ogen	Zwart, met smalle bruine iris.	Zwart, met smalle bruine iris.
Tekening		
Kop en nek	De bruinroze nektekening verbreedt zich en loopt aan de basis van de achterwang spits uit. Wangen witachtig met een grijze waas, boven het oog een smalle witte onderbroken wenkbrauwstreep, vanaf de snavelbasis loopt, door het oog, de zwartgrijze teugel. Keel brede egaal zwarte keelvlak.	De wenkbrauwstreep lichtbruin. Teugel en oogring beigebruin
Lichaam	Borst zwart.	Een duidelijke donkerdere zwartbruine onderbroken streep-tekening op de rug. Op de flanken een zwakke streep-tekening.
Vleugels	De zwartbruine vleugelpennen met een rosachtige omzoming. De omzoming van de armpennen is breder en rosachtige. Vleugel dekveren zwartbruin met brede roze omzomingen. De grote vleugeldekveren zijn zwartachtige en zeer breed met wit omzoomd waardoor er een zuiver witte vleugelband word gevormd.	De zwartbruine vleugelpennen met een crèmebruine omzoming. De omzoming van de armpennen is breder en crèmebruin. Vleugel dekveren zwartbruin met brede roze omzomingen. De grote vleugel dekveren zijn zwartbruin en breed met wit omzoomd waardoor er een zuiver witte vleugelband word gevormd.
Staat	Op de staatpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine grijze omzoming.	Op de staatpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een smalle bruine

[Terug naar index](#)

Geelgors (*Emberiza citrinella*)

Van de uit meer dan 50 geslachten bestaande familie *Emberizidae* is de Geelgors het bekendste. Hij komt in geheel Europa voor. In Nederland is het een algemene stand- en broedvogel, gedeeltelijk trekvogel. De geelgors overwintert dikwijls in Midden- en Zuid-Europa.

Ondersoorten

E.c. caliginosa; Verspreidingsgebied; Engeland -Schotland.
E.c. erythrogenys; Verspreidingsgebied; Oost-Europa tot Siberië,
Mongolië en Irak.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Geelgors komt alleen zwart eumelanine en roodbruin phaeomelanine voor. Van de geelgors is er één dia in omloop, waarop een bruine mutant staat afgebeeld. Deze gegevens zijn echter te weinig om er nu al een standaard van te omschrijven. Wanneer een mutant ter keuring wordt gebracht, dan dient u deze als zodanig te keuren en de KMV Tropische vogels en Parkieten hiervan op de hoogte te stellen. Als u met zekerheid kunt vaststellen om welke mutatievorm het gaat, dan mag u de naamgeving, bijvoorbeeld bruin, pastel of lutino gebruiken. Verder zijn er geen gegevens over mutaties bij de geelgors bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De geelgors is ongeveer 16,5 cm. groot, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De geelgors is een forse, volslanke vogel met een vrij lange staart. Van opzij gezien moet de borst- buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. In het achterlichaam mag de geelgors niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met centraal t.o.v. de schedel het oog.

Houding:

Hoewel de geelgors van nature een bodemvogel is zal hij zich tijdens de keuring van zijn goede kant moeten tonen. Op de stok gezeten dient het lichaam los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren, met aan elke teen een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Puntig. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn. **Bevedering:**

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon.

De tekening onderdelen van de Geelgors zijn:

- V-tekening op de schedel van de man. De pop mist deze tekening.
- Streep-tekening op de kop van de pop. De man mist deze tekening.
- Baardstreep.
- Hoefijzervormige tekening op de wangen.
- Lengte bestreping op de flank.
- Bestreping van vleugelbocht tot vleugelbocht bij de man, de pop mist deze tekening.
- Streep-tekening op de mantel.
- Zoom van de buitenvlag van de slagpennen, middelste vleugeldekveren.
- Witte spiegel op de onderzijde van de buitenste staartpennen.
- Fijne lengtestreepjes op de onderstaart.

- [Terug naar index](#)

Kleurstandaard Geelgors man en pop:

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Diep geel	Groenachtig bruin, op een bleke ondergrond
Wangen en hals	Diep geel	Groenachtig bruin, op een bleke ondergrond
Kin en keel	Diep geel	Bleekgeel
Nek	Diep geel, overgaand in groenachtig bruin	Groenachtig bruin, op een bleke ondergrond
Bovenborst	Diep geel, overgaand in groengeel	Bleekgeel, overgaand in groenachtig bruin
Buik en aarsstreek.	Citroengeel	Bleekgeel
Rugdek / mantel	Bruin, met groenachtige waas	Matbruin, met groenachtige waas
Stuit	Roestbruin, met rossige gloed	Mat roestbruin
Handpennen	Zwartbruin, met isabelachtige omzoming	Zwartbruin
Vleugeldekken	Grijsbruin, met kastanjebruine waas	Grijsbruin, met kastanjebruine waas
Staartpennen	Zwartbruin, met wit gele omzoming	Opgebleekt bruinzwart
Bovenstaartdekken	Bruin	Bruin
Onderstaartdekken	Diep geel	Bleekgeel
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Donkerbruin	Donkerbruin
Snavel	Bovensnavel blauwachtig donkergrijs, ondersnavel iets lichter	Boven snavel blauwachtig donkergrijs, ondersnavel iets lichter
Ogen, pupil	Donkerbruin, zwart	Donkerbruin, zwart
Tekeningkleur		
Schedel	Zwartbruine V tekening loopt door tot in de nek	Donkerbruin, zware streep tekening
Baardstreep	Bruinachtig	Diep matbruin
Om de wangen, hoefijzervormige tekening	Bruin	Donkerbruin
Flanken lengtebestreping	Roestbruin	Zwartbruin, zwaarder dan bij de man
Van vleugelbocht tot vleugel bocht een strook	Roodbruin, met iets bestreping	N.v.t.
Op mantel zware lengtestreepjes	Zwartbruin	Zwartbruin
Buitenvlag slagpennen gezoomd	Geelachtig	Bleekgeel
Arm- en handpennen	Lichte veerzomen	Lichte veerzomen
De middelste vleugeldekken, omzoming die een vleugelband vormt	Licht geelachtig	Lichtcrème wit
De buitenste pennen zoom	Wit	Wit
Onderzijde buitenste staartpennen	Van af de basis tot op de helft zwart, verder wit vormt spiegel	Van af de basis tot op de helft zwart, verder wit vormt spiegel
Onderstaart fijne lengtestreepjes	Zwartbruin	Zwartbruin

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Geelgors man en pop

Wildkleur	<p>Geelgorzen komen pas het tweede jaar op volle kleur. Dan pas zal de kastanjebruine rug en stuit van de man een rossige gloed tonen. Tijdens de keuring dient vooral gelet te worden op een regelmatige bestreping in de betreffende onderdelen, waarbij rekening te houden is met de zwaardere bestreping van de pop.</p> <p>In het voorjaar, dus buiten het tentoonstellingsseizoen, is de kopkleur van de man intensiever. Hier dient tijdens de keuring rekening mee te worden gehouden.</p> <p>Wel genieten mannen met een zo maximaal mogelijke gele kleur de voorkeur.</p> <p>De pop toont geen geel aan de kop. Het model van een geelgors is volslank.</p> <p>De houding is wat gedrukt omdat het van nature een grondvogel is .</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn:</p> <ul style="list-style-type: none">• Slank van model.• Bonte nagels.• Smalle kopvorm (geknepen).• Niet egaal van kleurdiepte.• Onderbroken V-tekening op de kop (alleen bij de man).• Flank bestreping onderbroken.• Borstband niet strak.• Wangtekening ongelijk.• Onregelmatige onderstaart tekening (witte vlekken).▪ Sommige jonge vogels vertonen een foutieve vleugeltekening, namelijk een witte band, in plaats van een lichtgele/witachtige band.
------------------	--

[Terug naar index](#)

Rietgors (*Emberiza schoeniclus*)

Het verspreidingsgebied van de rietgors is geheel Europa uitgezonderd IJsland. De in het hoge noorden broedende vogels trekken in de winter naar het zuiden. Is vrij algemeen op en bij rietvelden; In de winters ook op bouwland, soms samen met andere gorzen en vinken, vaak in kleine zwermen.

Ondersoorten

Van de Rietgors zijn de volgende ondersoorten bekend.

E.s. *lustianica*: Verspreidingsgebied; Portugal.

E.s. *passerina*: Verspreidingsgebied; Noord- en West-Siberië, deze kenmerkt zich door een grotere en dikkere snavel.

E.s. *stressemanni*: Verspreidingsgebied; Oekraïne en Rusland.

E.s. *tshessi*: Verspreidingsgebied; Bulgarije en Roemenië.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de rietgors is alleen het eumelanine en het phaeomelanine aanwezig. Van de rietgors zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Rietgors is ± 15 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Rietgors is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buijklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Rietgors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Puntige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

- De tekeningonderdelen van de Rietgors zijn:
 - Lengte bestreping op de kop bij de pop, de man mist deze tekening.
 - Baardstreep en nekband.
 - Wenkbrauwstreep.
 - Sikkelvormige streep onder de snavel.
 - Hoefijzervormige tekening op de wangen van de man, de wangen bij de pop zijn zwart omljnd.
 - Grove bestreping op de flanken en de borst.
 - Onregelmatige uitlopers op de borst van de man.
 - Bestreping op de mantel, rugdek en stuit.
 - Omzoming op de binnenvlag van de slagpennen.
 - Omzoming van de grote vleugeldekveren.
 - Omzoming van de staartpennen.
 - Halvemaanvormige tekening op de onderkant van de buiten staartpennen
- [Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Rietgors man en pop:

Kleurslag	Rietgors wildkleur man	Rietgors wildkleur pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Zwart, in de winter bruinachtig grijs	Zwartbruin
Wangen en hals	Zwart	Bruin
Kin en keel	Zwart, grijsbruin in de winter	Crèmekleurig
Nek	Zwart	Donkerbruin
Borst en flanken	Gebroken wit	Crèmekleurig
Buik en aarsstreek.	Gebroken wit	Lichter crèmekleurig
Rugdek / mantel	Rozebruin	Grijsbruin
Stuit	Asgrauw	Donkerbruin
Handpennen	Zwartbruin	Zwartbruin
Vleugeldekveren	Zwart, met kastanjebruin	Kastanjebruin
Staartpennen	Zwartbruin	Zwartbruin, middelste bruiner
Bovenstaartdekveren	Grauwbruin	Donkerbruin
Onderstaartdekveren	Grijsachtig, middelste bruiner	Donkercrème
Poten	Bruin tot zwart	Donkerbruin
Nagels	Zwart	Zwart
Snavel	Zwartbruin, in de winter bruin gevlamd	Donker tot zwartbruin
Ogen, pupil	Donkerbruin, zwart	Donkerbruin, zwart
Tekeningkleur		
Lengtebestreping op de schedel	N.v.t.	Zwart
Kinvlek	N.v.t.	N.v.t.
Baardstreep	Wit tot grijsachtig	Crème een halve maan vormend op de wangen
Nekband	Wit	
Wenkbrauwstreep	N.v.t.	Crème
Ondersnavel, sikkelvormige streep		Zwart
Wangen	Hoefijzertekening	Zwart omlijnd
Flanken en borst grove lengtebestreping	Zwartbruin	Bruin
Bij de man op de borst onregelmatige uitlopers	Zwart	N.v.t.
Op de mantel en rugdek lengtebestreping	Zwartbruin	Zwartbruin
Binnenvlag slagpenen omzoomd	Geelbruin	Geelbruin, iets fletser dan bij de man
Grote vleugeldekveren omzoming	Rozebruin en zo een vleugelband vormend	Rozebruin en zo een vleugelband vormend
Stuitbestreping	Zwartbruin	Zwartbruin
Staartpennen, omzoming	Langs de buitenvlag, smal geelbruin	Langs de buitenvlag, smal geelbruin
Staarttekening	De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaanvormig teken	De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaanvormig teken

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Rietgors man en pop

Rietgors	Bij het keuren van de rietgors man moeten we er rekening mee houden dat de vogels zich in hun rustkleed bevinden, dus de kleuren minder sprekend zijn. Dit wil zeggen dat van een rietgors tijdens het keurseizoen nooit het broedkleed verwacht mag worden. Wit in de vleugels is een kleurfout. De baardstrepen mogen niet onderbroken zijn. De kopkleur mag niet vlekkelig zijn.
-----------------	---

[Terug naar index](#)

Grauwe gors (*Emberiza c. calandra*)

Verspreidingsgebied van de grauwe gors is geheel Europa, uitgezonderd de Scandinavische landen en Noordoost-Europa. In Nederland vrij schaarse broedvogel. Vlucht is vrij zwaar en soms zelfs op afstand gemakkelijk van de leeuwerik te onderscheiden. Mannetje soms polygaam. Zang vaak van open post.

Ondersoorten

Emberiza c. calandra: Verspreidingsgebied; Europa.

Emberiza c. clanceyi: Verspreidingsgebied; West-Ierland en Hybriden. Bovenop iets donkerder bruin en donkerder geel, onder meer gestreept.

Emberiza c. parroti: Verspreidingsgebied; Corsica en aangrenzende delen van het westelijk Mediterrane gebied. Iets kleiner, iets donkerder boven en meer gestreept.

Emberiza c. thanneri: Verspreidingsgebied; Canarische eilanden. Kleinste ondersoort, even donker als parroti, geelbruin onder en meer gestreept.

Emberiza c. buturlini: Verspreidingsgebied; Zuidoost-Turkije en Oost-Kazachstan. Bleker and grijzer boven. Mantel iets zwarter gestreept, iets minder opvallend gestreept op het achterdeel. De onderkant is over het algemeen wat witter en minder donker gestreept.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Grauwe Gors is alleen het eumelanine en het phaeomelanine aanwezig. Van de Grauwe gors zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Grauwe Gors is ± 18 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Grauwe Gors is een forse zware vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buijklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug geeft vanaf de nek tot en met de staart een iets gewelfde indruk. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel.

Houding:

Een Grauwe Gors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat: [Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Kort en dik. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

- De tekeningonderdelen van de Grauwe Gors zijn:
- Lengte bestreping op de schedel, nek en wangen.
- Halvemaanvormige wangtekening.
- Baardstreep.
- Wenkbrauwstreep.
- Fijne lengtebestreping op de wangen.
- Grove en korte lengtebestreping op de borst.
- Bestreping op de mantel en het rugdek en lichte bestreping op de stuit.
- Omzoming aan de binnenvlag van de slagpennen.
- Buitenvlag van de slagpennen.
- Omzoming van de vleugeldekveren.
- Omzoming van de staartpennen.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Grauwe gors man en pop:

Kleurslag	Grauwe gors man en pop
Kleur	
Schedel en achterhoofd	Bruingrijs
Wangen en hals	Bruingrijs
Kin en keel	Beigebruin
Nek	Bruingrijs
Borst en flanken	Beigebruin
Buik en aarsstreek.	Licht beigebruin
Rugdek / mantel	Bruin
Stuit	Geelbruin
Handpennen	Donkerbruin
Klein- en grote vleugeldeken	Donkerbruin
Onderzijde vleugels	Geelachtig wit
Staartpennen	Donkerbruin
Bovenstaartdekveren	Bruingrijs
Onderstaartdekveren	Bruin
Poten	Vleeskleurig
Nagels	Bruin
Snavel	Licht hoornkleurig, met gele waas, bruingrijze punt.
Ogen / Pupil	Donkerbruin / Zwart, met bleke oogring
Tekeningkleur	
Schedel en nek lengtebestreping	Donkerbruin
Wangtekening halvemaaanvorm	Beige
Wenkbrauwstreep	Lichtbeige
Baardstrepen	Donkerbruin
Wangen bestreping	Donkerbruin
Flanken fijne lengtebestreping	Donkerbruin
Borst lengtestreepjes grof en kort.	Donkerbruin
Op de mantel en rugdek lengtebestreping	Donker bruingrijs
Binnenvlag slagpenen omzoomd	Lichtbeige
Buitenvlag slagpennen	Grauwwit
Vleugeldekeveer omzoming	Licht beige en zo een vleugelband vormend
Stuit licht bestreept	Bruingrijs
Staartpennen omzoming	Beige

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Grauwe gors man en pop

Grauwe gors	<p>Man en pop zijn uiterlijk gelijk, de pop is wel iets kleiner. Daarom is de man beter geschikt als TT-vogel. Er dient op gelet te worden dat het model niet erg slank is, maar vol van vorm. De grondkleur mag niet dof zijn en er mogen zich ook geen opgebleekte veertjes rond de ogen vormen. De lichaamstekening moet een regelmatig verloop tonen.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn:</p> <ul style="list-style-type: none">• Wangtekening onderbroken en opening in de borstvlak.• De donkerbruine borst bestreping kan op de onderborst een vlek tonen.• Dit is geen fout, maar geniet ook niet de voorkeur.
--------------------	--

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Ortolaan (*Emberiza hortulana*)

De Ortolaan wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Ortolaan is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

De ortolaan heeft als verspreidingsgebied het gehele vaste land van Europa, uitgezonderd het hoge noorden. Broed in laagland en landbouwgebieden met groepen loofbomen en struikgewas. In open boomrijk weidelandschap en op open plekken in Zuid Europa, Turkije en Kaukasus in berggebieden boven de 1500 meter. De Ortolaan overwintert in Afrika.

Ondersoorten

***Emberiza caesias*:** Verspreidingsgebied; Griekenland. Nederlandse naamgeving: bruinkeel ortolaan. Iets kleiner dan de ortolaan. Oogring wit in plaats van geel. Stuit dieper roodbruin.

***Emberiza buchani*:** Verspreidingsgebied; Oost Turkije overwintert in India. Naamgeving; steenortolaan. Lijkt op de bruinkeel ortolaan staart iets langer. Oogring wit. Mantel en rugdek zwak gestreept.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de ortolaan is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden.

Fysieke standaard

Formaat:

De ortolaan is ± 16,5 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De ortolaan is een volslanke vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een ortolaan dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Vrij lange kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Ortolaan man en pop:

Kleur	Ortolaan man	Ortolaan pop
Kop	Bovenschedel diep olijfgrijsgroen, overgaand in de olijfgrijsgroene nek. De wangen zijn olijfgrijsgroen De keel is zachtgeel.	Vanaf bovensnavel tot en met de nek, bruinachtig grijsgroen. De wangen zijn olijfgroen, met iets grijze waas. De keelkleur is geelachtig, iets fletser dan bij de man.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is grijs. Onderlijf / aarsstreek kastanjebruin met lichte omzoming. De buik en flanken zijn bruin met lichte omzoming. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit bruin. De stuit is geelbruin.	De borst, welke loopt vanaf de keel, is kaneelbruin van kleur. Onderlijf / aarsstreek bruin. De flanken zijn lichter bruin. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit aardebruin. De stuit is bruin.
Vleugels	Vleugelpennen donkerbruin.	Vleugelpennen donkerbruin.
Staart	Staartpennen donkerbruin. Onderstaartdekveren okerbeige	Staartpennen donkerbruin. Onderstaartdekveren okerbeige.
Snavel	Hoornkleurig, met donkere punt.	Rozegeel, met bruine punt.
Poten	Vleeskleurig, nagels bruin.	Vleeskleurig, nagels bruin
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donderbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De baard strepen zijn grijs geelgroen. Snavelstreep zachtgeel Oogring geelwit.	Op de schedel bevindt zich een donkere fijne streep-tekening. Baardstrepen flets geel. Oogring geel
Lichaam	De grijze borst moet strak zijn afgelijnd, met de keel en het onderlijf. Tussen de grijze borst en kastanjebruine buik zit een vage zachtgele borststreep.	Op de borst, vanaf ondersnavel tot het borstbeen, heeft een pop fijne korte lengtestreepjes welke een regelmatig verloop dienen te hebben. Op het aardebruine rugdek loopt een zwartbruine bestreping, welke vrij grof is, maar deze dient wel een regelmatig verloop te hebben. Op de flanken loopt een zwakke zwartbruine bestreping, welke onderbroken dient te zijn en die een regelmatig verloop moet hebben. Op de stuit is een vage tekening waarneembaar.
Vleugels	De buitenvlag is breed roodachtig bruin gezoomd, het breedst in het midden. De dekveren van de schouders en vleugels hebben een wit randje waardoor er twee vleugelbanden als vleugel-tekening ontstaat.	De buitenvlag is breed roodachtig bruin gezoomd. De dekveren van de schouders en vleugels hebben een licht randje, waardoor de vleugel-tekening ontstaat als twee vleugelbandjes.
Staart	Op de staartpennen bevinden zich aan de buitenvlaggen witte staartspiegels. Op de onderstaartveren bevinden zich minimale lengtestreepjes.	Op de staartpennen bevinden zich aan de buitenvlaggen lichte zomen. Op de onderstaartveren bevinden zich minimale lengtestreepjes.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Cirlgors (*Emberiza cirlus*)

De Cirlgors wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de Cirlgors is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningsmiddel.

Het verspreidingsgebied van de Cirlgors is geheel Zuid-Europa rond de Middellandse zee. Broed aan bosranden, op open plekken en in grote parken. Bij voorkeur geaccidenteerd terrein met enkele hoge bomen en dichte hagen en struikgewas, vaak op droge zonnige hellingen bijvoorbeeld met wijngaarden. In het uiterste van het verspreidingsgebied vaak op berghellingen tot 1500 m. Dwaalgast in Nederland. In de winter zijn alle kleuren van de man matter van tint.

Ondersoorten

Van de Cirlgors zijn geen ondersoorten vastgelegd.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Cirlgors is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er zijn geen mutaties van de Cirlgors bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Cirlgors is ± 15 ½ tot 17 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Cirlgors is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een Cirlgors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen.

Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Vrij grote puntige snavel.

Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Cirlgors man en pop:

Kleur	Cirlgors man	Cirlgors pop
Kop	Bovenschedel groenig grijsbruin, overgaand in de grijsgroene nek. De wangen zijn lichtgeel. De keel is zwart. In de winter zijn deze kleuren fletser en minder strak	Schedel grijsbruin, keel witachtig. Zijkant kop bruin crème.
Lichaam	De borst, welke loopt vanaf de keel, is grijs overgaand in de gele buik. Onderlijf / aarsstreek geel. De flanken zijn roestbruin bij de vleugelbochten, verder geelbruin bewaast. Het Rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit kastanjebruin. De stuit is groengrijs, iets gestreept .	Het hele onderlichaam warmcrème, met een gele waas Stuit olijfbuin
Vleugels	Vleugelpennen zwartbruin. Schouderdekveren roodbruin. Grote dekveren bruingrijs.	Vleugelpennen bruin, met zwartbruine toppen. Schouderdekveren roodbruin. Grote dekveren bruingrijs
Staat	Staartpennen zwartbruin. Onderstaartveren geel.	Staartpennen zwartbruin
Snavel	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur.	Bovensnavel donker hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig. Het puntje van de snavel is iets dieper van kleur
Poten	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin.	Donker vleeskleurig, nagels donkerbruin:
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Bovenschedel zwartgrijze bestreping. Zwarte smalle teugel die door het oog loopt. Keel zwart met een smalle uitloper tot in de nek. Onder en boven het oog een smalle groengele streep die doorloopt tot onder de keel.	Onder de snavel een zwartbruine baardstreep, die via de onderkant van de wang over de oorstreek naar het oog loopt. Op de schedel een fijne streep-tekening.
Lichaam	Borstband vrij breed olijfgroen. Op de flanken een bruine onderbroken streep-tekening. Op de mantel en rugdek een brede zwarte streep-tekening.	Op de keel, borst / buik en flanken een donkere onderbroken fijne streep-tekening.
Vleugels	Handpennen zwartbruin met isabelachtige (beigebruine) omzoming. Armpennen zwartbruin met witte omzoming. kleine- en grote vleugeldekveren zijn crème wit omzoomd en zo een vleugelband vormend.	Handpennen zwartbruin, met isabelachtige omzoming. Armpennen zwartbruin, met witte omzoming. Kleine- en grote vleugeldekveren zijn crème wit omzoomd, welke zo een vleugelband vormen
Staat	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd.	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: Sneeuwgorz (*Plectrophenax nivalis*)

De sneeuwgorz wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de sneeuwgorz is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningmiddel.

Het verspreidingsgebied van de Sneeuwgorz is geheel Noord -Europa. Broed in hooggebergte op kale, met rotsblokken bezaaide hellingen en op open boomloze hoogvenen en toendra's. Tot aan de rand van de eeuwige sneeuw van de poolcirkel en op de Schotse hoogvlakte. Voedsel diverse zaden, als er jongen zijn hoofdzakelijk insecten zoals muggen, vliegen en nachtvlinders. De in het hoge noorden broedende vogels trekken in de winter naar het zuiden. 's Winters op stranden, schorren, dijken en braakliggend terrein, soms samen met andere gorzen en vinken, vaak in kleine zwermen. Bij het keuren van de sneeuwgorz man moeten we er rekening mee houden dat de vogels zich in hun rustkleed bevinden, dus de kleuren minder sprekend zijn. Dit wil zeggen dat van een sneeuwgorz tijdens het keurseizoen nooit het broedkleed verwacht mag worden.

Ondersoorten

Van de sneeuwgorz zijn geen ondersoorten vastgelegd.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de sneeuwgorz is alleen eumelanine en phaeomelanine vinden. Er zijn geen mutaties van de sneeuwgorz bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De sneeuwgorz is $\pm 15 \frac{1}{2}$ tot 18 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De sneeuwgorz is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding:

Een sneeuwgorz dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Puntige snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving Sneeuwgors man en pop:

Kleur	Sneeuwgors man	Sneeuwgors pop
Kop	In de zomer wit. In de winter grijsbruin.	Grijsbruin gevlekt. Oorsteek grijsbruin. Keel wit.
Lichaam	Borst / buik en onderlichaam wit. Op de borst bij de vleugelbochten grijsbruin in de winter. Mantel en rugdek zwart. In de winter zwart met bruin.	Borst / buik en onderlichaam wit. Op de borst bij de vleugelbochten grijsbruin. Mantel en rugdek bruin.
Vleugels	Vleugelpennen zwart. In de winter zwart met bruin.	Vleugelpennen bruin, met zwarte toppen.
Staart	Staartpennen zwart. In de winter bruin met zwart.	Staartpennen bruin.
Snavel	Snavel gelig, met zwarte punt.	Snavel gelig, met zwarte punt.
Poten	Zwart tot donkerbruin. Nagels donkerbruin.	Zwart tot donkerbruin. Nagels donkerbruin.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	In de zomer een geheel witte kop	Grijs bruin, lichtbruine vlek bij de oorstreek
Lichaam	In de zomer egaal wit. In de winter bruine aanzet bij de vleugelbochten en iets bruin in de flanken.	Wit, in de flanken en bij de vleugelbochten lichtbruin bewaast. Mantel en rugdek bruin, met donkerbruine lengtestreepjes.
Vleugels	Hand- en armpennen zwart in de zomer. Kleine- en grote vleugeldekveren zijn wit omzoomd, welke zo vleugelbanden vormen.	Handpennen bruin, met zwarte toppen. Armpennen bruin, met zwarte toppen. Kleine- en grote vleugeldekveren zijn wit omzoomd, welke zo vleugelbanden vormen.
Staart	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd. Uitgezonderd de twee middelste pennen. De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaanvormig teken.	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd. Uitgezonderd de twee middelste pennen. De beide buitenste paren pennen tonen aan de onderzijde een wit halvemaanvormig teken.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving: IJsgors (*Calcarius lapponicus*)

De ijsgors wordt nog maar in zeer beperkte mate gekweekt, men komt deze soort dan ook nog zelden op de tentoonstelling tegen. Voor de IJsgors is dan ook geen kleur- en tekeningstandaard beschreven maar een soortbeschrijving die gebruikt kan worden als herkenningmiddel.

Het verspreidingsgebied van de ijsgors is geheel Noord-Europa. Broed in hoog gelegen meestal vochtige gebieden met wilgen en op kale bergen, hoogvenen en grote open moerassen met dwergberk, kruipwilg en struikgewas. Voedsel diverse zaden. Als er jongen zijn hoofdzakelijk insecten zoals muggen, vliegen en nachtvlinders. De in het hoge noorden broedende vogels trekken in de winter naar de in cultuur gebrachte steppen van Zuid-Rusland. Bij het keuren van de ijsgors man moeten we er rekening mee houden dat de vogels zich in hun rustkleed bevinden dus de kleuren minder sprekend zijn. Dit wil zeggen dat van een ijsgors tijdens het keurseizoen nooit het broedkleed verwacht mag worden.

Ondersoorten

Van de ijsgors geen ondersoorten vastgelegd.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de ijsgors is naast eumelanine en phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Er zijn geen mutaties van de ijsgors bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De ijsgors is \pm 14 tot 15 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De ijsgors is een volslanke vogel met een tamelijk lange licht gekepte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart is in verhouding vrij kort.

Houding:

Een ijsgors dient rustig op stok te zitten. Hij zal ietwat gedrukt op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel. De achter teen nagel staat recht.

Ringmaat

Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

Dikke korte snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het **onbeschadigde** verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Herkenning omschrijving ijsgors man en pop:

Kleur	IJsgors man	IJsgors pop
Kop	Zwarte schedel en keel. Nek roodbruin. De wangen zijn zwart. In de winter is de kop meer bruin	Zwartbruin. Nek roodbruin.
Lichaam	Borst, zwart. Onderlijf / aarsstreek helder wit. De flanken zijn helder wit. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit grijsbruin. De stuit is helder geel .	Onderlichaam crèmewit.
Vleugels	Vleugelpennen zwartgrijs.	Bruin, met zwartbruine toppen.
Staat	Staartpennen zwartbruin	Bruin, met zwartbruine toppen.
Snavel	Snavel strogeel, het puntje van de snavel is zwart.	Strogeel, met donker punt
Poten	Donker bruin tot zwart, nagels zwart. Rechte lange nagel aan achterteen.	Donker bruin tot zwart, nagels zwart. Rechte lange nagel aan achter teen.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Geelwitte wenkbrauwstreep achter het oog, over de zijhals wit tot op de zijborst reikend.	Vanachter het oog over de oorstreek naar de snavel een smalle zwarte streep. Op de schedel in het midden een crème streep.
Lichaam	Flanken een zwarte onderbroken streep-tekening. Mantel en rugdek een zware zwarte streep-tekening.	Op de borst grijswitte vlek. Rugdek en mantel een donker zwartbruine streep-tekening. Op de flanken een zwartbruine streep-tekening.
Vleugels	Handpennen zwart. Armpennen zwart. Kleine- en grote vleugeldekveren zijn roodbruin, welke omlijst zijn door smalle witte vleugelstrepen.	Kleine- en grote vleugeldekveren zijn roodbruin, welke omlijst zijn door smalle witte vleugelstrepen.
Staat	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd.	Langs de buitenvlag, smal geelbruin gezoomd

[Terug naar index](#)

Vink (*Fringilla c. coelebs*)

De vink behoort tot de sub-familie **Fringillinae**, een tak van de omvangrijke familie der vinkachtigen. Hij is ongetwijfeld het bekendste lid van de gehele vinkenfamilie (**Fringillodae**) en komt in geheel Europa voor. Ook in Nederland is de vinkenslag in de lente een vertrouwd geluid en geldt hij als één van de meest algemene vogels.

Ondersoorten

De vink telt maar liefst 14 ondersoorten. De meeste hiervan hebben hun verspreidingsgebied buiten Europa. Voor de kwekers is alleen de nominaatvorm van belang. Opmerkelijk is dat de zang van streek tot streek verschilt. Zelfs in een klein land als Nederland herkent de vinkenier verschillende "dialecten". De sterk op de roep van de koolmees gelijkende alarmkreet varieert echter niet. De hier broedende vinken zijn grotendeels standvogels. In de wintermaanden neemt de vinkpopulatie wat toe, doordat trekkers uit de koudere streken gedeeltelijk in ons land overwinteren.

F. c. coelebs: De nominaatvorm met als verspreidingsgebied; het vasteland van Europa, Siberië, Centraal Azië en Noord-Afrika.

F. c. moreletti: Verspreidingsgebied; De Azoren. Mantel groenachtig blauw, borst en buik licht crèmekleurig bruin.

F. c. maderensis: Verspreidingsgebied; Madeira. Mantel gelijk aan de moreletti, borstkleur bruiner.

F. c. canariensis: Verspreidingsgebied; Gran-Canaria, Tenerife. Mantel leiblaauw, stuit groen, borst bruin, buik wit met "bril" teken.

F. c. ombriosa: Verspreidingsgebied; Hierro (Canarische Eilanden).

F. c. palmae: Verspreidingsgebied; Las Palmas.

F. c. africana: Verspreidingsgebied; Noordwest-Afrika.

F. c. spodiogens: Verspreidingsgebied; Tunesië. Mantel en stuit groen, borst licht roodbruin vleugelspiegels meer wit.

F. c. gengleri: Verspreidingsgebied; Engeland en Schotland.

F. c. sarda: Verspreidingsgebied; Sardinië.

F. c. schiebeli: Verspreidingsgebied; Kreta.

F. c. solomkoi: Verspreidingsgebied; De Krim.

F. c. alexandrovi: Verspreidingsgebied; Noord-Iran.

F. c. transcaspia: Verspreidingsgebied; Zuid-Transkaukasië.

F. c. teydea: Verspreidingsgebied; Gran-Canaria en Tenerife. Nederlandse naam is Blauwe vink:

F. c. montifringilla: Verspreidingsgebied; Noord-Europa tot in Azië. Nederlandse naam is Keep

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de vink wordt zwart eumelanine, roodbruin phaeomelanine en geel carotenoïde aangetroffen. Daarnaast kenmerkt ook een beperkte blauwstructuur de bevedering van de vink. Bij de vink worden de volgende mutaties herkend, bruin, agaat, geslachtgebonden pastel, opaal, dominant pastel en dominant wit. Voor de vererving en het gevolg van deze mutaties wordt verwezen naar de algemene mutatie standaard.

Fysieke standaard

Formaat:

De ideale vink moet een forse indruk geven en moet 15 cm lang zijn, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart-

Model:

Volslank, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De kop wordt iets opgericht gedragen. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen verloop hebben. Het achterlijf mag niet de indruk geven uitgezakt te zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, de rondingen moeten vloeiend verlopen.

Houding:

De vink moet fier opgericht en rustig op stok zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede conditie is een eerste vereiste.

[Terug naar index](#)

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen.

De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen.

Aan elke teen bevindt zich een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

[Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

De snavel is vrij puntig. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten en onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd en schoon verenpak dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

- De tekeningonderdelen van de vink zijn:
- Voorhoofdband bij de man, deze tekening mist de pop.
- Wenkbrauwstreep bij de pop, deze mist de man.
- Fijne lengtestreepjes op het onderste deel van de stuit, deze tekening mist de man.
- Buitenvlag van de hand- en armpennen tonen een omzoming.
- Vleugelband, midden op de vleugel loopt een band.
- Vleugelschild op de schouder.
- Vleugelspiegel.
- Omzoming van de bovenstaartdekveren.
- Omzoming van de buitenvlag van de staartpennen.
- Onderstaartspiegel, deze tekening bezit zowel de man als de pop.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink man:

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Bruin-agaat
Kleur				
Schedel en nek	Leiblauw	Bruin	Grijsblauw	Grijsbruin
Wangen en keel	Bruinrood	Roodbruin	Licht wijnrood	Bruin, met roze gloed
Borst, bovenbuik, en flanken	Wijnrood	Bruinrood	Rozerood	Bruin, met roze gloed
Onderbuik en aarsstreek	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Rugdek / mantel	Kastanjebruin	Warmbruin	Warm steenrood	Bruin
Stuit	Olijfachtig groen	Geelgroen	Olijfachtig groen	Geelbruin
Hand- en Armpennen. Grote vleugeldekveren	Zwart	Bruin	Zwartgrijs	Beigebruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Blauwzwart Leiblauw	Bruin	Zwartgrijs, met blauwe tint Leiblauw	Grijsbruin
Staartpennen	Zwart	Bruin	Zwartgrijs	Grijsbruin
Staart onderzijde	Grijswit	Crèmewit	Grijswit	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Donkergrijs, met bruine waas	Matbruin	Donkergrijs	Grijs, met beige waas
Middelste staartpennen	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Bruin	Zwart	Hoornkleurig
Snavel	Grijsbruin, met donkere punt. In de zomer staalblauw	Lichtbruin, met donker punt. In de zomer diepbruin	Grijs, met donkere punt. In de zomer staalblauw	Hoornkleurig, in de winter donkere punt
Ogen	Donkerbruin	Roodbruin	Donkerbruin	Roodbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Zwart	Bruin
Tekeningkleur				
Voorhoofdband	Zwart	Diepbruin	Zwartgrijs	Donker grijsbruin
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel
Vleugelband	Crèmewit	Crèmewit	Wit	Wit, met crème waas
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Bruin	Lichtbruin	Witachtig	Witachtig
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bleek groenachtig	Crèmewit	Witachtig	Witachtig
Onderstaartspiegel	Wit, met bruinachtige waas	Wit, met bruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink man:

Wildkleur	<p>De vink is van nature een zeer levendige vogel. Toch dient deze zodanig voor de keurig te zijn afgericht, dat hij naar behoren beoordeeld kan worden. Uitgesproken schuwe vogels dienen te worden bestraft bij houding. Sommige vinken steken de kopveren op als een soort kuif, ook wippen ze met de staart op en neer. Dit moet niet als fout worden aangemerkt. Ook moet goed gelet worden op het model van de vink. Smalle of slanke vogels dienen te worden bestraft bij model. Verder dient er streng gelet te worden op een regelmatig en symmetrisch verloop van de vleugeltekening. De middelste vleugeldekveren zijn wit en vormen samen een wit vleugelschild. De crème witte vleugelband ontstaat door de crème witte toppen van de grote vleugeldekveren. Op de drie buitenste pennen van de handpennen bevinden zich kleine witte vlekjes deze vlekjes vormen samen een duidelijke witte vleugelspiegel. De drie buitenste staartpennen zijn wit gebandeerd, waardoor de staart van onderen gezien een grijswitte indruk geeft. De borst en flank moeten zo diep mogelijk van kleur en egaal zijn. De borstkleur is vaak vlekkerig. Hoewel de voorhoofdsband van de man buiten het broedseizoen minder sprekend is, dient deze toch duidelijk waarneembaar te zijn. De pootkleur mag niet bleek zijn. De vleugel- en staarttekening dienen volledig aanwezig te zijn. Aangezien het keurseizoen buiten de broedtijd valt mag het ontbreken van een zwarte snavel niet bestraft worden. Bij de pop mag geen duidelijke kinvlek aanwezig zijn, een iets lichtere nuance is wel toe gestaan. Bij overjarige poppen toont het grijsbruin van de borst, flank en dijen soms een wijnrode gloed. Bij de pop dient de wenkbrauwstreep strak afgelijnd te zijn. Bij de poppen is de vleugeltekening smaller en minder helder sprekend van kleur dan bij de man.</p>
Bruin	<p>Per veerveld kan het bruin in kleurdiepte verschillen. Zo zal de voorhoofdsband bij de man donkerder bruin zijn dan bijvoorbeeld de slagpennen. Er moet wel op gelet worden dat de vleugel- en staartpennen een goede kleurdiepte hebben. Vaak zien we dat de bruinmutant vlekkerig is, vooral in de vleugelpennen. Dit komt vaak door blootstelling aan direct zonlicht, dit is een kleurfout. Het streven is een zo diep mogelijke en warme bruine kleur. De borstkleur moet egaal zijn. De tekeningsvelden moeten duidelijk aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Agaat	<p>De kleur van de agaat ontstaat door een zeer sterke reductie van het phaeomelanine, het zwart eumelanine wordt niet aan getast. Een bruine waas in de zwartgrijze kleurvelden is een kleurfout. Vaak zien we dat het phaeomelanine niet volledig is gereduceerd zodat deze kleurfout vrij veel voorkomt. Er moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en egaliteit van de kleur, alsmede op de karakteristieke vinktekening. Het streven is een zo helder mogelijke agaat, toch moeten we voorlopig dit nog met enige soepelheid beoordelen.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
Bruin-agaat	<p>Bij de bruin-agaat moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit, vooral de vleugel- en staartpennen zijn vaak erg donker ten opzichte van het lichaam. De tekening moet goed en duidelijk aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink man:

Kleurslag	Pastel	Pastel-bruin	Pastel-agaat	Pastel bruin-agaat
Kleur				
Schedel en nek	Leiblauw	Grijsbruin	Grijsblauw	Lichtgrijs beige
Wangen en keel	Bruin	Zacht roodbruin	Licht wijnrood	Lichtroze
Borst, bovenbuik, en flanken	Mat wijnrood	Licht bruinrood	Bleek roze	Roze
Onderbuik en aarsstreek	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit	Gebroken wit
Rugdek / mantel	Licht kastanjebruin	Lichtbruin	Geelgroen, met bruine waas	Geel beigebruin
Stuit	Helder olijfgchtig groen	Licht geelgroen	Licht olijfgchtig groen	Geel beigebruin
Hand- en Armpennen. Grote vleugeldekveren	grijs	Lichtbruin	Lichtgrijs	Licht beigebruin
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grijs, met blauwe tint Leiblauw	lichtbruin	Lichtgrijs, met blauwe tint Leiblauw	Beigebruin
Staartpennen	Opgebleekt zwart	Lichtbruin	Lichtgrijs	Beigebruin
Staart onderzijde	Gebroken wit	Wit, met licht crème waas	Gebroken wit	Gebroken wit
Bovenstaart dekveren	Grijs, met lichtbruine waas	Mat lichtbruin	Grijs	Beigebruin
Middelste staartpennen	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast	Groen bewaast
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Grijs	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Grijsbruin, met donkere punt. In de zomer staalblauw	Lichtbruin, met donker punt. In de zomer diepbruin	Licht hoornkleurig	Hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Roodbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin	zwart	Zwart
Tekeningkleur				
Voorhoofdband	Opgebleekt zwartgrijs	Bruin	Donkergrijs	Grijsbruin
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel	Lichtgeel
Vleugelband	Wit, met crème waas	Crèmewit	Wit	Wit, met crème waas
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Bruin	Beigebruin	Witachtig	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bleek groenachtig	Crèmewit	Witachtig	Wit
Onderstaartspiegel	Wit, met licht bruinachtige waas	Wit, met licht bruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink man:

<p>Pastel</p>	<p>Bij pastellen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst en het rug-/vleugeldek. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. De vleugel- en staartpennen moeten gereduceerd zijn. De ideale pastel is voor 40 tot 60% egaal gereduceerd. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Het zwart van de wildkleur moet nu grijs zijn, door het lichtere onderdons is de borstkleur ook lichter van kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel bruin</p>	<p>De bruin -pastellen moeten egaal van kleur zijn, de vleugel- en staartpennen moeten opgebleekt zijn maar nog wel bruin van kleur. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Ten opzichte van de bruin-agaat is de pastel-bruine wat harder van kleur. De opgebleekte vleugel- en staartpennen zijn kenmerkende verschillen, alsook de poot- en nagelkleur welke bij de pastelfactor nog iets bruin tonen en bij de bruin-agaat hoornkleurig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel agaat</p>	<p>De pastel-agaat moet egaal van kleur zijn, de vleugel- en staartpennen moeten op gebleekt zijn maar nog wel grijs van kleur. Vaak zien we dat deze vogels op het rug- en vleugeldek vlekkerig zijn, dit is een kleurfout. Bij deze kleurslag is een bruine waas, in welk veerveld dan ook, een kleurfout. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel bruin-agaat</p>	<p>Bij de pastel bruin-agaat moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit, vooral de vleugel- en staartpennen moeten voldoende gereduceerd zijn. Vaak zien we erg donkere pennen ten opzichte van het lichaam. De tekening moet goed en duidelijk aanwezig zijn. De ideale pastel bruin-agaat is voor 40 tot 60% gereduceerd.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink man:

Kleurslag	Opaal	Bruin opaal	Agaat opaal
Kleur			
Schedel en achterhoofd	Grijsachtig blauw	Beigebruin	Lichtgrijs met gele waas
Wangen en hals	Beige, met roze gloed	Crème	Beige met grijze gloed
Nek	Grijsachtig blauw	Beigebruin	Grijs
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Beigebruin, met roze gloed	Crème	Crème beige met licht gele waas
Rugdek / mantel	Oker geelgroen	Geel, met beige waas	Geel met grijze waas
Onderrug en stuit	Fel okergeel	Geel	Geel
Hand- en armpennen. Middelste en grote vleugeldek veren.	Grijsblauw	Beigebruin	Grijsblauw met gele omzoming
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grijs	Beigebruin	Zilvergrijs
Staart bovenzijde	Grijs	Beigebruin	Zilvergrijs
Staart onderzijde	Donkergrijs	Bruin	Grijs
Bovenstaartdekveren	Grijs met grijsblauwe waas	Beigebruin	lichtgrijs met grijsblauwe waas
Onderstaartdekveren	Gebroken wit	Crème	Gebroken wit denk wat donkerder
Poten	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Hoonkleurig
Nagels	Hoonkleurig	Hoonkleurig	Hoonkleurig
Snavel	Grauwachtig vleeskleurig, in de broedtijd blauwachtig	Hoonkleurig	Grauw vleeskleurig in de broedtijd blauw
Ogen	Donkerbruin	Roodbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Zwart
Tekeningkleur			
Voorhoofdband	Donkergrijs	Beigebruin	Grijs
Vleugelband	Lichtgeel	Witbeige	Licht geel
Vleugelschild	Lichtgeel	Lichtgeel	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witgrijs
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witgrijs
Onderstaartspiegel	Wit, met bruinachtige waas	Wit, met bruinachtige waas	Wit met beige waas

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink man:

<p>Opaal</p>	<p>Bij opalen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaalmutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en/of krullen. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweektechniek dit probleem wordt verbeterd. De tekening moet duidelijk aanwezig zijn. Opalen zijn direct te herkennen aan de donkere onderstaart en de lichte boven staart ten opzichte van een erg lichte pastel.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Bruin opaal</p>	<p>Bij opalen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaalmutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en /of krullen dit komt overigens bij de bruin, opalen minder voor doordat de bevedering zachter is. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweektechniek dit probleem wordt verbeterd.</p> <p>De vleugelschilden ontbreken bij deze kleurslag.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur en opaal.</p>
<p>Agaat opaal</p>	<p>Bij opalen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaalmutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en /of krullen dit komt overigens bij de bruin, opalen minder voor doordat de bevedering zachter is. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweektechniek dit probleem wordt verbeterd.</p> <p>De vleugelschilden ontbreken bij deze kleurslag.</p> <p>Vleugeltekening is soms slecht zichtbaar</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur en opaal</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink man:

Kleurslag	Dominant EF pastel	Dominant EF pastel bruin	Dominant EF pastel agaat
Kleur			
Schedel en achterhoofd	Donkergrijs	Bruin	Donkergrijs
Wangen en hals	Lichtbeige	Roodbruin	Licht wijnrood
Nek	Roodbruin	Roodbruin	Donkergrijs
Borst, buik, flanken, dijen en aarsstreek.	Roodbruin	Bruinrood	Rozerood n
Rugdek / mantel	Lichtroodbruin	Roodbruin	Warm steenrood
Onderrug en stuit	Grijsgroen	Geelgroen	Olijfgroen
Hand- en armpennen. Middelste en grote vleugeldek veren.	Grijs met lichtgele omzoming	Beige crème met donkerbruine omzoming	Lichtgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grijs met witte omzoming	Beige crème met donkerbruine omzoming	Lichtgrijs met donkergrijze omzoming
Staart bovenzijde	Licht grijs met lichte omzoming	Beige crème met donkerbruine omzoming	Lichtgrijs met donkergrijze omzoming
Staart onderzijde	Buitenste pennen wit	Crème beige	Buitenste pennen wit
Bovenstaartdekveren	Grijs met lichte omzoming	Beige crème met donkerbruine omzoming	Lichtgrijs met grijze omzoming
Onderstaartdekveren	Opgebleekt zwart	lichtbruin	Grijs
Poten	Donkergrijs	Vleeskleurig	Donkergrijs
Nagels	Donkergrijs	Bruin	Donkergrijs
Snavel	Grijs	Lichtbruin	Blauwgrijs
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Zwart
Tekeningkleur			
Voorhoofdband	Zwartgrijs	Donkerbruin	Donkergrijs
Vleugelband	Wit	Wit	Wit
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Licht	Donkerbruin	Donkergrijs
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Licht	Donkerbruin	Donkergrijs
Onderstaartspiegel	Wit	Wit	Wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink man:

Dominant EF pastel	DE EF pastel is een beige vogel met een vrij sterk opgebleekt vleugel en staartdek met een donkere omzoming. De kop en mantel bleken bijna niet op.
Dominant EF pastel bruin	De EF pastel bruin is een vogel die sterk is opgebleekt in vleugel en staartdek met een donkere omzoming. De kop en mantel bleken bijna niet op.
Dominant EF pastel agaath	De EF pastel agaath is een vogel die sterk is opgebleekt in vleugel en staartdek met een donkere omzoming. De kop en mantel bleken bijna niet op.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink pop:

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat	Bruin-agaat
Kleur				
Voorhoofd, schedel en nek	Donker olijfbruin	Donkerbruin	Grijs	Beigebruin
Wangen en keelstreek	Iets lichter olijfbruin	Iets lichter bruin	Iets lichter grijs	Iets lichter beigebruin
Borst, flanken en dijen.	Diep grijsbruin	Diep beigebruin	Diep beigegrijs	Licht beigebruin
Onderbuik Aarsstreek	Gebroken wit Gebroken wit, met bruine waas	Gebroken wit Gebroken wit, met bruine waas	Gebroken wit Gebroken wit	Gebroken wit
Rugdek / mantel	Donker olijfbruin	Bruin	Grauw grijsachtig	Licht beigebruin
Onderrug en stuit	Olijfgroen	Oker groengeel	Olijfgroen	Beigegeel
Hand- en armpennen Duimveertjes en grote vleugeldekveren.	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Lichtbeige bruin
Kleine vleugeldekveren en schouder	Olijfbruin	Warmbruin	Olijfbruin	Lichtbruin
Staartpennen	Zwartbruin	Bruin	Zwartgrijs	Lichtbeige bruin
Bovenstaart dekveren	Bruinachtig donkergrijs	Beigegrijs	Grijs	Lichtbruin
Onderstaart dekveren	Wit, met een bruine waas	Wit, met bruine waas	Gebroken wit	Wit, met een lichtbruine waas
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Bruin	Zwart	Hoornkleurig
Snavel	Donker Hoornkleurig, ondersnavel iets lichter	Hoornkleurig, met iets donkerder streep op bovensnavel	Donker hoornkleurig, ondersnavel iets lichter	Hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Roodbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Zwart	Bruin
Tekeningkleur				
Wenkbrauwstreep	Beigegrijs	Beigebruin	Gebroken wit	Crème
Onderste deel stuit Fijne lengtestreepjes	Zwartgrijs	Donkerbruin	Zwartgrijs	Lichtbruin
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Lichtgeel	Lichtgeel	Bleekgeel	Bleekgeel
Vleugelband	Crèmewit, met gele waas	Crèmewit, met gele waas	Wit, met gele waas	Crèmewit, met gele waas
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Bruin	Vaag lichtcrème	Gebroken wit	Gebroken wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Bleekbruin	Lichtcrème	Gebroken wit	Crème
Onderstaartspiegel	Wit, met bruinachtige waas	Wit, met bruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink pop:

<p>Wildkleur</p>	<p>De vink is van nature een zeer levendige vogel. Toch dient deze zodanig voor de keurig te zijn afgericht, dat hij naar behoren beoordeeld kan worden. Uitgesproken schuwe vogels dienen te worden bestraft bij houding. Sommige vinken steken de kopveren op als een soort kuif, ook wippen ze met de staart op en neer. Dit moet niet als fout worden aangemerkt. Ook moet goed gelet worden op het model van de vink. Smalle of slanke vogels dienen te worden bestraft bij model. Verder dient er streng gelet te worden op een regelmatig en symmetrisch verloop van de vleugeltekening. De middelste vleugeldekveren zijn wit en vormen samen een wit vleugelschild. De crème witte vleugelband ontstaat door de crème witte toppen van de grote vleugeldekveren. Op de drie buitenste pennen van de handpennen bevinden zich kleine witte vlekjes deze vlekjes vormen samen een duidelijke witte vleugelspiegel. De drie buitenste staartpennen zijn wit gebandeerd, waardoor de staart van onderen gezien een grijswitte indruk geeft. De borst en flank moeten zo diep mogelijk van kleur en egaal zijn. De borstkleur is vaak vlekkerig. Hoewel de voorhoofdsband van de man buiten het broedseizoen minder sprekend is, dient deze toch duidelijk waarneembaar te zijn. De pootkleur mag niet bleek zijn. De vleugel- en staarttekening dienen volledig aanwezig te zijn. Aangezien het keurseizoen buiten de broedtijd valt mag het ontbreken van een zwarte snavel niet bestraft worden. Bij de pop mag geen duidelijke kinvlek aanwezig zijn, een iets lichtere nuance is wel toe gestaan. Bij overjarige poppen toont het grijsbruin van de borst, flank en dijen soms een wijnrode gloed. Bij de pop dient de wenkbrauwstreep strak afgeijnd te zijn. Bij de poppen is de vleugeltekening smaller en minder helder sprekend van kleur dan bij de man.</p>
<p>Bruin</p>	<p>Per veerveld kan het bruin in kleurdiepte verschillen. Zo zal de voorhoofdsband bij de man donkerder bruin zijn dan bijvoorbeeld de slagpennen. Er moet wel op gelet worden dat de vleugel- en staartpennen een goede kleurdiepte hebben. Vaak zien we dat de bruinmutant vlekkerig is, vooral in de vleugelpennen. Dit komt vaak door blootstelling aan direct zonlicht, dit is een kleurfout. Het streven is een zo diep mogelijke en warme bruine kleur. De borstkleur moet egaal zijn. De tekening velden moeten duidelijk aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Agaat</p>	<p>De kleur van de agaat ontstaat door een zeer sterke reductie van het phaeomelanine, het zwart eumelanine wordt niet aan getast. Een bruine waas in de zwartgrijze kleurvelden is een kleurfout. Vaak zien we dat het phaeomelanine niet volledig is gereduceerd zodat deze kleurfout vrij veel voorkomt. Er moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en egaliteit van de kleur, alsmede op de karakteristieke vinktekening. Het streven is een zo helder mogelijke agaat, toch moeten we voorlopig dit nog met enige soepelheid beoordelen.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Bruin-agaat</p>	<p>Bij de bruin-agaat moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit, vooral de vleugel- en staartpennen zijn vaak erg donker ten opzichte van het lichaam. De tekening moet goed en duidelijk aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

Kleurstandaard Vink pop:

Kleurslag	Pastel	Pastel bruin	Pastel agaat	Pastel bruin-agaat
Kleur				
Voorhoofd, schedel en nek	Grijsbruin	Bruingrijs	Beigegrijs	Beige
Wangen en keelstreek	Beige, met grijze waas	Iets lichter bruingrijs	Iets lichter beigegrijs	Crèmekleurig
Borst, flanken en dijen.	Beige	Beigebruin	Beigegrijs	Licht beigebruin
Onderbuik	Gebroken wit	Wit	Wit	Gebroken wit
Aarsstreek	Gebroken wit, met lichtbeige waas	Gebroken wit	Wit	
Rugdek / mantel	Grijs, met olijfbruin waas	Grauwbruin	Licht beigegrijs	Crème
Onderrug en stuit	Olijfgroen	Oker groen geel	Licht olijfgroen, met grijze waas	Crème geel
Hand- en armpennen Duimveertjes en grote vleugeldekveren.	Donkergrijs	Lichtbruin	Opgebleekt grijs	Crème
Kleine vleugeldekveren en schouders	Olijfgroen	Bruin	Licht olijfgroen	Beigebruin
Staartpennen	Grijs	Lichtbruin	Lichtgrijs	Beigebruin
Bovenstaart dekveren	Bruinachtig donkergrijs	Beige	Lichtgrijs	Beigebruin
Onderstaart dekveren	Wit, met een grijze waas	Wit	Wit	Wit, met een crème waas
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornkleurig	Lichtbruin	Lichtgrijs	Hoornkleurig
Snavel	Licht hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin	Roodbruin
Pupil	Zwart	Zwart	Zwart	Bruin
Tekeningkleur				
Wenkbrauwstreep	Licht beigegrijs	Licht beigebruin	Wit	Lichtcrème
Onderste deel stuit	Zwartgrijs	Bruin	Grijs	Licht beigebruin
Fijne lengtestreepjes				
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Lichtgeel	Geelbruin	Bleekgeel	Bleekgeel
Vleugelband	Wit, met gele waas	Crèmewit, met gele waas	Wit, met gele waas	Wit, met gele waas
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Lichtbruin	Gebroken wit	Wit	Witachtig
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Gebroken wit	Gebroken wit	Wit	Witachtig
Onderstaartspiegel	Wit, met licht bruinachtige waas	Wit, met licht bruinachtige waas	Gebroken wit	Gebroken wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink pop:

<p>Pastel</p>	<p>Bij pastellen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst en het rug-/vleugeldek. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. De vleugel- en staartpennen moeten gereduceerd zijn. De ideale pastel is voor 40 tot 60% egaal gereduceerd. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Het zwart van de wildkleur moet nu grijs zijn, door het lichtere onderdons is de borstkleur ook lichter van kleur.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel bruin</p>	<p>De bruin –pastellen moeten egaal van kleur zijn, de vleugel- en staartpennen moeten opgebleekt zijn maar nog wel bruin van kleur. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn. Ten opzichte van de bruin-agaat is de pastel-bruine wat harder van kleur. De opgebleekte vleugel- en staartpennen zijn kenmerkende verschillen, alsook de poot- en nagelkleur welke bij de pastelfactor nog iets bruin tonen en bij de bruin-agaat hoornkleurig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel agaat</p>	<p>De pastel-agaat moet egaal van kleur zijn, de vleugel- en staartpennen moeten op gebleekt zijn maar nog wel grijs van kleur. Vaak zien we dat deze vogels op het rug- en vleugeldek vlekkerig zijn, dit is een kleurfout. Bij deze kleurslag is een bruine waas, in welk veerveld dan ook, een kleurfout. De tekeningvelden moeten duidelijk aanwezig zijn.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Pastel bruin-agaat</p>	<p>Bij de pastel bruin-agaat moet goed gelet worden op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit, vooral de vleugel- en staartpennen moeten voldoende gereduceerd zijn. Vaak zien we erg donkere pennen ten opzichte van het lichaam. De tekening moet goed en duidelijk aanwezig zijn. De ideale pastel bruin-agaat is voor 40 tot 60% gereduceerd.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink pop:

Kleurslag	Opaal	Bruin opaal	Agaat opaal
Kleur			
Schedel, nek en achterhoofd	Grijs	Lichtgeel, met crème waas	Lichtgeel
Wangen, hals en keel	Lichtgrijs	Lichtgeel, met crème waas	Lichtgeel
Borst, flanken en dijen	Licht beige grijs	Lichtcrème / beige, met gele waas	Crème, met gele waas
Onderbuik en aarsstreek.	Gebroken wit	Wit, met beige waas	Wit
Rugdek / mantel	Geel/groen met grijze waas	Ivoorkleur, met crème waas	Lichtgeel
Onderrug en stuit	Grauwgroen	Geel	Geel
Hand- en armpennen. Duimveertjes en grote vleugeldekveren.	Lichtgrijs	Lichtcrème	Lichtgrijs
Kleine vleugeldekveren en schouwers	Matgrijs, Lichtgrijs	Crème	Lichtgrijs
Staartpennen	Grijs	Lichtcrème	Lichtgrijs
Staart onderzijde	Donkergrijs	Beige	Lichtgrijs
Bovenstaartdekveren	Blauwgrijs	Lichtbeige	Grijs
Onderstaartdekveren	Grijswit	Wit	Wit
Poten	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	vleeskleurig	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Snavel	Grauwachtig vleeskleurig	Hoornkleurig, ondersnavel iets lichter	Vleeskleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Zwart
Tekeningkleur			
Wenkbrauwstreep	Lichtbeige grijs	N.v.t.	N.v.t.
Onderste deel stuit	Grijs	Beige	Lichtgrijs
Fijne lengtestreepjes			
Buitenvlag van de hand- en armpennen omzoming	Witgrijs	Witbeige	Wit
Vleugelband	Crèmewit, met gele waas	Crème, wit met gele waas	Crème, wit met gele waas
Vleugelschild	Wit, met crème waas	Wit, met crème waas	Wit, met crème waas
Vleugelspiegel	Wit	Wit, met crème waas	Wit
Bovenstaartdekveren omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witgrijs
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Witgrijs	Witbeige	Witgrijs
Onderstaartspiegel	Wit, met bruinachtige waas	Wit, met bruinachtige waas	Gebroken wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink pop:

<p>Opaal</p>	<p>Bij opalen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaalmutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en/of krullen. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweektechniek dit probleem wordt verbeterd. De tekening moet duidelijk aanwezig zijn. Opalen zijn direct te herkennen aan de donkere onderstaart en de lichte bovenstaart ten opzichte van een erg lichte pastel.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur.</p>
<p>Bruin opaal</p>	<p>Bij opalen zien we vaak een vlekkerige kleur, dit geldt vooral voor de borst. Gestreefd moet worden naar een egale kleur. Onder invloed van de opaalmutatie treedt ook een structuurverandering van de bevedering op, waardoor deze vaak gaat pluizen en /of krullen dit komt overigens bij de bruin, opalen minder voor doordat de bevedering zachter is. Dit moet zwaar bestraft worden, zodat door de juiste kweektechniek dit probleem wordt verbeterd. De vleugelschilden ontbreken bij deze kleurslag.</p> <p>Verder gelijk aan de wildkleur en opaal.</p>
<p>Agaat opaal,</p>	<p>Deze kleuren bestaan wel maar er zijn nog niet veel vogels van voorhanden zodat er nog geen keurtechnische omschrijving van deze vogels te maken is. Opvallend is dat de dominant pastel vinken zo bruin van kleur zijn, dat ze veel op bruine vinken lijken.</p>

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Vink pop

Kleurslag	Dominant EF pastel	Dominant EF pastel bruin	Dominant EF pastel agaat
Kleur			
Schedel en achterhoofd	Beigebruin	Lichtbruin	Licht grijs
Wangen en hals	Crème	Beigebruin	Crème
Nek	Beigebruin	Lichtbruin	Licht grijsblauw
Borst, buik, flanken, dijnen en aarsstreek.	Beige	Crème	Crème
Rugdek / mantel	Beige	Crème	Beige
Onderrug en stuit	Geelgroen	Groengeel	Lichtgroen
Hand- en armpennen. Middelste en grote vleugeldek veren.	Grijs met witte omzoming	Beigebruin	Licht grijs met witte omzoming
Kleine vleugeldekveren en schouders	Grijs met beige omzoming	Beige met witte omzoming	Beige
Staart bovenzijde	Grijs met licht omzoming	Crème	Lichtgrijs
Staart onderzijde	Wit	Wit	wit
Bovenstaartdekveren	Grijs met licht omzoming	Lichtbeige	Lichtgrijs
Onderstaartdekveren	Grijs	Crème	Lichtgrijs
Poten	Licht grijs	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Lichtgrijs	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Snavel	Grijs	Licht hoornkleurig	Licht hoornkleurig
Ogen	Donkerbruin	Donkerbruin	Donkerbruin
Pupil	Zwart	Bruin	Zwart
Tekeningkleur			
Vleugelband	Wit	Wit	Wit
Vleugelschild	Wit	Wit	Wit
Vleugelspiegel	Wit	Wit	Wit
Bovenstaart dekveren omzoming	Wit	Wit	Wit
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Licht beige	Licht bruin	Wit
Onderstaartspiegel	wit	Wit	Wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen vink pop:

Dominant EF pastel	DE EF pastel is een beige vogel met een vrij sterk opgebleekt vleugel en staartdek met een donkere omzoming. De kop en mantel bleken bijna niet op.
Dominant EF pastel bruin	De EF pastel bruin is een vogel die sterk is opgebleekt in vleugel en staartdek met een donkere omzoming. De kop en mantel bleken bijna niet op.
Dominant EF pastel agaath	De EF pastel agaath is een vogel die sterk is opgebleekt in vleugel en staartdek met een donkere omzoming. De kop en mantel bleken bijna niet op.

[Terug naar index](#)

Keep (*Fringilla montifringilla*)

Het verspreidingsgebied van de keep is geheel Europa, uitgezonderd het zuiden van Italië, Zuid-Griekenland en Kreta. Is minder talrijk dan zijn soortgenoot de vink (*Fringilla coelebs*). In Nederland zeer zeldzame broedvogel, wel talrijke wintergasten. In "invasiejaren" worden zwermen van tientallen-, zelfs honderden vogels aangetroffen in streken met beukenbossen.

Ondersoorten

De keep, *Fringilla montifringilla*, kent geen ondersoorten. Wel is er verwantschap met de vink *Fringilla c. coelebs*.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Keep is naast het eumelanine en het phaemelanine ook rood- en geel carotenoïde te vinden. Bij de keep treft men twee mutanten aan, de agaatmutatie en de bruinmutatie. Gebleken is echter dat de mutaties middels transmutatie vanuit de vink zijn overgebracht naar de keep, waardoor de flank- en koptekening niet aan de eisen voor de keep voldoen. Het feit is verder dat de F4 generatie tot op heden onvruchtbaar blijkt te zijn. In de F4 generatie zijn echter nog vinkkenmerken zichtbaar. Er is dan ook besloten de mutanten niet op te nemen in deze standaardomschrijving. Worden er toch mutanten van de keep aangeboden voor de keuring dan dient men er goed op te letten dat alle kenmerken van de keep duidelijk aanwezig moeten zijn.

Fysieke standaard

Formaat: De keep is ± 15 cm. lang. Gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model: De keep is een volslanke vogel met korte gevorkte staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een bijna rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal t.o.v. de schedel. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Houding: De keep moet fier opgericht en rustig op stok te zitten. De Keep is wel schuw van aard, hiermee kan men tijdens de keuring rekening houden. Het lichaam

dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie: Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten: De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat: [Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel: De snavelvorm is vrij puntig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering: Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. De staart heeft een duidelijk gevorkt model.

Tekeningpatroon

De tekeningonderdelen van de Keep zijn:

- Bij de man; de kop, deze is in het winterkleed geheel zwart, grijsbruin gezoomd.
- Bovenschedel bij de man en pop gezoomd.
- Wangen zijn gezoomd.
- Wenkbrauwstreep.
- Twee rijen stippen op de flanken.
- Mantel is geschubd, de totale mantel vormt een grote V.
- Buitenvlag van de hand- en armpennen zijn gezoomd.
- Middelste vleugeldekveren vormen het vleugelschild.
- Toppen van de grote vleugeldekveren vormen de vleugelstreek.
- Buitenvlaggen van de handpennen, behoudens de buitenste drie, vormen de vleugelspiegel.
- Buitenvlaggen van de staartpennen tonen een omzoming.
- Binnenvlaggen op de onderzijde van de staartpennen vormen een spiegel

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Keep man en pop:

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur		
Schedel en achterhoofd	Diep glanzend zwart in de winter, minder diep zwart en grijsbruin gezoomd	Bruingrijs
Wangen en hals	Glanzend zwart	Beigegrijs
Nek en hals	N.v.t.	Lichtgrijs
Keel	Oranjebruin	Opgebleekt oranjebruin
Borst,	Egaal oranjebruin	Egaal licht oranjebruin
Buik en aarsstreek	Wit	Wit
Flanken	Licht oranjebruin	Vaal oranjebruin
Rugdek / mantel	Zwartgrijs, zwart bruin in de winter	Bruin, in de winter bruingrijs
Stuit	Wit	Wit
Hand- en armpennen	Zwartbruin	Donkerbruin
Grote vleugeldeken	Zwart	Donkerbruin
Kleine vleugeldeken en schouders	Oranjebruin	Licht oranjebruin
Staartpennen	Zwart	Donkerbruin
Bovenstaartdeken	Zwart	Bruingrijs
Onderstaartdeken	Wit, met oranjebruine waas	Wit, met oranjebruine waas
Poten	Donker vleeskleurig, in de winter geelbruin	Donker vleeskleurig, in de winter iets lichter
Nagels	Zwart	Zwart
Snavel	Zwart. In de winter wasgeel, met zwart puntje	Wasgeel, met zwartpuntje. Bovensnavel iets donkerder
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / Zwart
Tekeningkleur		
Gehele kop in winterkleed omzoomd	Grijsbruin	N.v.t.
Bovenschedel gezoomd	N.v.t.	Beigebuin
Wangen gezoomd	N.v.t.	Lichtbeige
Wenkbrauwstreep	Bruin	Zwartbruin
Flanken, twee rijen stiptekening	Mat zwart	Opgebleekt zwart
De mantel geschubd omzoomd, de hele mantel heeft de vorm van een V	Grijs	Grijszwart
Buitenvlag hand- en armpennen omzoomd	Citroengeel	Citroengeel
De middelste vleugeldeken	Helder wit, deze vormen het vleugelschild	Wit, deze vormen het vleugelschild
Toppen grote vleugeldeken	Crèmewit, deze vormen een vleugelstreek	Crèmewit, deze vormen een vleugelstreek
Buitenvlag handpennen behalve de drie buitenste	Een kleine witte vlek vormt de witte vleugelspiegel	Een kleine witte vlek vormt de witte vleugelspiegel
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Geelbruin	Geelbruin
Op de binnenvlag aan de onderzijde staart	Een langwerpige wit zilveren vlek	Een langwerpige wit zilveren vlek

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Keep man en pop:

Wildkleur	<p>Hoewel de keep een vrij schuwe vogel is, moet hij naar behoren te beoordelen zijn. Erg onrustige vogels dienen dan ook gestraft te worden bij houding. Zoals bij meerdere Europese soorten is er een duidelijk verschil in zomer- en winterkleed bij de keep. Hier dient ook rekening mee te worden gehouden. Wel geniet de diepst gekleurde de voorkeur.</p> <p>Veel voorkomende fouten zijn;</p> <ul style="list-style-type: none">• Borstkleur erg bleek, mat, dof of vlekkelig.• Tweekleurige poten.• Witte/zwarte vlek net onder de snavel.• Koptekening onregelmatig of onderbroken.• Ook zien we vaak bleke vlekken tussen de snavel en de ogen.• De kleurafscheidingsen moeten strak en mogen niet getand zijn.• De vleugeltekening-/spiegels moeten zo helder mogelijk zijn en goed zichtbaar.• De flankstippen mogen niet in elkaar overvloeien.• De vleugel- en staart tekening is bij de pop duidelijk minder sprekend, dan bij de man.• De kleur afscheidingsen op de kop moeten strak afgetekend zijn. <p>Wanneer we een mutant van de keep, te keuren krijgen dienen we er goed op te letten dat alle raskenmerken van de keep duidelijk aanwezig zijn. De mutatie is vaak via transmutatie vanuit de vink, waardoor de flank- en koptekening niet aan de specifieke eisen zoals omschreven voor de keep voldoen. Vooralsnog zijn er geen zuivere keep mutanten bekend, vandaar dat die ook niet op genomen zijn in deze standaard.</p>
------------------	--

[Terug naar index](#)

Kruisbek (*Loxia*)

De kruisbek heeft als verspreidingsgebied Europa, Azië en Noord-Amerika. Ook de tropen werden gekoloniseerd, zoals de dennenbossen in Indo-China (Vietnam), de Filippijnen en Midden-Amerika (Nicaragua en Honduras). Doordat kruisbekken alleen daar broeden waar naaldbossen zijn, zijn er op veel plaatsen geïsoleerde populaties zoals bijvoorbeeld in Spanje en Algerije. Volksnamen voor de kruisbek zijn: Christusvogel, kruisvogel en minipapegaai. Bij het uitkomen uit het ei heeft een Kruisbek nog een "normale" snavelvorm. De snavelhelften kruisen elkaar pas tijdens het opgroeien, op een leeftijd van 3 tot 4 weken en het kruisen kan zal wel links als rechts zijn

De grote kruisbek, (*Loxia pityopsittarus*)

De grote kruisbek heeft als verspreidingsgebied Noord-Europa en is een zeldzame "zwerfvogel" in zuidelijke landen. Bij het uitkomen uit het ei heeft een grote kruisbek nog een "normale" snavelvorm. De snavelhelften kruisen elkaar pas tijdens het opgroeien, op een leeftijd van 3 tot 4 weken en het kruisen kan zal wel links als rechts zijn.

Witband kruisbek (*Loxia leucoptera*)

De witband kruisbek heeft als verspreidingsgebied: broedvogel vanaf noordoostelijk Siberië, naar het westen tot Arkhangel en Noord Scandinavië. Is een zeldzame wintergast in Nederland.

De Schotse kruisbek, (*Loxia scotica*)

De Schotse kruisbek kan gezien worden als een zelfstandige soort en niet als een overgangsvorm tussen de kruisbek en de grote kruisbek. In het veld is de soort nauwelijks te onderscheiden van de gewone kruisbek alleen kop en snavel vorm wijken af.

[Terug naar index](#)

Ondersoorten

Gewone kruisbek:

- *L. c. curvirostra* Noord Europa en Azië en de ondersoorten:
- *L. c. altaiensis* Vanaf noordgrens Europa tot aan oostkust Siberië.
- *L. c. balearica* Balearen.
- *L. c. bendirei* Canada en westelijk en zuidelijk Amerika.
- *L. c. benti* Californië.
- *L. c. grinnellii* Zuidelijk en westelijk Amerika.
- *L. c. guillemardi* Cyprus.
- *L. c. himalayensis* Birma, China en de Himalaya.
- *L. c. corisicana* Corsica.
- *L. c. japonica* Azië.
- *L. c. luzoniensis* Luzon.
- *L. c. meridionalis* Anam.
- *L. c. matiae* Krim.
- *L. c. mesamericana* Centraal Amerika.
- *L. c. minor* California.
- *L. c. poliogyna* Noorden van Afrika.
- *L. c. pusilla* Noordelijk en oostelijk Amerika.
- *L. c. strichlandi* Centraal Amerika.

Grote kruisbek:

- *L. p. pityopsittacus* Noordelijke streken van Europa en Rusland.

Witbandkruisbek:

- *L. l. leucoptera* Noord-Amerikaans halfvond tot Newfoundland met de ondersoorten:
- *L. l. bifasciata* Noord-Zweden, Finland tot Oost Siberië.
- *L. l. megaplaga* Dominicaanse Republiek en Haïti.

Schotse kruisbek:

- *L. s. scotica* Schotse hooglanden in de omgeving van Deeside, Moray en de Great Glen.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van alle soorten kruisbekken is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood- en geel carotenoïde te vinden. Verder bezit de poppen ook een blauwstructuur in de bevedering. Van de kruisbek en grote kruisbek zijn tot op heden geen mutaties bekend. Van de witband kruisbek is een pastel en topaas mutant opgetreden. De gegevens hierover zijn op dit moment onvoldoende om tot uitvoerige beschrijving over te gaan.

Fysieke standaard:

Formaat:

Kruisbek is ± 15-17 cm. lang, **Grote Kruisbek** is ± 16- 18 cm. lang, **Schotse Kruisbek** is 16- 17 cm lang en **Witband Kruisbek** is ± 14,5 -16 cm. lang. Bij alle soorten is dit gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

Kruisbek is een robuuste geblokte vogel, met een korte gevorkte staart. Van opzij gezien moet de borst- / buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug is vanaf de nek tot en met de staart iets gebogen met een lichte nekinval. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Grote Kruisbek is in het geheel nog forser dan de "gewone" kruisbek, vooral de kop is forser en de snavel is hoger en breder. Verder komt de grote kruisbek qua model overeen met de kruisbek.

Witband Kruisbek is een robuuste geblokte vogel met korte gevorkte staart. Verder komt ook de witband kruisbek qua model overeen met de kruisbek.

Schotse Kruisbek is een robuuste vogel met een afgeplatte schedel die ongeveer 0,5 cm boven de zware snavel uitsteekt en een dikke nek. Verder komt de Schotse kruisbek overeen met de gewone kruisbek.

Houding:

Alle kruisbeksoorten dienen rustig en fier op stok te zitten. De stand van het lichaam ten opzichte van het horizontaal is ongeveer 45°, rechtop en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat [Zie vogelindex NBvV website](#)

Snavel:

De snavelvorm van kruisbek en witband kruisbek is volledig gekruist. De bovensnavel is iets langer. De ondersnavel kan zowel links als rechts ten opzichte van de bovensnavel kruisen. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

De snavelvorm van de grote kruisbek is ten opzichte van de "gewone" kruisbek breder en ronder van vorm en heeft een hoogte van ± 15 à 18mm.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden door alle kruisbeksoorten. De staart heeft een duidelijk gevorkt model.

Tekeningpatroon:

De tekeningonderdelen van de kruisbeksoorten zijn:

- De snavelbevedering.
- Oogstreep.
- Een halve rand onder het oog.
- Fijne streepjes op mantel, rugdek en flank.
- Gehamerde tekening op de borst tot het onderlijf.
- De buitenvlag, binnenvlag en zoom van de pennen.
- Gezoomde middelste en kleine vleugeldekveren.
- Omzoming op de buitenvlaggen van de staartpennen.
- Pijlvormige tekening op de onderstaartveren

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Kruisbek man:

Kleurlag	Gewone Kruisbek	Grote Kruisbek	Schotse Kruisbek	Witband Kruisbek
Kleur				
Schedel en achterhoofd	Scharlakenrood.	Steenrood.	Scharlakenrood.	Rood, onder de snavel iets lichter
Wangen en hals	Iets lichter scharlakenrood.	Iets lichter steenrood.	Iets lichter Scharlakenrood.	Rood.
Oorstreek	Scharlakenrood.	Steenrood, met grijze waas.	Scharlakenrood, met grijze waas.	Rood.
Nek	Scharlakenrood.	Steenrood.	Scharlakenrood.	Rood.
Borst, buik. Flanken.	Rood met bruine waas. Bruinrood	Bleek steenrood. Lichtgrijs, op roodbruine ondergrond.	Bleek roodbruin. Lichtgrijs, op roodbruine ondergrond.	Oranjerood. Oranjerood.
Dijen, aarsstreek.	Grauw wit	Gebroken wit, met grijze waas.	Gebroken wit, met grijze waas.	Gebroken wit.
Rugdek / mantel	Rood, met bruine waas.	Steenrood, met bruine waas.	Rood met bruine waas.	Rood, t iets bruine waas.
Onderrug, stuit	Scharlakenrood.	Oranjerood, met bruine waas.	Scharlakenrood, met bruine waas.	Rood.
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldekveren.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Kleine vleugeldek veren	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Staart bovenzijde	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Staart onderzijde	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Onderstaartdekveren	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Poten	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwartbruin.
Nagels	Donkerbruin tot zwart.	Zwart.	Zwart .	Zwart.
Snavel	Donker hoornkleurig, volledig gekruist, bovensnavel iets langer.	Donker Hoornkleurig, met zwartbruine punt. Volledig gekruist.	Donker Hoornkleurig, volledig gekruist.	Hoornkleurig, met iets donkere punt. Volledig gekruist.
Ogen, pupil	Donkerbruin, pupil zwart	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekeningkleur				
Wangen hoefijzervormige tekening	Bruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwartgrijs.
Snavelbevedering	Crème.	Crème, met donkerbruine rand.	Crème.	Crème.
Oogstreep	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Onder het oog, een halve rand	Wit.	Wit.	Wit.	Gebroken wit.
Op mantel en rugdek, fijne streepjes	Bruingrijs omzoomd	Bruin grijs omzoomt.	Bruin grijs omzoomt.	Bruin.
Flanken, fijne streepjes Borst tot onderlijf gehamerde tekening	Bruingrijs. Lichtgrijs.	Bruin. Lichtgrijs.	Bruin. Lichtgrijs.	Bruin. Lichtgrijs.
Buitenvlag slagpennen	Rood, met iets bruine waas.	Lichtgeel, met roze waas.	Rood, met iets bruine waas.	Gebroken wit.
Binnenvlag en eindzoom	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Middelste en kleine dekveren gezoomd	Roodachtig.	Licht geel, met roze waas.	Roodachtig.	De toppen zijn wit, hierdoor ontstaat de witte band.
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Oranjebruin.	Crème.	Oranjebruin.	Crème.
Onderstaartveren pijlvormige tekening	Grijsbruin, een V tekening vormend.	Grijsbruin, een V tekening vormend.	Grijsbruin, een V tekening vormend.	Grijsbruin, een V tekening vormend.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Kruisbek pop:

Kleurslag	Gewone kruisbek	Grote kruisbek	Schotse Kruisbek	Witband kruisbek
Kleur:				
Schedel en achterhoofd	Olijfgroen.	Geelgroen.	Olijfgroen.	Licht geelgroen, lichtgrijs bewaasd.
Wangen en hals	Olijfgroen grijs bewaasd.	Geelgroen grijs bewaasd.	Olijfgroen grijs bewaasd.	Bruin, lichtgrijs bewaasd.
Oorstreek	Olijfgroen grijs bewaasd.	Geelgroen grijs bewaasd.	Olijfgroen grijs bewaasd.	Bruin, lichtgrijs bewaasd.
Nek	Olijfgroen.	Geelgroen grijs bewaasd.	Olijfgroen grijs bewaasd.	Licht geelgroen.
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Geelgroen grijs bewaasd. Grijs met groengele waas. Gruuwwit.	Geelgroen grijs bewaasd. Licht grijs, met groene waas. Gebroken wit.	Geelgroen grijs bewaasd. Licht grijs, met groene waas. Gebroken wit.	Bleek geelgroen. Bleek geelgroen, met grijze waas Crèmewit.
Rugdek/mantel	Olijfgroen, met grijze waas.	Geelgroen, met iets grijze waas.	Olijf groen, met iets grijze waas.	Geelgroen.
Onderrug, stuit	Olijfgroen.	Geelgroen.	Olijfgroen.	Geelgroen.
Hand-, armpennen, middelste, grote vleugeldek veren.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donker bruin.
Kleine vleugeldekveren	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Staart bovenzijde	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Staart onderzijde	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Bovenstaartdekveren	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Onderstaartdekveren	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Poten	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwartbruin.
Nagels	Donkerbruin tot zwart.	Zwart.	Zwart.	Zwart.
Snavel	Donker hoornkleurig, volledig gekruid, bovensnavel iets langer.	Donker hoornkleurig, met zwartbruine punt. Volledig gekruist.	Donker hoornkleurig, volledig gekruid.	Hoornkleurig, iets donkerder aan de punt. Volledig gekruist.
Ogen, pupil	Donkerbruin. Zwart.	Donkerbruin. Zwart.	Donkerbruin. Zwart.	Donkerbruin. Zwart.
Tekeningkleur:				
Wangen hoefijzervormige tekening	Donkerbruin.	Bruin.	Donkerbruin.	Bruin.
Op de schedel korte breedtestreepjes	Donkerbruin.	Bruin.	Donkerbruin.	Bruingrijs omzoomt.
Oogstreep	Donkerbruin.	Bruin.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Onder het oog een halve rand	Wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Op mantel en rugdek fijne streepjes	Bruin.	Bruin grijs omzoomt.	Bruin grijs omzoomt.	Bruin.
Flanken fijne streepjes Borst tot onderlijf gehamerde tekening	Bruin. Gehamerde tekening bruin.	Bruin. Door de grijze waas ontstaat een gehamerde bruine tekening.	Bruin. Door de grijze waas ontstaat een gehamerde bruine tekening.	Beigebruin. Gehamerde tekening bruin.
Buitenvlag slagpennen	Geelgroen, met iets bruine waas.	Geelgroen, met iets bruine waas.	Geelgroen, met iets bruine waas.	Gebroken wit.
Binnenvlag en eindzoom	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Middelste en kleine dekveren gezoomd	Geelgroen.	Licht geelgroen.	Geelgroen.	De toppen zijn wit, hierdoor ontstaat de witte band.
Buitenvlaggen staart pennen omzoming	Geelgroen.	Crème.	Geelgroen.	Crème.
Onderstaartveren pijlvormige tekening.	Bruin, een V tekening vormend.	Bruin, een V tekening vormend.	Bruin, een V tekening vormend.	Bruin, een V tekening vormend

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kruisbek man en pop:

Kruisbek	<p>Jonge kruisbekken welke nog niet op kleur zijn, zijn lichtbruin van kleur en bezitten over de gehele bevedering lengtestreepjes.</p> <p>Man: Vaak zien we dat de mannen kleurverlies lijden. Dit moet met enige soepelheid beoordeeld worden. De diepst gekleurde geniet echter wel de voorkeur. Egaliteit is een eerste vereiste. Wanneer de kop en/of borst vlekkerig is, wordt dit bestraft bij kleur.</p> <p>Pop: Bij de pop moeten we er speciaal op letten dat het vleugeldek en mantel niet overheersend bruin worden. Dit is een kleurfout. Ook mag de borstkleur niet erg flets en vlekkerig van kleur worden.</p> <p>Beiden: Moeten vol van model zijn. Regelmatig zien we erg smalle vogels. Er dient ook op gelet te worden, dat de onderstaarttekening niet is onderbroken en de flanktekening aanwezig is. Afgebroken snavelpunten worden met minimaal één punt bestraft bij de rubriek snavel. Dit naar gelang de ernst van de fout.</p>
Grote Kruisbek	<p>Jonge grote kruisbekken welke nog niet op kleur zijn, zijn lichtbruin van kleur en bezitten over de gehele bevedering lengtestreepjes.</p> <p>Man: Bij de man moet men er speciaal op letten dat de borst- en kopkleur niet vlekkerig is. Ook mag de mantel niet overheersend grijs bewaasd zijn.</p> <p>Pop: Bij de pop moet er op gelet worden dat de bruine waas op de mantel niet gaat overheersen. Ook de borst- en kopkleur dienen egaal te zijn.</p> <p>Beiden: Ondanks dat de tekening zwakker is dan bij de "gewone" kruisbek, moet hij nog wel scherp van vorm zijn. Verder gelijk aan de kruisbek.</p>
Schotse kruisbek	<p>Bij de Schotse kruisbek is de snavel duidelijk groter, forser en hoger van opbouw dan die van de gewone kruisbek.</p> <p>Jonge Schotse Kruisbekken welke nog niet op kleur zijn, zijn lichtbruin van kleur en bezitten over de gehele bevedering lengtestreepjes.</p> <p>Man: Bij de man moet men er speciaal op letten dat de borst en kopkleur niet vlekkerig is. Ook mag de mantel niet overheersend grijs bewaasd zijn.</p> <p>Pop: Bij de pop moet er op gelet worden dat de bruine waas op de mantel niet gaat overheersen. Ook de borst en kopkleur dienen egaal te zijn.</p> <p>Beiden: Ondanks dat de tekening zwakker is dan bij de "gewone" kruisbek, moet hij nog wel scherp van vorm zijn. Verder gelijk aan de kruisbek.</p>
Witband Kruisbek	<p>Bij de witband kruisbek moet er speciaal op gelet worden, dat de witte vleugelbanden vrij zijn van bruine of rode aanslag. De rode aanslag in de witte vleugelbanden is een kleurfout.</p> <p>Bij jonge witband kruisbekken zijn de toppen van de vleugeldek veren beigebruin bij 2^e jaar vogels zijn de toppen wit.</p> <p>Verder gelijk aan "gewone" en grote kruisbek.</p> <p>Van de witband kruisbek zijn enkele mutaties, pastel- en een topaasmutant, bekend.</p> <p>Daar er nog maar heel weinig van deze mutanten zijn nemen we ze nog niet op in de standaard.</p>

[Terug naar index](#)

Haakbek (*Pinicola enucleator*)

De haakbek heeft als verspreidingsgebied het midden en noorden van de Scandinavische landen, Siberië, China, Japan en het noordoosten van de Verenigde Staten, Alaska en Canada. De haakbek broedt in de minder dichte naaldbossen en gemengde bossen in Noord- en Oost Europa en Noord-Amerika. Tijdens hun zoektochten naar voedsel vormen ze vaak grote troepen. Ze blijven meestal ook in de winter in hun broedgebied.

Ondersoorten

Naast de nominaatvorm van de haakbek, *Pinicola enucleator*, die voorkomt in het midden en noorden van Scandinavië tot in Siberië, kent men de volgende ondersoorten.

<i>P. e. enucleator</i>	Noorden van Noorwegen, Zweden, Finland en Rusland.
<i>P. e. pacatusa</i>	Siberië, Altai, Noord-Mongolië, Oessoen en Noord-Mantjoerije.
<i>P. e. kamtschaikensis</i>	Siberië van het uiterste oosten tot aan de zee van Ochots en Kamtjaka.
<i>P. e. sakhalinensis</i>	Koerilen, Sachalin en Hokkaido.
<i>P. e. alasckensis</i>	Alaska en de eilanden uit de Beringstraat.
<i>P. e. leucurusa</i>	Noord-Canada van Newfoundland tot Alaska.
<i>P. e. eschatosusa</i>	Oost-Canada, de eilanden van Newfoundland en van Quebec.
<i>P. e. carljottae</i>	West-Canada, eiland Vancouver, Brits-Columbia.
<i>P. e. flammulosa</i>	Kodiak eilanden, Zuid-Alaska.
<i>P. e. montanusa</i>	Rotsgebergte van de USA.
<i>P. e. californicusa</i>	California.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de haakbek is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood- en geel carotenoïde te vinden. Verder bezit de pop haakbek ook een blauwstructuur in de bevedering. Van de haakbek zijn tot op heden geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat: De haakbek is ± 19-22cm. lang, ongeveer de grootte van een spreeuw, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model: De haakbek is een gedrongen vrij zware vogel, met een vrij lange staart. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst

vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat het is uitgezakt. De rug is vanaf de nek tot en met de staart iets gebogen met een lichte nekinval. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding: Een haakbek dient rustig op stok te zitten. De stand van het lichaam ten opzichte van het horizontaal is ongeveer 45°, iets doorgezakt en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak tegen de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie: Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten: De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat: Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel: De vrij zware, korte en iets gebogen bovensnavel is iets gehaakt. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering: Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. De staart heeft een duidelijk gevorkt model.

Tekeningpatroon:

De tekeningonderdelen van de haakbek zijn:

- De gehamerde schedel.
- Band boven de bovensnavel.
- Teugelstreep.
- Kin.
- Hamertekening op borst en buik.
- Schubtekening op de mantel.
- Lengtestreepjes op de stuit.
- Buitenvlag van de slagpennen.
- Omzoming kleine vleugeldekveren en armpennen.
- Toppen van de vleugeldekveren, waardoor de vleugelbanden ontstaan.
- Omzoming onderstaartdekveren.
- Buitenvlag staartpennen.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Haakbek man en pop:

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur:		
Schedel en achterhoofd	Scharlakenrood.	Okergeel.
Wangen en hals	Scharlakenrood.	Okergeel.
Oorstreek	Scharlakenrood.	Okergeel.
Nek	Iets donkerder scharlakenrood.	Iets donkerder okergeel.
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Dieprood met lichte omzoming, overgaand in asgrijs. Scharlakenrood onder de vleugels grijs. Asgrijs.	Okergeel, iets lichter dan de kopkleur overgaand in grijs. Grijs. Grijs.
Rugdek/mantel	Scharlaken rood.	Okergeel.
Onderrug, stuit	Diep rozerood, op grijze onder grond.	Grijs, met lichte okergele waas.
Hand- en armpennen. Middelste en grote vleugeldekveren.	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Kleine vleugeldekveren en schouders	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Staart bovenzijde	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Staart onderzijde	Grauwgrijs.	Grauwgrijs.
Bovenstaartdekveren	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Onderstaartdekveren	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.
Poten	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Nagels	Donkerbruin tot zwart.	Donkerbruin tot zwart.
Snavel	Zwartbruin haakje aan bovensnavel. Ondersnavel iets lichter.	Zwartbruin haakje aan bovensnavel. Ondersnavel iets lichter.
Ogen Pupil	Donkerbruin. Zwart.	Donkerbruin. Zwart.
Tekeningkleur:		
Schedel, gehamerde tekening	Zwartbruin en een smal rood bandje bij de bovensnavel.	Zwartbruin.
Snorharen	Zwartgrijs.	Grijs.
Teugelstreep, gaat over in kleur achter oog	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Kin	Zwartgrijs.	Zwartgrijs.
Borst en buik	Grijze gehamerde tekening.	Grijze gehamerde tekening.
Op mantel schubtekening	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Mantelveren omzoming	Zwartbruin.	Zwartbruin.
Stuit	Donkergrijze lengtestreepjes.	Donkergrijze lengtestreepjes.
Buitenvlag slagpennen omzoming	Roodbeige.	Okerbeige.
Toppen van de kleine vleugeldekveren	Wit, met een rode gloed.	Wit.
Armpennen een brede omzoming	Wit.	Wit.
Toppen vleugeldekveren	Gebroken wit, daardoor ontstaan twee witte vleugelbanden.	Gebroken wit, daardoor ontstaan twee witte vleugelbanden.
Onderstaartveren omzoming	Grijs, waardoor een V tekening ontstaat.	Grijs, waardoor een V tekening ontstaat.
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Lichtbeige.	Lichtbeige.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Haakbek man en pop:

Wildkleur	<p>Man: Vaak zien we dat de rode kleur erg flets is. De diepste en egaalst gekleurde haakbek geniet de voorkeur. De borst moet een gehamerde tekening tonen, wanneer dit niet waarneembaar is, wordt dit bestraft bij tekening. De vleugeltekening moet scherp en helder zonder rode aanslag zijn en mag niet in elkaar overvloeien. De toppen van de kleine vleugeldeken, zijn wit met een rode gloed. Mannen die niet opgekleurd zijn laten een okergele kleur zien. Dit is niet fout, maar als de keuze gemaakt moet worden tussen een goed opgekleurde haakbek en een niet opgekleurde verdient de goed opgekleurde de voorkeur.</p> <p>Pop: Bij de pop moet er speciaal gelet worden op kleuregaliteit. De borstkleur is vaak vlekkelig, de schub- en gehamerde tekening moet duidelijk aanwezig zijn. Onderstaart tekening mag niet, niet compleet of onderbroken.</p>
------------------	--

[Terug naar index](#)

Appelvink (*Coccothraustes coccothraustes*)

Het verspreidingsgebied van de appelvink is vanaf de Middellandse Zee (behalve Mallorca) tot in de Kaukasus, alsook in sommige delen van Groot-Brittannië. De Noordelijkste grens ligt tot Zuid-Scandinavië. Is de grootste van onze vinkachtige, leeft weinig in sociaal verband, alleen in de winter kunnen troepen worden opgemerkt. Direct te herkennen aan zijn enorme dikke kegelvormige snavel.

Ondersoorten

<i>C.c.bursyi:</i>	Verspreidingsgebied; Noord-/West-Afrika.
<i>C.c.nigricans:</i>	Verspreidingsgebied; Oekraïne, Noord-/Zuid-Iran.
<i>C.c.humii:</i>	Verspreidingsgebied; Centraal-Rusland, Noord-West India.
<i>C.c.japonicus:</i>	Verspreidingsgebied; Japan, het eiland Sakhalin, Oost-China en het eiland Bonin.
Zeer nauw verwante soorten zijn:	
<i>C.migratorius:</i>	Chinese appelvink, Noord-Korea en Oost-China.
<i>C.personatus:</i>	Japanees appelvink, Noord- en Zuid-Japan, Oost-China.
<i>C.icteroides:</i>	Zwartgele appelvink, Afghanistan tot Noord-India.
<i>C.affinis:</i>	Gele appelvink, Pakistan tot West-China, Noord-Birma.
<i>C.melanozanthos:</i>	Himalaya appelvink, Pakistan tot West-China, Thailand.
<i>C.carniceps:</i>	Witvleugel appelvink, Pakistan tot West-China.
<i>C.vespertinus:</i>	Canadese appelvink, Canada en Noord-Oost Amerika.
<i>C.albeillei:</i>	Mexicaanse appelvink, Zuid- en Centraal-Mexico.

Van deze soorten zijn er ook nog verschillende ondersoorten bekend. Sommige soorten worden soms ook als Kernbijter betiteld.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Appelvink komt alleen zwart eumelanine en roodbruin phaeomelanine voor. Van de Appelvink zijn momenteel nog geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat: De Appelvink is ± 18 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model: De Appelvink is een volronde forse vogel met korte staart, zware, brede kop en forse snavel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de

onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug geeft vanaf de nek tot en met de staart een iets gewelfde indruk met een lichte nekinval. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel.

Houding: Een Appelvink dient rustig en fier met ietwat doorgezakte poten op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie: Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten: De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat: Zie [vogelindex NBvV website](#)

Snavel: Bijzonder zware snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering: Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon

De tekeningonderdelen van de appelvink zijn:

- Een lijn rond de basis van de snavel.
- Teugelstreep.
- Keelvlek.
- Witte / witgrijze band op het vleugeldek.
- Buitenste vleugelpennen.
- Zwarte buitenvlag van de staartpennen.
- Witte binnenvlag van de staartpennen.
- Witte / witgrijze band aan het uiteinde van de staart.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Appelvink man en pop:

Kleurslag	Wildkleur man	Wildkleur pop
Kleur:		
Schedel en achterhoofd	Bleekbruin, overgaand in kaneelbruin.	Grijs, met een bruine waas.
Wangen	Geelbruin	Bleekbruin
Hals en nek	Lichtgrijs	Beigegrijs
Borst, buik, flanken en dijen. Aarsstreek.	Licht zacht roodbruin. Flanken iets donkerder. Grijsachtig wit	Bleekbruin, met grijze waas. Flanken iets donkerder. Grijswit
Rugdek / Mantel	Warm donkerbruin	Mat donkerbruin
Onderrug	Donkerbruin, met grijze waas	Bruingrijs
Stuit	Kaneelkleurig	Bleek kaneelkleurig
Hand- en armpennen. Middelste en grote vleugeldekveren.	Zwart, staalglanzend	Zwart, met staalglans.
Kleine vleugeldekveren	Wit	Wit
Staartpennen	Roestbruin	Licht roestbruin
Bovenstaartdekveren	Roodbruin	Bruingrijs
Onderstaartdekveren	Wit	Wit
Poten	Vleeskleurig bruin	Vleeskleurig bruin
Nagels	Donkerbruin	Donkerbruin
Snavel	Hoornekleurig, in de broedtijd staalblauw.	Hoornekleurig, in de broedtijd staalblauw.
Ogen, pupil	Bleek roodbruin, donkerbruin	Bleek roodbruin, donkerbruin
Tekeningkleur:		
Rond de snavel basis een lijn	Zwart	Zwartgrijs
Teugelstreep	Zwart	Grijs
Keelvlak	Zwart, met bleke omzoming.	Zwartgrijs, met bleke omzoming.
Grote vleugeldek	Wit, wat de witte schouderband vormt.	Witgrijs, wat de witgrijze schouderband vormt.
Buitenste vleugelpennen	Donkerblauw, dwarse sierveren.	Donkerblauw, dwarse sierveren
Buitenvlag staartpennen	Zwart	Zwart
Binnenvlag staartpennen	Wit	Wit
Uiteinde staart	Een witte band.	Een grijswitte band.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Appelvink man en pop:

Wildkleur	<p>Jonge appelvinken welke nog niet op kleur zijn, kan men herkennen aan de geelachtige keelvlak en stipvorming op borst en flanken.</p> <p>De appelvink dient een goed geblokt model te bezitten, met een volle borst.</p> <p>Speciaal dient er gelet te worden dat de snavel en/of loopbenen niet geschubd zijn, dat de borstkleur niet vlekkelig is of wazig door een teveel aan schimmeltekening.</p> <p>De flanken moeten zichtbaar zijn.</p> <p>De keelvlak en teugel moeten strak afgelijnd zijn zonder dat ze onderbroken zijn.</p> <p>De snaveltekening mag niet onderbroken zijn.</p> <p>Ook de vleugelbalk moet volledig aanwezig zijn, evenals de sierveertjes op de vleugels.</p> <p>Vaak zien we een beschadigde kopbevedering, dit wordt in de eerste plaats bij bevedering beoordeeld, maar hierdoor is de conditie, kleur en tekening ook niet meer optimaal.</p>
------------------	--

[Terug naar index](#)

WILDE KANARIE, (*Serinus canaria*)

Algemeen:

Nederlands: Wilde kanarie
Duits: Kanaren Girlitz
Engels: Island canary
Frans: Serin des Canaries

De Wilde kanarie heeft als verspreidingsgebied De Canarische eilanden die zich bevinden in de Atlantische Oceaan tussen Marokko en de Spaanse en Portugese kust. Op Madeira, Gran Canaria en Tenerife komen de meeste voor in de natuur. Ze leven er van de zaden van de wilde planten die er weelderig groeien. Het is er een aangenaam klimaat en Wilde kanaries komen er veelvuldig voor.

De wilde kanarie ***Serinus canaria*** heeft geen ondersoorten al vertonen ze wel onderlinge verschillen. In de broed periode is de groene kleur intensiever dan in de winter periode, als je dan ook weet dat de tentoonstellingen in de winter plaats vinden moet men daar toch rekening mee houden.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Wilde Kanarie is naast het eumelanine en het pheomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Wilde Kanarie sprake van een blauwstructuur zoals we dat kennen uit de bevedering van de kleurkanarie

Fysieke standaard:

Formaat: De Wilde Kanarie is ± 12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Te groot wijst naar de gedomesticeerde kanarie.

Model: De Wilde Kanarie is een volslanke vogel. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaart dekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol te zijn, maar niet vet. De wilde kanarie is een sierlijke verschijning. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een nagenoeg rechte lijn vormen. De ronde kop moet een regelmatige gebogen lijn vormen, met het oog centraal ten opzichte van de schedel

Houding

Een Wilde Kanarie dient rustig op stok te zitten. Hij hoort rechtop te zitten en het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. De kop wordt iets opgericht gedragen.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat: Zie vogelindex NBvV website

Snavel:

Typische snavel van een zaad etende vogel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Tekeningpatroon:

De tekeningonderdelen van de Wilde kanarie zijn:

- **Baardstreep vloeit uit op de keel, bij de man zijn deze duidelijker aanwezig.**
- **Zwarte pigment streepjes:** Op de mantel en flanken.
- **Wenkbrauwstreep:** bij de man aanwezig bij de pop niet of nauwelijks zichtbaar
- **Fijne pigment tekening:** Op de borst bij de pop, deze tekening mist de man.
- **Duidelijke flank bestreping,** bij de pop loopt die wat hoger door.
- **Minimale tekening:** Op de stuit.
- **Buitenvlaggen:** Van de vleugelpennen, zijn gezoomd.
- **Toppen:** Van de vleugeldekveren, zijn omzoomd.
- **Buitenvlaggen:** Van de staartpennen zijn omzoomd.
- **Pigment tekening:** Op de onderstaart dekveren

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard Wilde kanarie:

Kleurslag	Man Wildkleur	Pop Wildkleur
Kleur		
Schedel	Geel groen	Groen met wat bruine waas.
Wangen en hals	Groen, met grijze waas	Groen met wat bruine waas.
Keel	Geel groen	Groen met wat bruine waas.
Nek	Groen met grijze waas	Groen met wat bruine waas
Borst, buik, Flanken, Dijen, aarsstreek.	Geel groen Geel groen Naar de buik en aarsstreek vuilwit	Groen bruin Groen bruin Naar de buik en aarsstreek vuilwit
Rugdek/mantel	Groen	Bruingroen
Stuit	Groen	Groen
Hand- en armpennen. Middelste- en grote vleugeldekenen.	Zwartbruin	Zwartbruin
Kleine vleugeldekenen en schouders	Zwartbruin	Zwartbruin
Staart bovenzijde	Zwartbruin	Zwartbruin
Staart onderzijde	Grauwgrijs	Grauwgrijs
Bovenstaartdekveren	Groen	Groen
Onderstaartdekveren	Vuilwit	Vuilwit
Poten	Donker hoornkleurig	Donkerbruin Hoornkleurig
Nagels	Donker hoornkleurig	Donkerbruin Hoornkleurig
Snavel	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Ogen / Pupil	Donkerbruin / zwart	Donkerbruin / zwart
Tekeningkleur		
Wenkbrauwstreep vloeit uit in de nek	Geel groen	nvt
Baardstreep	Zwart grijs	nvt
Op de borst fijne pigment tekening	nvt	Zwart bruin
Op mantel zware lpigment streepjes	Zwart	Zwart bruin
Flanken pigment tekening	Zwart	Zwart bruin
Stuit minimale bestreping	Zwart bruin	Zwart bruin
Buitenvlag vleugelpennen gezoomd	Zwart bruin	Zwart bruin
Toppen vleugeldekenen	Zijn lichter, waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan	Zijn lichter, waardoor 2 lichte vleugelbandjes ontstaan
Buitenvlaggen staartpennen omzoming	Zwart bruin	Zwart bruin
Onderstaartveren	Vuil wit	Vuil wit

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Wilde kanarie Man en Pop

Wildkleur	<p>In het najaar verkleurt de Wilde kanarie van zijn "prachtkleed" naar zijn "rustkleed". Aangezien het TT. seizoen in de winter valt, dient hier rekening mee te worden gehouden. Bij zowel de man als pop vervaagt de kleur en wordt deze fletser. De diepst gekleurde vogel geniet de voorkeur. Het type moet goed "vol" zijn, smalle vogels dienen te worden bestraft bij model. Speciaal dient er op de kleur egaliteit gelet te worden, deze is vooral op de borst vaak vlekkerig. De lichaamstekening moet scherp zijn en bij de mannen zo zwart mogelijk. Bestreping moet mooi in lijn liggen.</p> <p>Regelmatig voorkomende fouten zijn:</p> <ul style="list-style-type: none">• De flank die onregelmatig en niet symmetrisch is.• De koptekening en vleugelbandtekening die onderbroken zijn.• Er dient gelet te worden dat de vogels niet te groot of te fors zijn dit wijst op hybridisatie met de tamme kleurkanarie.• Poppen zijn altijd wat bruiner op de rug en de vleugels. In geheel wat matter van kleur.• Mannen mogen op de mantel niet te veel bruin phaeo laten zien.
------------------	--

[Terug naar index](#)